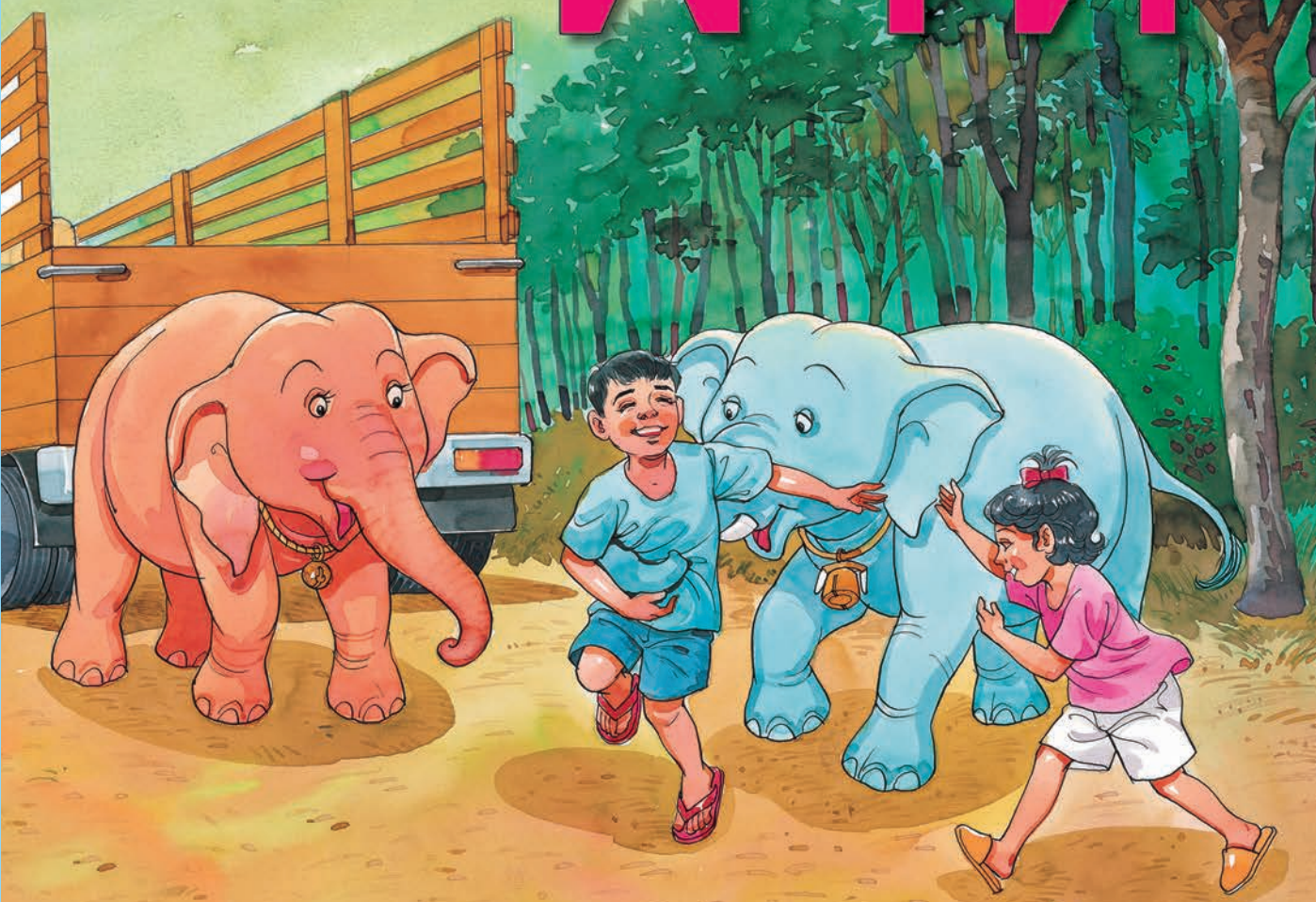

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย
ชุด ภาษาเพื่อชีวิต

ภาษา พาที

ชั้นประถมศึกษาปีที่

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๒

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย

ชุด ภาษาเพื่อชีวิต

ภาษาพาที

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย
ชุด ภาษาเพื่อชีวิต
ภาษาพาที
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์และโทรสาร ๐ ๒๖๒๘ ๕๓๔๓

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาดำเนินการจัดพิมพ์
ISBN 978-616-317-018-7
พิมพ์ครั้งที่สาม
พ.ศ. ๒๕๕๕
จำนวน ๖๕๐,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว
๒๒๔๙ ถนนลาดพร้าว แขวงสะพานสอง เขตวังทองหลาง
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๑๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๓๘ ๓๐๓๓, ๐ ๒๕๑๔ ๔๐๓๓ โทรสาร ๐ ๒๕๓๙ ๙๙๕๖
www.suksapan.or.th

คำนำ

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต **ภาษาพาที** ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ เป็นหนังสือที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำขึ้นสำหรับนักเรียนใช้ฝึกทักษะและสร้างนิสัยรักการอ่าน ครูใช้ในการจัดการเรียนการสอน รายวิชาพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย กลุ่มหลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ ซึ่งมี รองศาสตราจารย์ ปิติพันธ์ สุทธาร เป็นประธานกรรมการ และจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ และครูภาษาไทย จากเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทั้ง ๔ ภูมิภาค ในด้านการนำไปใช้ดังรายนามท้ายหนังสือนี้

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต **ภาษาพาที** ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ มุ่งเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะทางภาษาจากการอ่าน เขียน ฟัง ดู พูด เรื่องที่น่าสนใจ ฝึกฝนความเข้าใจลักษณะของภาษาไทย ตระหนักรับรู้ในความงามของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา กระบวนการคิดและการบูรณาการ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเองและกระตุ้นความสนใจ สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาเหมาะสมวัย ชั้นปีและสูงสุดเต็มตามศักยภาพ เป็นพื้นฐานการคิดเชื่อมโยงในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ปลูกฝังวัฒนธรรมทางภาษา ความเป็นไทย ความเป็นคนดีของสังคมไทยและสังคมโลก รวมทั้งการนำความรู้และความคิดไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหวังว่า หนังสือเรียนเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นไปตามหลักการและบรรลุดตามจุดหมายของหลักสูตร หากมีข้อเสนอแนะ กรุณาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้หนังสือสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณคณะกรรมการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำหนังสือเรียนนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดีไว้ ณ โอกาสนี้

(นายชินภัทร ภูมิรัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๓

คำแนะนำสำหรับครู

การวางแผนจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

ครูจำเป็นต้อง

๑. ศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เพื่อเข้าใจสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ชั้นปี รวมทั้งสิ่งอันพึงประสงค์ให้เกิดแก่นักเรียน

๒. ศึกษาหนังสือเรียน ภาษาพาที หนังสือเรียน วรรณคดีลำนํ้า และแบบฝึกหัดทักษะภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ทุกเล่ม ทุกบทอย่างละเอียด ซึ่งใช้เป็นสื่อหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย รวมทั้งหนังสือเรียนวรรณกรรมปฏิสัมพันธ์ แบบฝึกหัดทักษะปฏิสัมพันธ์ หนังสือหรือสื่ออื่นๆ ซึ่งใช้เสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย แล้วจัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

๓. ศึกษาพื้นฐานความรู้ความสามารถภาษาไทยและด้านอื่นๆ ของนักเรียน โดย การปฏิบัติ การทดสอบ การสัมภาษณ์ ฯลฯ และก่อนเริ่มบทเรียนควรเตรียมความพร้อมอย่างน้อย ๑-๒ สัปดาห์

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โดยใช้หนังสือเรียน ภาษาพาที

ครูจำเป็นต้อง

๑. เข้าใจแนวการนำเสนอเนื้อหาแต่ละบทของหนังสือเรียน ภาษาพาที ซึ่งประกอบด้วย **รู้จักคำ นำเรื่อง** เป็นการเสนอคำและกลุ่มคำที่มีในบทอ่าน ซึ่งบางคำได้จัดทำภาพประกอบไว้ ครูควรให้เด็กได้ฝึกอ่านทุกคำและสนทนากันถึงความหมายของคำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสามารถฟังเรื่องหรืออ่านเรื่องได้ต่อไป

บทอ่าน ● นำเสนอโดยผู้เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของเด็กและสาระการเรียนรู้อื่นๆ ดำเนินเรื่องให้น่าสนใจ ปลุกฝังนิสัยรักการอ่าน แฝงค่านิยมที่พึงประสงค์ คุณธรรมและจริยธรรมต่างๆ

- ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในบทอ่านให้เหมาะสม โดยนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียนก่อน ซึ่งอาจใช้กิจกรรมตามที่เสนอแนะไว้ท้ายบทก็ได้ เช่น ร้องเพลง ฟังนิทาน ทายปัญหา พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องในบทเรียน ฯลฯ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ควรเน้นทักษะการฟัง การพูดเป็นเบื้องต้น ต่อไปจึงค่อยเน้นทักษะการอ่าน และการเขียน ทั้งนี้ ควรสอดแทรกการคิดและจินตนาการในทุกทักษะ การฝึกอ่าน ครูควรอ่านให้นักเรียนฟังด้วยน้ำเสียงที่เป็นธรรมชาติ ให้น่าสนใจ ให้นักเรียนอ่านตามหรืออ่านเองเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็กหรือเป็นรายบุคคล จะช่วยให้นักเรียนอ่านและเข้าใจบทเรียนได้โดยง่าย หากครูให้นักเรียนอ่านบทเรียนทันทีโดยมิได้เตรียมความพร้อมก่อน จะทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนภาษาไทย

อธิบายเพิ่มเติมความรู้ เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนฝึกฟัง ฝึกอ่าน เขียนคำและกลุ่มคำได้ถูกต้อง เน้นอ่านแจกลูกและอ่านสะกิดคำ ซึ่งได้เสนอเพียงตัวอย่าง ครูควรให้นักเรียนเรียนรู้อย่างสนุก มีชีวิตชีวา มีความหมายและได้พัฒนาทักษะไปพร้อมกัน รวมทั้งเพิ่มเติมตัวอย่างให้มากตามที่เหมาะสม

อ่านคล่อง ร้องเล่น จัดไว้เพิ่มเติมจากบทอ่าน เน้นการอ่านออกเสียงให้เป็นจังหวะ คล่องจอง หรือร้องเป็นเพลง แสดงท่าทางประกอบ เพื่อให้อ่านได้คล่อง จดจำได้ เข้าใจความหมายและเชื่อมโยงการเรียนรู้เรื่องอื่นๆ

กิจกรรม ขวนทำ ขวนคิด เสนอกิจกรรมไว้ครบทุกทักษะ ครอบคลุมเนื้อหาทุกส่วนของบทเรียน รวมทั้งเชื่อมโยงบูรณาการสาระการเรียนรู้อื่นๆ ไว้ด้วย ครูควรพิจารณาให้นักเรียนทำกิจกรรมตามความเหมาะสม อาจดัดแปลงได้ตามที่เห็นสมควร

๒. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจหลากหลายวิธี เช่น

สอนอ่าน ● เน้นการอ่านออกเสียง อาจใช้วิธีอ่านตามครู เช่น ครูอ่านนำ แล้วให้นักเรียนอ่านตาม อ่านเป็นกลุ่ม อ่านเป็นคู่ อ่านทีละคน หรือฝึกอ่าน

ตามลำพัง สลับปรับเปลี่ยนไปหลายๆ วิธี ทั้งนี้ ครูจำเป็นต้องมีสื่อประกอบ เช่น ของจริง หุ่นจำลอง ภาพประกอบ และบันทึกความก้าวหน้าการอ่าน ของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อช่วยการเรียนรู้และส่งเสริมความสามารถได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- **สอนอ่านในใจ** ควรเริ่มเมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงได้ดีพอสมควรแล้ว โดยครูพิจารณาความพร้อม เสนอแนะวิธีอ่าน และจัดกิจกรรมสนุกๆ เช่น ครูตั้งคำถามให้นักเรียนหาคำตอบ นักเรียนตั้งคำถามเอง อ่านแล้ว เล่าเรื่อง สรุปเรื่อง

สอนเขียน ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมให้สนุกสนานและท้าทายให้เด็กรักการเขียน โดย **ครูยังไม่ต้องกังวลกับการเขียนถูกเขียนผิดของนักเรียน เมื่อนักเรียน เริ่มต้นเขียน** ให้นักเรียนฝึกเขียนเป็นคำ ประโยค ข้อความ เรียงราวตาม ลำดับ จนสามารถสร้างงานเขียนง่ายๆ ได้ด้วยตนเอง **การให้นักเรียน เขียนบ่อยๆ และค่อยๆ แก่คำที่เขียนผิด เด็กจะสามารถเขียนเรื่องราว ได้มากขึ้น เขียนคำและเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องไปเอง**

ประเมินผล ควรมีการวัดและประเมินผลเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท เพื่อนำไปปรับปรุง และพัฒนาทักษะต่างๆ เป็นพื้นฐานการจัดการเรียนรู้บทต่อไป

๓. เข้าใจความพร้อมและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน เช่น

- จัดกิจกรรมบางกิจกรรมในชั้นเรียนแตกต่างกันตามความสามารถและเพิ่มเติมตามความเหมาะสม
- ศึกษาเหตุของปัญหาที่นักเรียนบางคนยังไม่พร้อมที่จะเรียนรู้ หรือเรียนได้ช้า
- ให้ความรัก ความเมตตา เสียสละเวลา ช่อมเสริมนักเรียนที่เรียนช้าให้พัฒนาอย่างเต็มความสามารถ
- ไม่ควรให้เด็กที่มีปัญหาเรียนช้าหรือปัญหาอื่นๆ เกิดความรู้สึกว่าตนมีปมด้อย ด้วยวาจาและการกระทำ แม้โดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ
- ส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาสูงขึ้น เต็มตามศักยภาพ

๔. ศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการใช้ภาษา และเรื่องอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อเป็นพื้นฐานทำให้มีความมั่นใจในหลักวิชาและอาจนำมาเพิ่มพูนความรู้แก่นักเรียนตาม ที่เห็นสมควร เช่น ศึกษาหนังสืออุเทศภาษาไทย ชุด บรรทัดฐานภาษาไทย ชุด แนว การอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม ของ กระทรวงศึกษาธิการ หนังสือค้นคว้าอ้างอิง ของ ราชบัณฑิตยสถาน

คำแนะนำสำหรับผู้ปกครอง

ผู้ปกครองมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของบุตรหลาน ซึ่งอยู่ในวัยเริ่มเรียน มีผลการศึกษาชี้ชัดว่านักเรียนจะเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ถ้าผู้ปกครองร่วมดูแลเอาใจใส่ ด้วยความรักและความเข้าใจ ให้นักเรียนได้อ่านเขียนเพิ่มเติมที่บ้านอย่างเต็มใจ มิได้บังคับ

ในการสอนอ่านตามหนังสือเรียน ผู้ปกครองพึงเข้าใจว่า หนังสือเรียนเล่มนี้ได้ ออกแบบเพื่อการฝึกทักษะทั้งฟัง ดู พูด อ่าน เขียน และคิด ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยเน้นทักษะการฟัง การพูดให้ชัดเจนเป็น เบื้องต้น เน้นทักษะการอ่านและการเขียนเป็นลำดับถัดไป จึงจำเป็นต้องอ่านให้เด็กฟังก่อน แล้วให้เด็กอ่านตาม อ่านแจกลูก อ่านสะกดคำ และอ่านเองตามความเหมาะสม หาก ให้เด็กอ่านเองแต่แรกโดยมิได้เตรียมความพร้อม เด็กจะไม่อยากอ่านเพราะอ่านไม่ได้และ เกิดความเบื่อหน่าย

ผู้ปกครองควรสังเกตความสามารถของนักเรียน ให้ข้อมูลประสานสัมพันธ์กับครู ผู้สอน อ่านหนังสือร่วมกับบุตรหลานของตนอยู่เสมอ เป็นแบบอย่างที่ดีที่จะช่วยพัฒนา การใช้ภาษาและนิสัยรักการอ่านของนักเรียน

หมายเหตุ

ครูและผู้ปกครองจำเป็นต้องให้นักเรียนศึกษาหนังสือเรียน **ภาษาพาที** ควบคู่กับหนังสือเรียน **วรรณคดีลำนํ้า** รวมทั้งทำแบบฝึกหัด **ทักษะภาษา** สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถ ทางภาษาไทยเป็นพิเศษ ครูควรจัดให้ศึกษาหนังสือเรียน **วรรณกรรมปฏิสัมพันธ์** และ ทำแบบฝึกหัด **ทักษะปฏิสัมพันธ์** เพิ่มเติมตามความเหมาะสม

สารบัญ

บทที่

หน้า

๑

น้ำใส

๑

พยัญชนะ ทบทวน ป.๑
สระ ทบทวน ป.๑
ตัวสะกด แม่ ก กา กง กน กม
เกย เกอว กก กต กบ
ผันวรรณยุกต์ ' ˊ ˋ ˋ (อักษรกลาง สูง ต่ำ)

๒

ใจหาย

๑๖

สระ เอียะ เอีย
ตัวสะกด แม่ กย กม กน (ตรงแม่ / ไม่ตรงแม่)

๓

ครัวป่า

๓๒

พยัญชนะ ควบกล้ำ ร ล
สระ เอื้อะ เอื้อ
ตัวสะกด แม่ เกย กก กบ (ตรงแม่ / ไม่ตรงแม่)

๔

กลัวทำไม

๕๐

พยัญชนะ ควบกล้ำ ว
สระ อื้อ (มีตัวสะกด / ไม่มีตัวสะกด)
ตัวสะกด แม่ กต เกอว (ตรงแม่ / ไม่ตรงแม่)

๕

ชีวิตใหม่

๖๘

พยัญชนะ อักษรนำ (ห นำ)
สระ อะ (มีตัวสะกด)
คำที่ออกเสียง อะ มีรูป อะ และไม่มีรูป อะ

๖

มีน้ำใจ

๘๔

พยัญชนะ อักษรนำ (ห นำ อ นำ)
สระ โอะ (มีตัวสะกด)
ผันวรรณยุกต์ ' ˊ ˋ ˋ

๗

นักคิดสมองใส

สระ อะ แอะ (มีตัวสะกด)

๑๐๒

๘

โลกร้อน

สระ อัว (มีตัวสะกด)

คำที่มีพยัญชนะ สระ และเครื่องหมายที่ไม่ออกเสียง

๑๑๘

๙

รักพ่อ รักแม่

สระ ออ (มีตัวสะกด)

คำที่มี ฤ ฦ

คำที่มีความหมายตรงกันข้าม

๑๓๖

๑๐

เข็ดแล้ว

สระ เออ (มีตัวสะกด)

๑๕๔

๑๑

เด็กดี

คำที่มี รร (ร หัน)

เครื่องหมายต่างๆ ทัดเทียม (-)

ไม้ยมก (๗)

อัศเจรีย์ (!)

อัฒประกาศ (“ ”)

๑๗๐

๑๒

ชาติของเรา

สระ รูปสระ (มีตัวสะกด / ไม่มีตัวสะกด)

๑๘๖

รู้ไว้ได้ประโยชน์

อักษรสามหมู่ สระ วรรณยุกต์ และมาตราตัวสะกด

๒๐๔

๑ น้ำใส

รู้จักคำ นำเรื่อง

โบ

ไข่

เส้า

ราด

บิน

ปีก

ยิ้ม

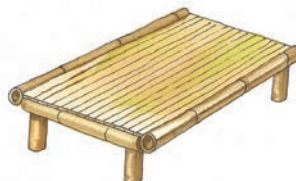
มอง

ไหว้

รูป

แคร่

ถ้วย

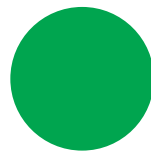
ตะกร้า

พื้บพื้บ

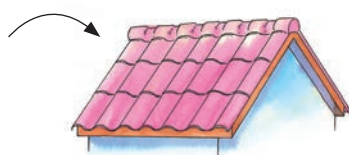
สีแดง

สีเขียว

ผู้หญิง

หลังคา

น้ำหวาน

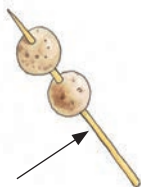
น้ำแข็ง

น้ำแข็งกด

น้ำแข็งไส

ไม้เสียบ

ย่างเท้า

กระติก

นั่งยองๆ

เต้นระบำ

ผมทรงหน้าฟู

ขำ	อ้ำ	ถ้ำ	พอ	วาง
บ้าง	ถาม	ห้าม	ฝาก	จึง
แน่น	ก่อน	ก้อน	รอบ	ฝึก
เก็บ	คง	อด	ใคร	พร้อม
พรวด	ใกล้	เหลือ	หวาน	หยิบ
โอ้โฮ	เจ้าของ	น่ากิน	สำหรับ	
ชื่นใจ	ขอโทษ	ตั้งท่า	สลับ	
			(สละ-หุสลับ)	
เสียดสละ	รสชาติ			
(เสียด-สละ-หุสละ)	(รด-ชาด)			

น้ำใส

“ภูผา ภูผา อยู่ไหน”
เสียงเด็กผู้หญิงเรียกหา
“อยู่ที่นี่ อยู่ทางนี้”
เสียงภูผาดังมาจากเล้าไก่

น้ำใสเจ้าของผมทรงน้ำพุผูกโบ
สีชมพูเดินยิ้มเข้ามา ในมือหิ้วกระติกน้ำแข็งมาด้วย
ปีที่แล้วน้ำใสไปอยู่กับตายาย แต่ปีนี้กลับ
มาอยู่กับพ่อแม่ พ่อของน้ำใส คือควาญมิ่งเจ้าของ
พลายทะนงะ ช่างที่ชอบคนพูดเพราะนั่นเอง

“มีอะไรหรือน้ำใส” ภูผาถาม

“ขอน้ำใสเก็บไข่บ้างนะ น้ำใสชอบ” น้ำใส
วางกระติกน้ำแข็งบนแคร่ เปิดประตูเล้าพรวด
เข้าไป ไก่ทั้งเล้ากระพือปีกพื้พื้ บางตัวบิน
ชนหลังคา บางตัวส่งเสียงร้อง

“อู๊ย! ไก่ตกใจ
ขอโทษนะจ๊ะไก่จ๋า
น้ำใสขอโทษจ๊ะ”
น้ำสื่อนั่งยองๆ ยกมือ
ไหว้ไปรอบเล้า ใคร
เห็นคงอดขำไม่ได้

ภูผาส่งตะกร้าให้น้ำใส ทั้งสองคนช่วยกันเก็บ
ไข่อย่างเงียบๆ ต่างรู้ว่าถ้าไก่ตกใจ มันจะไม่ออกไข่
ภูผาเก็บไข่ไม่หมด เหลือไว้ให้แม่ไก่ฟักไข่บ้าง

น้ำสื่อยืนรอกหนูกวนำไข่ไปให้แม่ แล้วจึงชู
กระตักน้ำแข็งในมือให้ภูผาดู

“มีของมาฝากญาติและ**โบโบก** **โบบัว**ด้วย”
พูดจบ น้ำใสวิ่งนำหน้าญาติไปหาเพื่อนข้างทันที
โบโบก **โบบัว** ชูวง โบกหู แกว่งหาง ต้อนรับ
เพื่อนใหม่ เสียงกระดิ่งดังโป๊กแป๊ก กระพรวนดัง
กรู้งกริ้ง

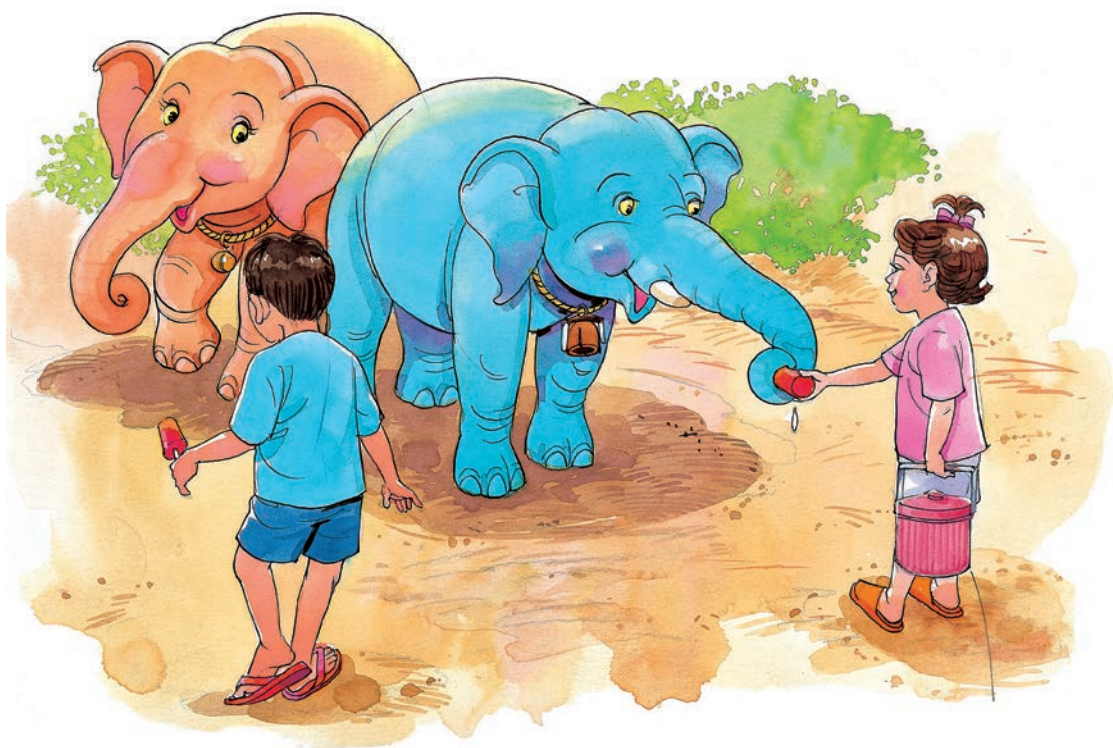
น้ำใสเปิดกระตึกน้ำแข็งให้ญาติดู “โอ้โฮ!
น้ำแข็งกด” ญาติร้องอย่างดีใจที่เห็นของชอบ

น้ำแข็งใสถูกกดจนแน่นตามรูปถ้วย
๔ แท่ง มีไม้เสียบสำหรับถือ ราดน้ำหวาน
สีเขียวสีแดงสลับสีดูน่ากิน

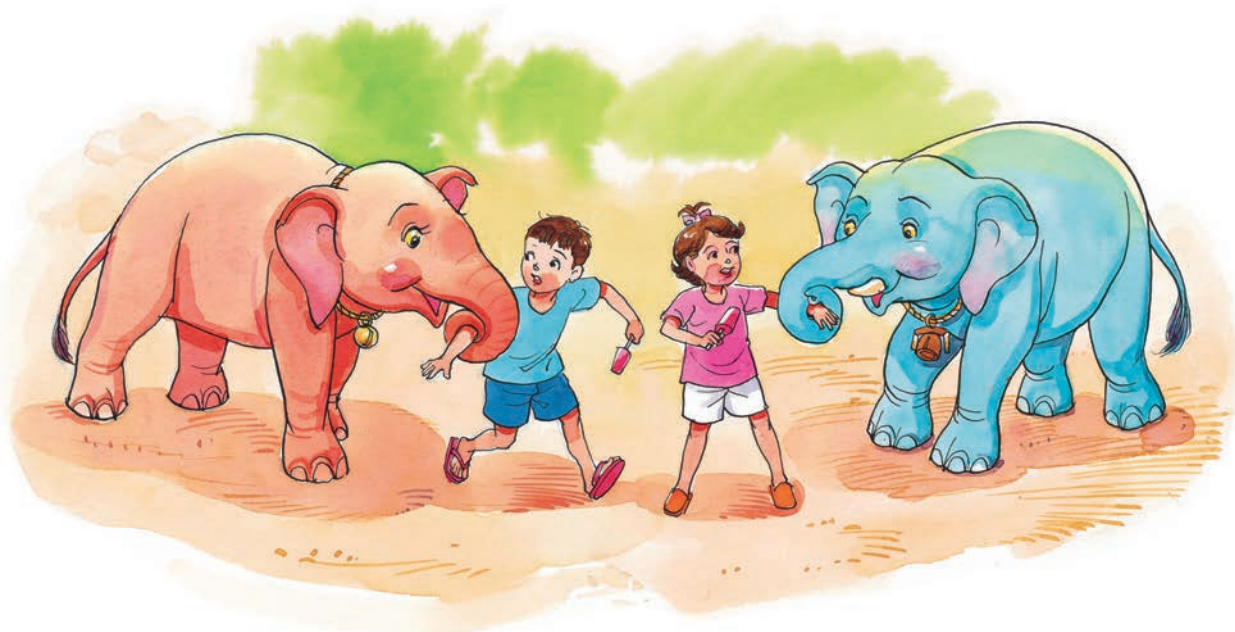

“ดิ่งไม้ออกก่อนนะญาติ แล้วป้อน**โบบัว**
น้ำใสจะป้อน**โบโบก**เอง”

พอน้ำแข็งเข้าปาก รสชาติหวานเย็น **โบโบก**
โบบัว ล่ายวง โบกหู แกว่งหาง และย่าเท้า
เหมือนเต็นระบำ เสียงโป๊กแป๊ก กรู้งกริ้ง ดังเป็น
จังหวะ เฮ้อ! ชื่นใจ อร่อยจัง

ภูผาและน้ำใส หยิบน้ำแข็งกตขื่นมาดูดบ้าง
“เฮ้อ! ชื่นใจ อร่อยจัง ทั้งหวาน ทั้งเย็น” ภูผาพูด
“โอ๊ะ! โอ๊ะ! **ไบโบก** อย่าแย่ง นี่ของน้ำใส”
เสียงน้ำใสเอะอะ ภูผาหันไปดู **ไบโบก** ใช้งวง
ตึงแขนน้ำใสให้เข้าไปใกล้ พร้อมทั้งอ้าปาก
รอน้ำแข็งกตอีก

“อย่า! อย่า! **ใบโบก**” เสียงญวาร์้องห้าม
ตั้งท่าจะวิ่งเข้าไปช่วย แต่ไปไม่ได้ เพราะถูก**ใบบัว**
ดิ่งแขนไว้เหมือนกัน

น้ำใสและญวา หันมามองหน้ากัน หัวเราะ
ดังลั่น แล้วทั้งสองก็เสียสละของอร่อยให้เพื่อนช้าง
ที่น่ารักไป

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

อ่านคำและสังเกตพยัญชนะต้น

ไก่อดำ จำดี ปีกอ กอบัว ตัวโต

ของเขา เสาผูก สุขา หาถุง หุงข้าว

แม่น้ำ คำพูด รุดมาน งานวัด นัตแนะ

อ่านคำและสังเกตสระ

มานะ ปะผูก จูใจ ไปเกาะ
เงาะดี สีเทา เสาไฟ ไฟดำ
คำขอ งอมือ ถือสา มาเถอะ

เลอะเทอะ เฉอะแฉะ แคะหูก ชูฝา
ตายาย พายเรือ เลื่อสาด คาดเอว

อ่านคำและสังเกตตัวสะกด

เสียงดัง ทั้งสอง ร้องห้าม ถามตอบ
รอบดึก นึกถึง ดึงแขน แหน่นเหนียว
เลี้ยวซ้าย ย้ายของ มองกัน หันตาม
สามเดือน เพื่อนข้าง หางแกว่ง แย่งชิง
วิ่งแข่ง แสงแดด แปรศอก บอกกล่าว

อ่านฉันทวรรณยุกต์

อักษรกลาง

ไก ไก่ ไก้ ไก๋ ไก่
จา จ่า จ้า จ๊า จ๋า
ดำ ด่า ด้า ด๊า ด๋า

บาง ป่าง บ้าง บ้าง บ้าง

แตน แต้น แต้้น แต้้น แต้้น

อักษรสูง

ไข่ ไข่ ไข่

ผา ผา ผา

ถ้ำ ถ้ำ ถ้ำ

หาง หาง หาง

แขน แขน แขน

อักษรต่ำ

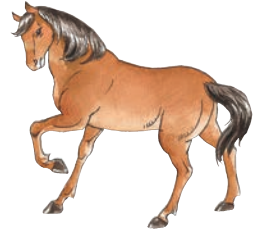
ไค ไค ไค

มา มา มา

น้ำ น้ำ น้ำ

ช้าง ช้าง ช้าง

เคน เคน เคน

ฝึกอ่านคำ

พ่อแม่ แก่ไข ให้ช่วย ด้วยกัน

วันพระ จ๊ะจ๋า น่ารัก ฟักไข่

ไก่ตีน ชื่นใจ ไข่ดี ปีก่อน

ต้อนรับ กลับแล้ว แก้วน้ำ ย้ำเท้า

เข้าไป ไม่ยุ่ง กรู้งกริ่ง ฉิ่งฉับ

รับน้อง ร้องเรียก เปียกโชก เป็กเป็ก

แม่ไก่ออกไข่
น้ำใสวิ่งนำหน้างู
งูและน้ำใสหัวเราะดังลั่น
น้ำใสป้อนน้ำแข็งกตให้ใบโบก
ใบโบกชงวง แต่ใบบัวแกว่งหาง

อ่านคล่อง ร้องเล่น เย็นเย็น

โป๊กเป๊ก กรู้งกริ้ง กรู้งกริ้ง
น้ำแข็งอร่อยจริง ขอกินอีกหน่อย
ลูกช้างชอบกินน้ำแข็งกต
ราดน้ำแดงสีสด ชื่นใจไม่น้อย
ขออีก ขออีก ช้างชอบ
เย็นเย็น กรอบกรอบ อร่อย อร่อย

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. ต่อดำคล้องจอง และร้องเล่น

นักเรียนช่วยกันคิดคำคล้องจองเติมในช่องว่าง และชวนกันร้องเพลงร้องเล่น แม่ไก่ของฉัน

แม่ไก่ของฉัน

แม่ไก่ของฉันชื่อ ผีง	หนึ่งวันออกไข่หนึ่งฟอง
แม่ไก่ของฉันชื่อ.....	สองวันออกไข่สองฟอง
แม่ไก่ของฉันชื่อ.....	สามวันออกไข่สามฟอง
แม่ไก่ของฉันชื่อ.....	สี่วันออกไข่สี่ฟอง

ฯลฯ

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน รู้จักคำ นำเรื่อง

๒.๒ อ่านคำคล้องจองในบทร้องเล่น เกี่ยวกับทรงผม เช่น

ทรงผมสมัยนี้	ช่างมีแปลกแปลก
ผมรวบ ผมแสก	ผมฟู ผมม้า
ผมทรงน้ำพุ	ผมเป่ปิดหน้า
ผมเปียงามตา	น่ารักน่ามอง

๒.๓ ครูอ่านเรื่อง น้ำใส ให้นักเรียนฟังจนจบ แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

๒.๔ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง น้ำใส กลุ่มละตอนจนจบ

๒.๕ ฝึกอ่านคำ ประโยค สังเกตพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด และฝึกผันวรรณยุกต์ใน อธิบายเพิ่ม เติมความรู้

๒.๖ ฝึกอ่านออกเสียงใน อ่านคล่อง ร้องเล่น ให้เป็นจังหวะ จนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน รู้จักคำ นำเรื่อง

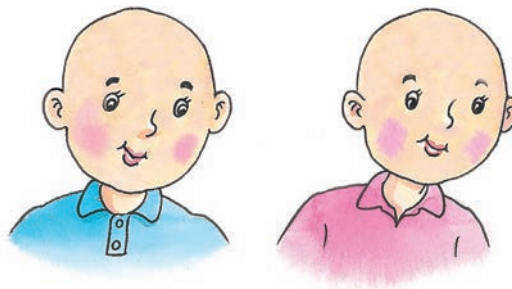
๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน อธิบายเพิ่ม เติมความรู้ ตามความเหมาะสม

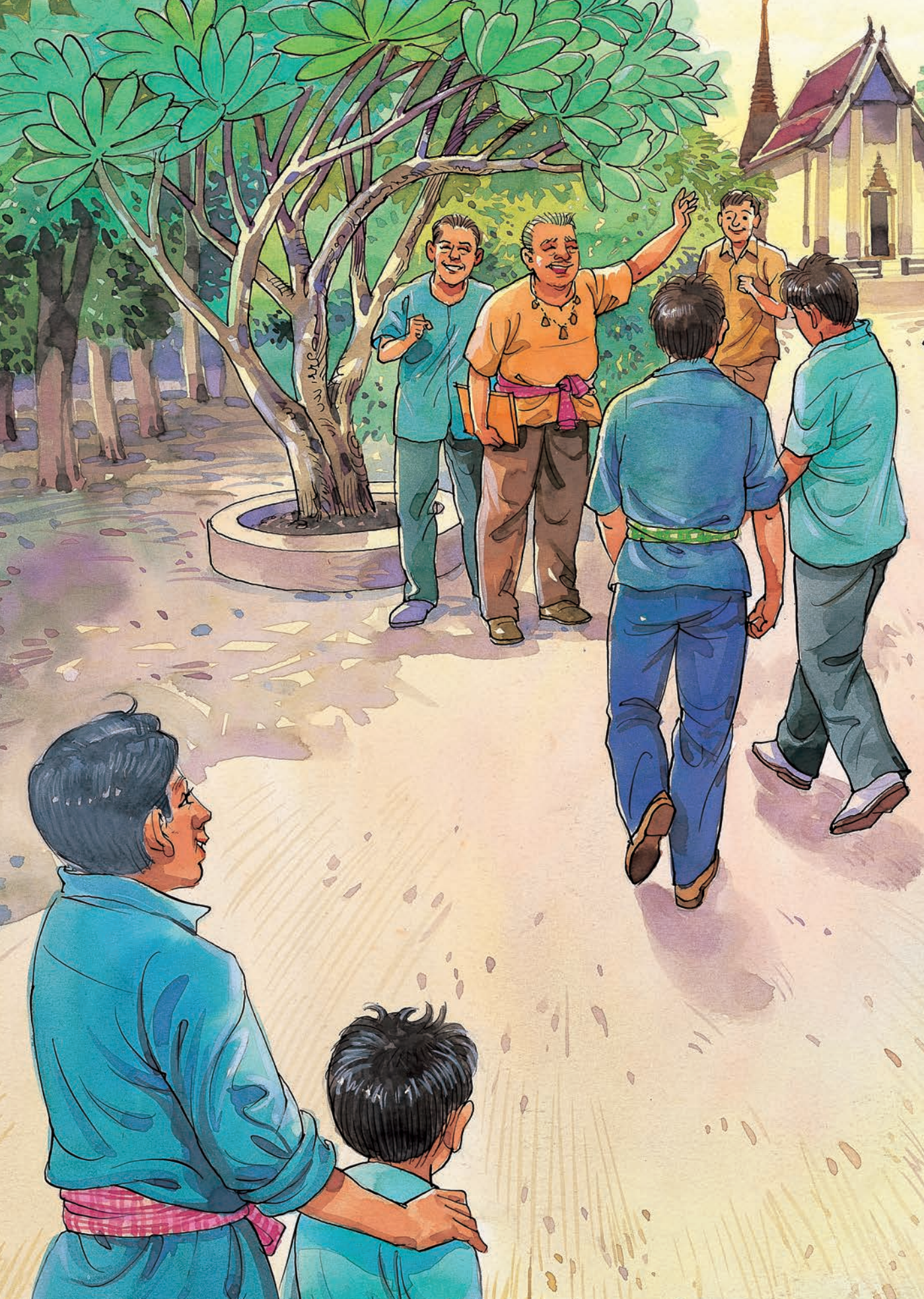
๔. วาดภาพและแสดงความคิดเห็น

แบ่งกลุ่มนักเรียน ให้แต่ละกลุ่มวาดรูปน้ำแข็งกุด พร้อมกับระบายสีให้สวยงาม แล้วแต่ละกลุ่มช่วยกันบอกว่า น้ำแข็งกุดมีรสชาติเป็นอย่างไร เปรียบเทียบได้กับอะไร เช่น เย็นเหมือน... หวานเหมือน...

๕. ต่อเติมภาพ

ครูแจกภาพใบหน้าที่ยังไม่มีผม ให้นักเรียนออกแบบทรงผมตามที่ชอบ เขียนชื่อทรงผมที่วาด หรือให้เพื่อนบอกว่าเป็นผมทรงอะไร

๒ โจทย์หาย

รู้จักคำ นำเรื่อง

เกา

แฉะ

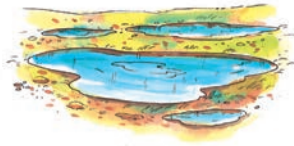
บ่อ

หัว

ข่าว

แอ่ง

ท้อง

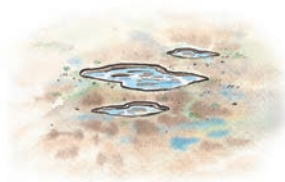
โอบ

กอด

ตัด

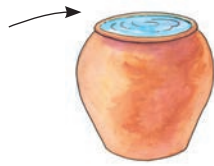
ขัง

เสียม

ไหล่

เต็ม

ตะโกน

ประชุม

ถล่ม

ปางช้าง

ขบวน

ไถ

เอา

แวะ

แก้

เผียะ

ห่าง

หนาน

มาก

ดึ้น

คิด

ถึบ

คุย

ชุย

ลูก

แรง

เคย

เลย

ฝั่ง

เลือก

คัน

พัก	เก่ง	เกิด	เชิญ
ร้อน	รวม	เกรง	ครับ
พลิก	อยาก	หนึ่ง	หลวง
อาสา	วิธี	น้ำป่า	มะรืน
ทำงาน	ว่าจ้าง	ใจหาย	เสียหาย
หน้าเสีย	ไหลป่า	ข้างล่าง	กำนัน
ลงมือ	ตกลง	จำนวน	ทางการ
ต้องการ	พยักหน้า	บริเวณ	ปลอดภัย

(บอ-รี-เวน)

ใจหาย

เช้าวันนี้ ลุงกำนันเชิญเจ้าของข้าง
ทั้งหมดมาประชุมกันที่ลานวัด ภูเขา น้ำใส
และเด็ก ๆ อีกหลายคนตามพ่อไปด้วย

ลุงกำนันบอกว่า ฝนตกหนักทำให้ดินบน
ภูเขาถล่ม ต้นไม้ล้มเป็นจำนวนมาก ทางกรม
เกรงว่า ถ้าฝนตกหนักซ้ำอีก เกิดน้ำป่าไหลบ่า
ต้นไม้จะไหลตามน้ำลงมาด้วย ทำให้หมู่บ้าน
ข้างล่างเสียหาย จึงต้องการว่าจ้างช่างไปลาก
ต้นไม้ที่ล้มมารวมไว้ในที่ปลอดภัย ใครจะไป
ทำงานนี้ ให้มาลงชื่อไว้

หลังจากลงชื่อแล้ว ความห่วงพ่อของภูเขา
และความห่วงพ่อของน้ำใส ยินคุยกันอยู่ครู่หนึ่ง
จึงเดินกลับมาหาเด็กทั้งสอง

พ่อเอามือโอบไหล่ภูเขา แล้วพูดว่า

“พ่อต้องไปทำงานไกล ไปนานมาก ไม่มีใคร
ฝึกลูกช้าง พ่อเลยจะพา**ไบบก****ไบบัว** ไปปางช้างหลวง
ซึ่งเป็นโรงเรียนฝึกลูกช้างของจังหวัด **ไบบก** **ไบบัว**
จะได้เก่งมากขึ้น ภูผาจะว่ายังไงล่ะ”

ภูผาใจหาย หน้าเสีย ทั้งลูกคนลูกช้างไม่เคย
อยู่ห่างกันเลย น้ำใสยื่นมือมาจับแขนภูผามองหน้า
ให้กำลังใจ

พ่อพูดต่ออีกว่า
“ปางช้างหลวง
อยู่ไม่ไกลนั่งรถไป
๒-๓ ชั่วโมงก็ถึงแล้ว

ถ้าภูผาอยากไปหาเพื่อน
เมื่อไร พ่อก็จะพาไป”

ภูผารู้สึกดีขึ้น “แล้วพ่อ
จะพา**ไบบก****ไบบัว**ไปเมื่อไร
ครับ” ภูผาทถาม

ปาง หมายถึง ที่พักกลางป่าชั่วคราว ปางช้าง หมายถึง สถานที่ฝึกและเลี้ยงช้าง
ปางช้างหลวง หมายถึง สถานที่ขนาดใหญ่หรือโรงเรียนฝึกช้างและลูกช้าง

“วันมะรืนนี้ไปพร้อมกับขบวนของพ่อ เดิน
ลัดป่าไปแวะส่ง**ไบโบก ไบบัว**ที่โรงเรียนฝึกลูกช้าง
ก่อน แล้วพ่อจึงจะไปทำงาน” พ่อตอบ

ภูผาและน้ำใสมองหน้ากัน ทำตาโต แล้ว
พูดออกมาพร้อมๆ กัน “ขอไปด้วยครับ” “ขอไป
ด้วยค่ะ” พ่อของเด็กทั้งสองมองหน้ากันบ้าง
ก่อนจะพยักหน้าตกลง

เด็กๆ ที่อยู่บริเวณนั้น เมื่อรู้
ข่าวว่า **ไบโบก ไบบัว** จะต้องไป
อยู่ปางช้างหลวง ต่างใจหาย
อยากจะเล่นกับเพื่อนช้างก่อน
จากกัน จึงตกลงพาลูกช้างไป
เล่นฟุตบอลที่ริมตลิ่งเหมือนเคย

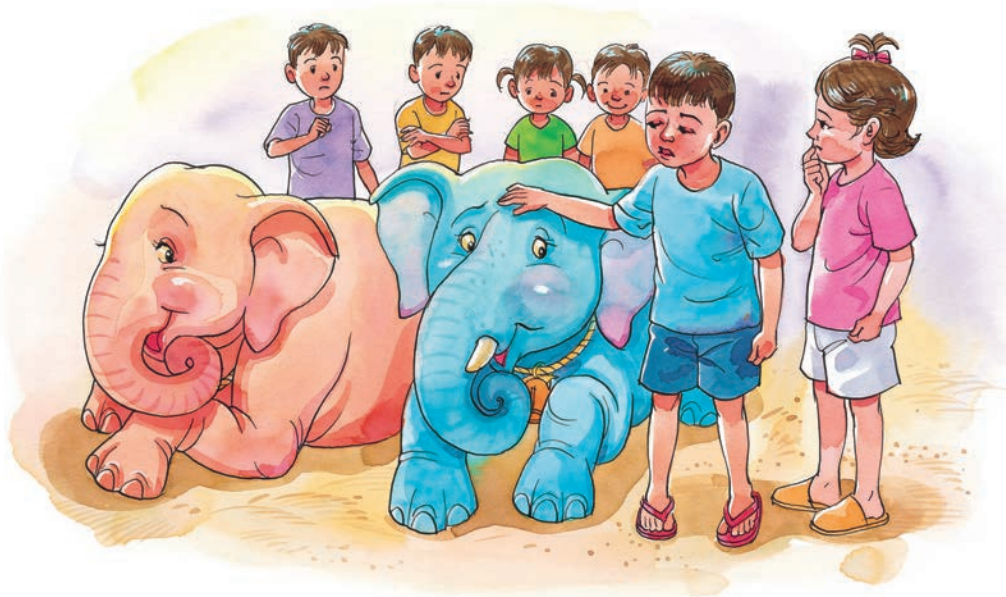
เพื่อนเด็ก เพื่อนช้างเตะฟุตบอลกันอย่าง
สนุกสนานยิ่งกว่าทุกครั้ง เล่นกันนานจนเด็กๆ
หมดแรง ขอนั่งพัก

จู่ๆ น้ำใสก็ตีขาตัวเองดังเผียะ ตะโกนเสียงดัง “คิดออกแล้ว เรามาทำบ่อทรายให้เพื่อนเราเล่นดีกว่า” แล้วน้ำใสก็อธิบายวิธีการทำให้เพื่อนๆ ฟัง บางคนรับอาสากลับไปเอาเสียม และถึงน้ำที่บ้าน

น้ำในแม่น้ำไม่เต็มฝั่ง พื้นทรายมีน้ำขังเป็นแอ่งๆ เต็กๆ เลือกแอ่งที่ใหญ่ที่สุด ใช้เสียมขุดพื้นทรายในแอ่งให้ร่วนซุย จนแอ่งน้ำกลายเป็นบ่อทรายแฉะๆ

โบโบก โบบัว โบกหู แกว่งหาง ร่วงลง
ป่อทราย โบบัวนอนตะแคง ดิ้นพลิกตัวไปมา
โบโบกใช้ท้องไถ ขาถีบทรายขึ้นๆ ลงๆ ให้ทราย
เกาะช่วยแก้คัน เด็ดๆ ช่วยกันตักน้ำสาตลูกช้าง
เสียงลูกช้างร้องเอี๊ยๆ แอ๊ยๆ อย่างสนุกสนาน
และมีความสุข

ภูผาและเพื่อนๆ เข้ามากอดลูกช้าง ภูผา
ลูบหัวเพื่อนช้างเบาๆ เพื่อนรัก เพื่อนเล่น เรา
จะได้เล่นกันอย่างนี้อีกไหม คิดแล้วใจหาย

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

อ่านสระ

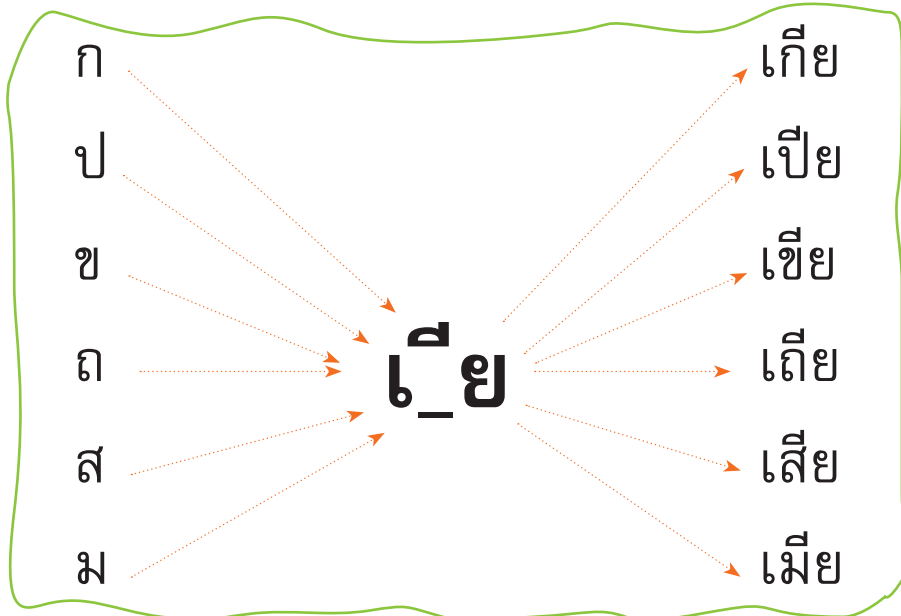
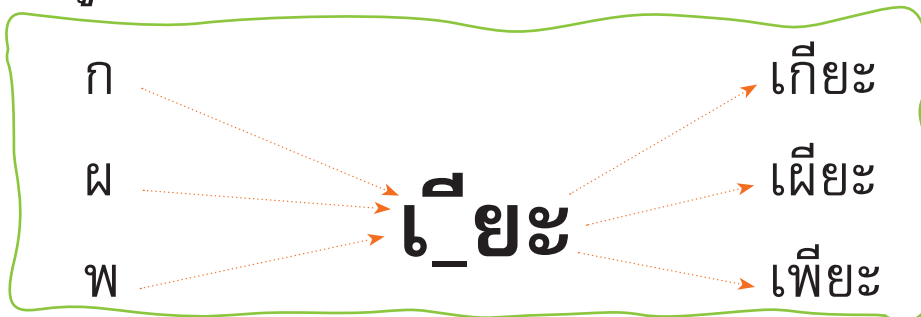
เ-ยะ

อ่านว่า เอียะ (พบที่ใช้บ่อยมาก)

เ-ย

อ่านว่า เอีย

อ่านแจกลูก

อ่านสะกดคำ

เกียะ

พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ก	เียะ	๗	กอ-เียะ-เกียะ-ไม้ตรี	เกียะ

เฝียะ

พยัญชนะ	สระ	สะกดว่า	อ่านว่า
ฝ	เียะ	ฝอ-เียะ	เฝียะ

เปรียะ

พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ปร	เียะ	๗	ปอ-ร่อ-เียะ-เปรียะ-ไม้ตรี	เปรียะ

เตียะ

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ต	เียะ	ง	ตอ-เียะ-งอ	เตียะ

เสียม

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ส	เีย	ม	สอ-เอีย-มอ	เสียม

เลียง

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ล	เีย	ง	ˊ	ลอ-เอีย-งอ-เลียง-ไม้โท	เลียง

การ

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ก	า	ร	กอ-อา-รอ	กาน

*ร ออกเสียง น

ควาญ

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
คว	า	ญ	คอ-วอ-อา-ยอ	ควาน

*ญ ออกเสียง น

วาฬ

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ว	า	ฬ	วอ-อา-ลอ	วาน

*ฬ ออกเสียง น

อ่านคำและสังเกตตัวสะกด

เลี[ี]ยงด[ั]ง ท^{ี่}งสอ^อง มอ^องท^อาง ป^างช^ำำง

คำที่มี ง เป็นตัวสะกด เป็นคำแม่ กง

จ[ิ]มลิ[ี]ม ย[ิ]มแ^อยม แก^อมหนี[ี]ม อ[ิ]มเอ^อม

คำที่มี ม เป็นตัวสะกด เป็นคำแม่ กม

ลา^าน คุณ[ู] ห^าร คว^าญ ว^าฬ

ค^อนจ^อน ผล^ลบุญ ห[ุ]นห^{ัน} ส[ั]ญญ^าณ

บ^านเร^อน เพ^{ื่อ}นเล^อน เช[่]นกัน[ั] บ[ั]นด^าล

คำที่มี น ญ ณ ร ล ฬ เป็นตัวสะกด เป็นคำแม่ กน

ฝึกอ่านประโยค

เจ้าของช้างประชุมที่ลานวัด

เราทำบ่อทรายให้เพื่อนเล่น

โบ^อก โบ^อว ไปโรงเรียนฝึกลูกช้าง

เด็ก ๆ และลูกช้างเล่นฟุตบอลที่ริมตลิ่ง

ลูกช้างร้องเอ^อีก ๆ แ^อีก ๆ อย่างมีความสุข

อ่านคล่อง ร้องเล่น

คิดถึง เพื่อนรัก

ใจหาย คิดถึง เพื่อนรัก
เคยอยู่พร้อมพริ้ง จะต้องจากกัน
เคยเล่น เคยกิน เคยนอน
แม้ยามพักผ่อน ยังห่วงหากัน
ลาก่อน เพื่อนเล่น เพื่อนรัก
อีกไม่นานนัก คงได้พบกัน

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. หาคำเสริม มาเติมใจ

นักเรียนช่วยกันหาคำขึ้นต้นด้วย ใจ และลงท้ายด้วย ใจ แล้วนำมาเติมลงในกระดาษรูปหัวใจที่ครูแจก เช่น

ใจหาย

หายใจ

ใจเสีย

เสียใจ

๒. ฟีกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๒.๒ ครูอ่านเรื่อง *ใจหาย*ให้นักเรียนฟังจนจบ แล้วพูดคุยตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

๒.๓ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *ใจหาย* กลุ่มละตอนจนจบเรื่อง

๒.๔ ฟีกอ่านแจกลูก อ่านสะกดคำ อ่านคำและอ่านประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้*

๒.๕ ฟีกอ่านออกเสียงใน *อ่านคล่อง ร้องเล่น* ให้เป็นจังหวะจนคล่อง อาจร้องเป็นเพลง ทำท่าประกอบตามความเหมาะสม

๓. ฟีกเขียน

๓.๑ ฟีกเขียนคำใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้*ตามความเหมาะสม

๔. ทายปริศนา

ช่วยกันคิดปริศนาคำทาย โดยมีคำตอบเป็นอวัยวะของช้าง เช่น
อะไรเอ่ย ดูคล้ายเสา เอาไว้เดิน (ขา)

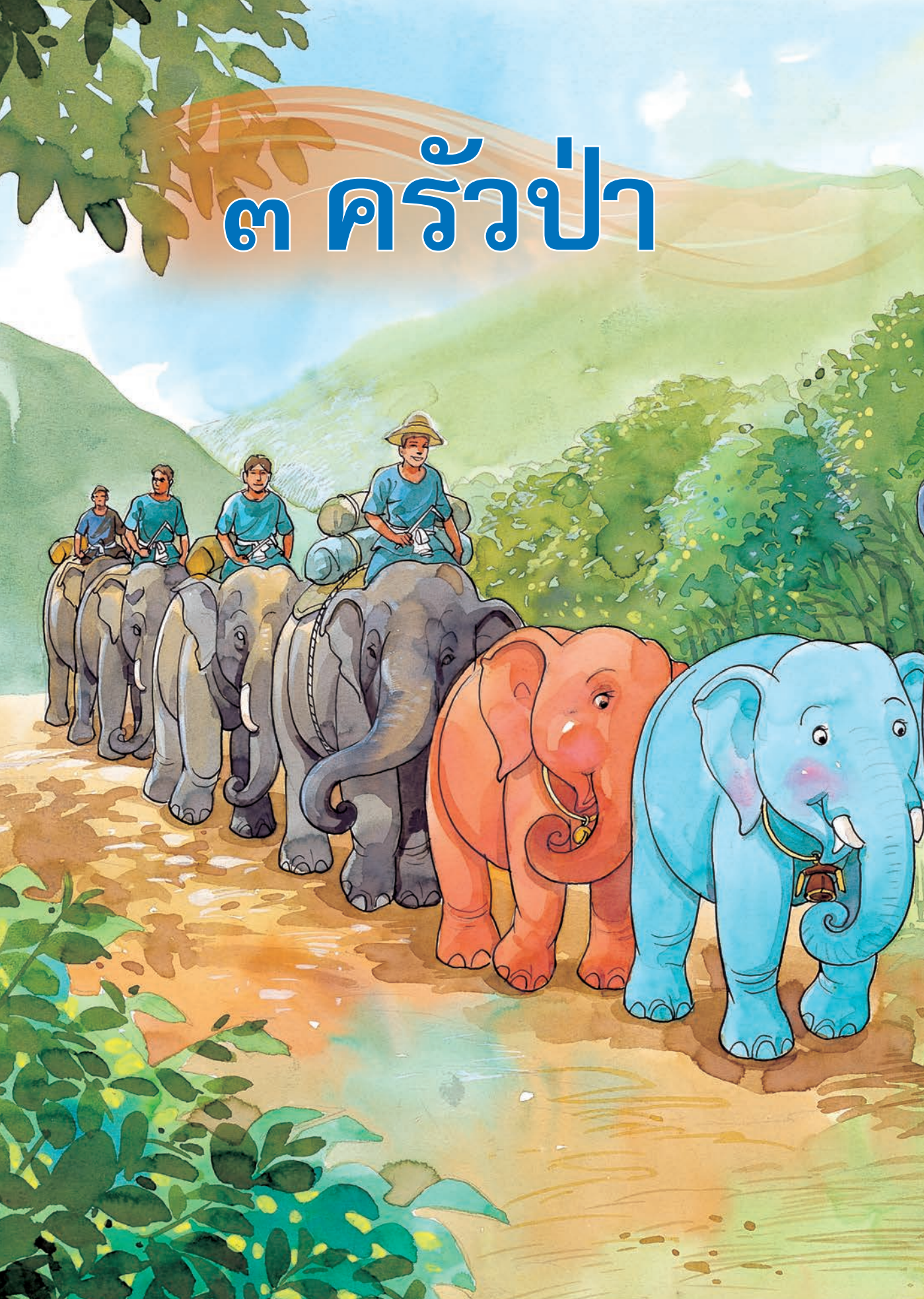
๕. แสดงบทบาทสมมุติ

นักเรียนแบ่งกลุ่มแสดงบทบาทสมมุติ โดยให้นักเรียนแสดงเป็นภูผาและน้ำใสจะต้องจากโบโบกและโบบัว

๖. แข่งขันหาคำ

แบ่งกลุ่มแข่งขันหาคำที่มีตัวสะกด แม่กง แม่กม และแม่กนจากเรื่อง *ใจหาย* และจากบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

๓ ครวป่า

รู้จักคำ นำเรื่อง

ไฟ

แกะ

งอ

ห่อ

ย่าง

สูง

หึ่ง

ทิ้ง

ผัก

นก

บน

โยน

เมฆ

ลอย

ปลา

หมา

ผีเสื้อ

มะเขือ

มะขาม

กิ่งไม้

จิ้งจก
(จิ้ง-กะ-จิ้ง)

กระต่าย

กระบอก

กระทง

ใบตอง

ใบตองตึง

ใบตองตึง เป็นใบของต้นตองตึง หรือต้นตึง หรือต้นพลวง มักใช้ห่อเส้นยาสูบหรือมุงหลังคา

เผา	ไต้	ทั่ว	ราว
ยิง	หิว	มิด	บึง
ซึ่ง	ลึก	หุง	สุก
กูป	แทบ	แทน	เอย
พอก	สั่ง	นัด	ง
อบ	เปิบ	ท่วม	พวก
พืช	พริก	น้ำพริก	เตรียม
แปลก	กลืน	กลุ่ม	กว้าง
หนา	ใหม่	หมก	นานา
ใบไผ่	สีขาว	ชาวป่า	ของใช้
ท้องฟ้า	ไต่ยีน	โยกเยก	ข้าวป่า
ข้าวบ้าน	ข้าวหลาม	หม้อข้าว	อาหาร
ป่าโปร่ง	เข้าตรู่	ดินเหนียว	เห็ดหอม
เดินทาง	เนื้อเค็ม	ชนิด	เมล็ด

(มะ-เล็ด)

ธรรมชาติ

(ท่า-มะ-ชาด)

ครัวป่า

กลุ่มของควาญโพและ
ควาญมิ่ง ออกเดินทางไป
ทำงานกันตั้งแต่เช้าตรู่
ควาญโพขี่พลายมะป็น
มีภูผาและน้ำใสหนึ่งบนภู
ข้างหลัง ตามด้วยใบโบก

ใบบัว พร้อมทั้งพังโคน

ซึ่งมีหน้าที่ขนของใช้ต่างๆ ส่วนพลายทะแนะะ
พลายมะค่าและพลายขอนแก่นตามหลัง

ขบวนช้างยังเดินเข้าป่าลึก ต้นไม้ยิ่งสูงใหญ่
มีใบแผ่กว้าง แทบมองไม่เห็นท้องฟ้า ทิวทั้งป่า
ได้ยินแต่เสียงจ๊กจั่น กระดิ่ง และกระพรวน เมื่อ
เดินผ่านป่าโปร่งก็เห็นนกนานาชนิดและผีเสื้อ
สวยๆ

มะป็น เป็นภาษาถิ่นเหนือ หมายถึง มะตูม

“โยกเยกเอ๋ย น้ำท่วมเมฆ กระต่ายลอยคอ
หมาหางอ กอดคอโยกเยก”

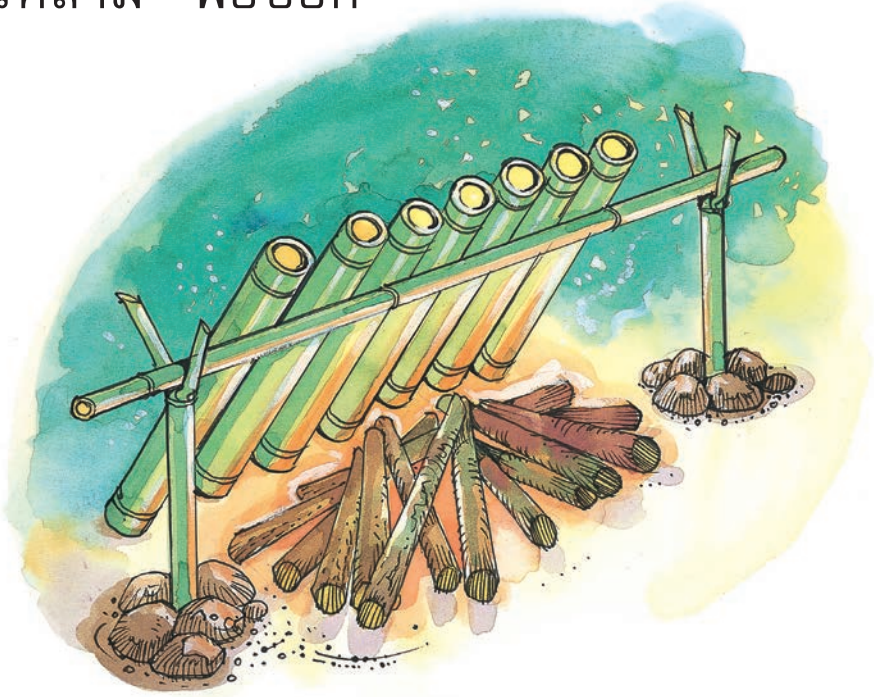
ภูผาและน้ำใส ร้องเล่นกันเสียงดังลั่นป่า
เด็กทั้งสองมองหน้ากันแล้วร้องพร้อมกันใหม่ว่า
“ช้างหางอ กอดคอโยกเยก” ก็ช้างมันเดิน
โยกเยกจริงนี่นา

ทั้งสองคนร้องเล่นกันจนหิว จึงหยิบห่อข้าว
ที่แม่เตรียมมาให้ พอเปิดห่อข้าวออก เพื่อนรัก
เพื่อนเล่นทั้งสองคนหัวเราะจนตัวงอ เพราะข้าวใน
ห่อใบตองมีเนื้อเค็มกับน้ำพริกมะขามเหมือนกัน
ราวกับน้ำ

ป่วยมากแล้ว ความญโไฟสั่งหยุดพักใกล้บึงใหญ่
ผู้ใหญ่ช่วยกันเอาของใช้ลงจากหลังพังโคน เตรียม
ที่พักและอาหารเย็น เด็กๆ ช่วยกันเก็บกิ่งไม้แห้ง
มากองไว้ ส่วนช้างตัวใหญ่พาช้างตัวเล็กไปกินใบไม้

พ่อของญาติบอกว่า “จะหุงข้าวป่าให้กิน”
เด็กๆ งง ถามว่า “ข้าวป่ากับข้าวบ้านต่างกัน
ตรงไหน” “ต่างกันสิ ตรงที่ข้าวป่าใช้กระบอก
ไม้ไผ่แทนหม้อข้าว แล้วนำไปเผาไฟเหมือนเผา
ข้าวหลาม” พ่อบอก

พ่อของน้ำใสบอกว่า “จะทำปลาอบดินให้กิน” เด็กๆ ก็งงอีก จะกินปลาไม่ใช่กินดิน พ่อจับปลาในบึงได้หลายตัว ล้างทำความสะอาด เสียบไม้เอาดินเหนียวพอกตัวปลาให้หนาจนมิดทั้งตัว แล้วเอาไปย่างไฟให้สุก

ความรู้อาจคนอื่นๆ ต่างก็ช่วยกัน บางคนไปเก็บใบตองตึงมาทำกระทงใช้แทนจานข้าว บางคนไปเก็บพริก มะเขือ ที่พวกชาวป่าโยนเมล็ดทิ้งไว้ แล้วพืชพวกนี้ก็ขึ้นเองตามธรรมชาติ บางคนไปเก็บผักป่า เห็ด มาห่อใบตองตึง แล้วหมกใต้กองขี้เถ้า

อาหารสุกแล้ว ข้าวจากกระบอกไม้ไผ่ ส่ง
กลิ่นหอม ปลาที่ย่างจนดินแห้ง พอแกะดินออก
เห็นเนื้อปลาสีขาวมีควันขึ้น ผักที่หมกซี้เอาไว้ ดู
แปลกแต่น่ากิน พริก มะเขือล้างสะอาด กินกับ
น้ำพริกที่เตรียมมาจากบ้าน

อร่อยเหลือเกิน เปิบข้าวด้วยมือ ข้าวร้อนๆ
จากกระถางใบตองตึง พร้อมอาหารจากครัวป่า

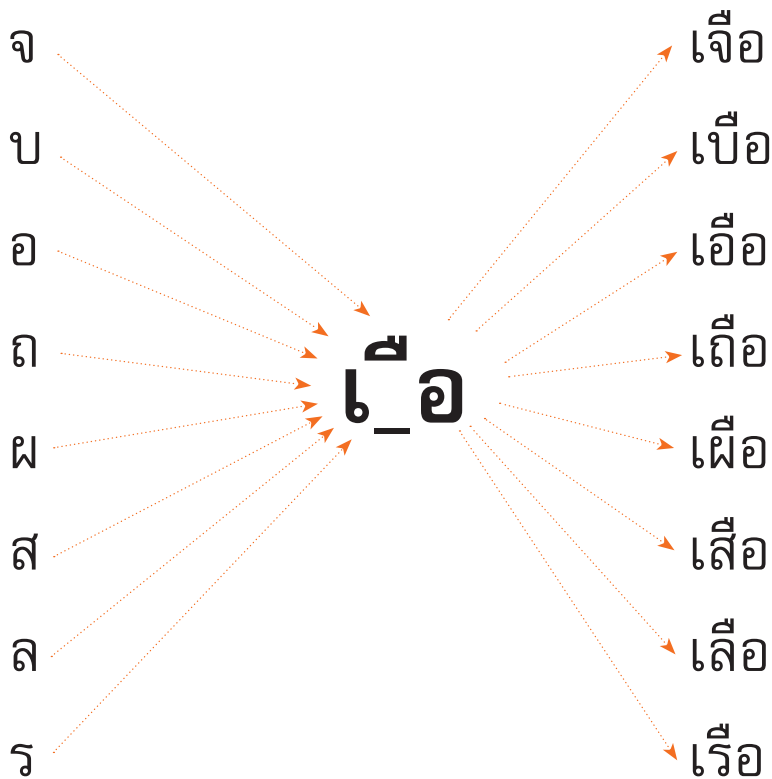

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

อ่านสระ

เีอะ	อ่านว่า	เอีอะ (ไม่มีที่ใช้)
เือ	อ่านว่า	เอือ

อ่านแจกลูก

อ่านสะกดคำ

เนื้อ

พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
น	เื้อ	๒	นอ-เอื้อ-เหื้อ-ไม้โท	เนื้อ

เมื่อ

พยัญชนะ	สระ	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ม	เื้อ	'	มอ-เอื้อ-เมื่อ-ไม้เอก	เมื่อ

เพื่อน

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
พ	เื้อ	น	'	พอ-เอื้อ-นอ-เพื่อน-ไม้เอก	เพื่อน

เลื่อย

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ล	เื้อ	ย	๒	ลอ-เอื้อ-ยอ-เลื่อย-ไม้โท	เลื่อย

เครื่อง

พยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์

สะกดว่า

อ่านว่า

คร ื่อ ง

คอ-รอ-เอื่อ-งอ-เครื่อง-ไม้เอก **เครื่อง**

เปื่อง

พยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์

สะกดว่า

อ่านว่า

ปร ื่อ ง

ปอ-รอ-เอื่อ-งอ-เปื่อง-ไม้เอก **เปื่อง**

เกลื่อน

พยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์

สะกดว่า

อ่านว่า

กล ื่อ น

กอ-ลอ-เอื่อ-นอ-เกลื่อน-ไม้เอก **เกลื่อน**

เปลือก

พยัญชนะ

สระ

ตัวสะกด

สะกดว่า

อ่านว่า

ปล ื่อ ก

ปอ-ลอ-เอื่อ-กอ

เปลือก

อ่านคำและสังเกตพยัญชนะต้น

กรม	กลม	กรอง	กลอง
ครอง	คลอง	ครอง	โคลง
แปรง	แปลง	พราย	พลาย
พริก	ปลีก	พฐ	พลู

อ่านคำและสังเกตตัวสะกด

เอ๋ย คุย สวย พลาย อร่อย
กระต่าย หลายสี่ ปลีกกล้วย ช่วยกัน
คำที่มี ย เป็นตัวสะกด เป็นคำแม่ เกย

เด็ก เรียง โรค พวก ผัก
โยกเยก เลขหก ตกใจ ให้โชค
โลกร้อน ก้อนเมฆ เสกเป่า เข้าออก
คำที่มี ก ข ค ฌ เป็นตัวสะกด เป็นคำแม่ กก

ชอบ เก็บ กลับ อบ เสียบ

รูปภาพ ลากลอย คอยรับ นั้บนิ้ว

ผิวหยาบ วาบวับ ชั้บซี่ ยีราฟ

คำที่มี บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด เป็นคำแม่ กบ

ฝึกอ่านประโยค

กลุ่มของควาญโพเดินทางไปทำงาน

ในป่ามีผีเสื้อสีสวย และนกนานาชนิด

ช้างตัวโตพาช้างตัวเล็กไปกินใบไผ่

พ่อหุงข้าวด้วยกระบอกไม้ไผ่แทนหม้อข้าว

ควาญช้างเก็บใบตองตึงมาทำกระทงแทนจาน

อ่านคล่อง ร้องเล่น

อร่อย อร่อย

เดินทางเป็นแถวเข้าป่า

ชักหิวแล้วหนา หยุดพักสักหน่อย

อาหารทำจากครัวป่า

ทั้งข้าวทั้งปลา น่ากินไม่น้อย

น้ำพริกผักหมกผักสด

กินกันจนหมด ช่างอร่อย อร่อย

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. อ่านคำคล้องจองและคิดคำตอบ

นักเรียนอ่านคำคล้องจองและร้องเล่นให้เป็นจังหวะ และช่วยกันคิดคำตอบ แล้วพูดคุยกันเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวไปตามที่ต่างๆ

เดินทางเข้าป่า	อย่าช้าเร็วไว
เอ๊ะ! นั่นอะไร	ต้นใหญ่ต้นโต (ตอบ ต้นไทร, ต้นโพธิ์)
ออกเดินไปอีก	หลบหลีกไม้ใหญ่
เอ๊ะ! นั่นเสียงใคร	ร้องจ๊ับ จ๊ับ จ๊ับ (ตอบ.....)
เดินไปอีกหน่อย	ค่อยค่อยย่อเยื้อง
เอ๊ะ! อะไรน่ามอง	เหมือนดอกไม้บิน (ตอบ.....)

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน *รู้จักคำ* นำเรื่อง หรือวาดภาพประกอบคำบางคำเพิ่มเติม รวมเป็นสมุดภาพประจำบท

๒.๒ ครูอ่านเรื่อง *ครัวป่า* ให้นักเรียนฟังจนจบ แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

๒.๓ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *ครัวป่า* กลุ่มละตอนจนจบ แล้วให้แต่ละกลุ่มเล่าเรื่องตอนที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๔ ฝึกอ่านแจกลูก อ่านสะกดคำ อ่านคำและอ่านประโยค
ใน อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

๒.๕ ฝึกอ่านออกเสียงใน อ่านคล่อง ร้องเล่น ให้เป็นจังหวะ
จนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน รู้จักคำ นำเรื่อง

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้
ตามความเหมาะสม

๔. ร้องเล่น เต้นสนุก

นักเรียนสวมหน้ากาก หรือหมวกรูปกระต่าย ช้าง แมว หรือ
สัตว์อื่นๆ ตามที่นักเรียนชอบ ร้องบทร้องเล่นแล้วคิดทำเต้นประกอบ เช่น

โยกเยกเอ๋ย
.....(หมา).....หางงอ

น้ำท่วมเมฆ.....(กระต่าย).....ลอยคอ
กอดคอโยกเยก

(อาจเปลี่ยนชื่อสัตว์ได้ตามที่เห็นสมควร)

๕. คิตรายการอาหาร

สมมุติว่านักเรียนกำลังจะเดินทางเข้าป่า ให้นักเรียนช่วยกัน
คิตรายการอาหารที่จะเตรียมไปรับประทานกันในป่า

๖. ทำสมุดภาพ

แบ่งกลุ่มรวบรวมชื่อต้นไม้ และสัตว์ที่อยู่ในป่า แล้วหาภาพ
หรือวาดภาพรวมเป็นเล่ม

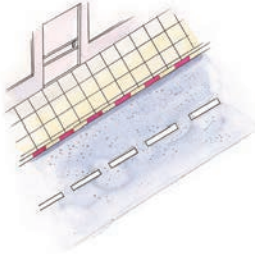

๔ กลัวทำไม

รู้จักคำ นำเรื่อง

ทาง

ฟืน

ยุง

พัด

กลัว

เต็นท์

ผ้าม่าน

ก่อไฟ

สุมไฟ

ก้อนหิน

ไฟฉาย

ตะเกียง

ทุเรียน

หิ๊งอก

หิ๊งย้อย

ที่พัก

อมยิ้ม

แม่มด

ล้อมวง

พนมมือ

เพชร

ชื่อ

กาง

ร้าย

ลื้ม

มีด

มุ่

จุด

สุด

โน้

ค้อย

เดี่ยว

ทัน

มั่ว

อาจ

สาป

เร่ง

เอน

เล็ก

ลม

ครึ้ม

หนึ่

หนาม

หนาว

หน้อย

เหิน้อย

ทำไม

หายใจ

ค่อนข้าง

กำลัง

กลางวัน

สבתา

แมลง

(มะ-แลง)

เพลิตเพลิน

ตะไคร้หอม

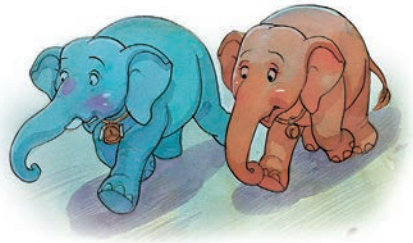
อธิษฐาน

(อะ-ทิด-ถาน)

กลัวทำไม

วันนี้ลมพัดแรง ฟ้ามีตครึ้มอีกแล้ว ฝนอาจจะตกในไม่ช้า คงกางเต็นท์นอนในป่าไม่ได้เหมือนทุกวัน ความอึดหยุ่นไปตะโกนบอกความอึดหยุ่นคนอื่น ๆ “คืนนี้ เราจะพักกันที่ถ้ำศิลาเพชร แรงอึดหยุ่นน้อย เตียวหนี่ฝนไม่ทัน”

ภูผา น้ำใส หันมามอง
ไบโบก ไบบัว ที่วิ่งตาม

พลายมะปิ่นมาอย่างน่าสงสาร
ทั้งสองคนได้แต่ส่งเสียงเรียกชื่อเพื่อนรักเพื่อเป็นกำลังใจ ลูกช้างก็วิ่งสุดกำลังเช่นกัน

เติก ๆ มัวแต่ให้กำลังใจเพื่อนช้างจึงไม่ได้มองดูทาง จู่ ๆ ฟ้าก็มีดลงทันที มองอะไรไม่เห็น พลายมะปิ่นยืนนิ่งอยู่กับที่ น้ำใสตกใจร้องกรีดจับแขนภูผาไว้อย่างแน่น

ศิลา แปลว่า หิน

“น้ำใสไม่ต้องกลัว” เสียงควาญโปบอก
“ตอนนี้เราอยู่ในถ้ำแล้ว ให้ลงจุดไฟก่อน
ค่อยลงไป”

อะไรนะ อยู่ในถ้ำแล้วหรือ มีดจนมองอะไร
ไม่เห็น เสียงฝนตกหนักดังก้องเข้ามาในถ้ำ
ภูผาตกใจจนตัวแข็งแทบจะล้มหายใจ กลัว! น่ากลัว
จังเลย

เมื่อควาญโปจุดตะเกียง ในถ้ำจึงสว่างขึ้น
ภูผาและน้ำใสลงจากหลังช้าง ควาญมิ่งพาเด็ก
ทั้งสองไปนั่งรอบนกอินทรีใหญ่ ส่งไฟฉายให้
แล้วพูดว่า “รู้หน่ว่ากลัวอะไรอยู่ เอ้า! ดูให้ทั่วว่า
มีอะไรน่ากลัว” แล้วควาญมิ่งก็ไปเตรียมที่พักต่อ

ภูผาฉายไฟไปทั่ว ถ้าศิลาเพชรนี้ดูกว้างใหญ่
มุมโน้นเป็นที่พักช้าง **ใบโบก** **ใบบัว** กำลังกินน้ำจาก
แอ่งเล็ก ๆ ลูกช้างทั้งสองคงเหนื่อยมาก

น้ำใสบอกภูผาให้ฉายไฟขึ้นไปข้างบน
เพดานถ้ำ “โอโฮ! สวยจัง เพชรเต็มไปหมดเลย”

“ดูหินย้อยตรงนั้นสิ ยังกับหนามทุเรียน”

“ดู นั่น! ดู นั่น!
หินเหมือนผ้ามานด้วย”

“แน่ะ ๆ! หัวเป็น
นกแต่ตัวเป็นหิน คง
ถูกแม่มดสาปนะนี่”

“อ้าว คุณหินงอก
ถูกใครจุดไฟหรือ มี
น้ำตาเทียนด้วย” ทั้ง
สองคนเคยเห็นแต่
ภาพหินงอก หินย้อย

เมื่อมาพบของจริงเข้าก็ทำให้เพลิดเพลิด ไม่เห็นมี
อะไรน่ากลัว มีแต่ธรรมชาติสวยงามทั้งนั้น

แล้วภูผาก็นึกขึ้นได้ “เมื่อที่เรากลัวอะไร
กันนะ”

น้ำใสหัวเราะ “ไม่รู้ซิ เห็นมืดๆ ก็กลัวไว้
ก่อนละ”

“เป็นไงเด็กๆ หายกลัวกันแล้วใช่ไหม” พ่อ
ของภูผาเข้ามาหา “จริงๆ แล้วคิดไปเองทั้งนั้น
ก็เลยกลัวไปเอง” ทั้งสองพยักหน้ารับทันที

ในถ้ำศิลาเพชรอากาศค่อนข้างเย็น
โชคดีที่มีฟืนเตรียมมา พอก่อไฟ
อากาศก็อุ่นขึ้น ทุกคนเริ่ม
หายหนาว พวกเขานั่งล้อมวง
กินอาหารที่เหลือมาจาก
กลางวัน อิ่มแล้วจะได้
นอนพัก

ก่อนนอน ผู้ใหญ่ช่วยกันก่อไฟเพิ่ม
ที่ปากถ้ำอีก เพื่อป้องกันสัตว์ร้ายเข้ามา ตรง
ซอกหินใกล้ที่นอนก็วางใบตะไคร้หอมสมุนไพร เพื่อ
ไล่ยุงและแมลง

ก่อนเอนตัวลงนอนทุกคนพนมมือไหว้
อธิษฐานขอให้ปลอดภัย ภูเขาและน้ำใสสะอาดกัน
อมยิ้ม คิดในใจว่า นี่เรากลับอะไร กลับทำไม

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

อ่านสระ

อ

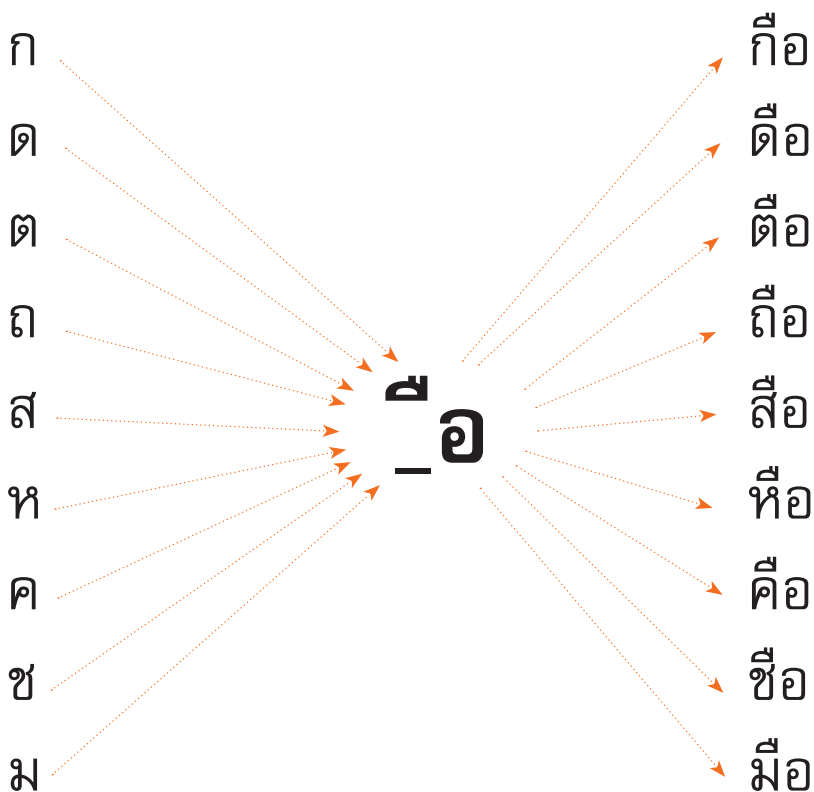
อ

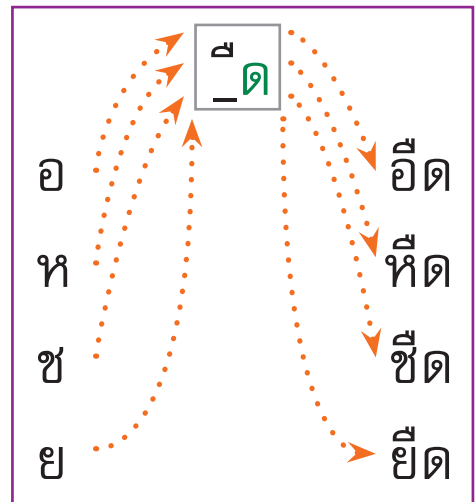
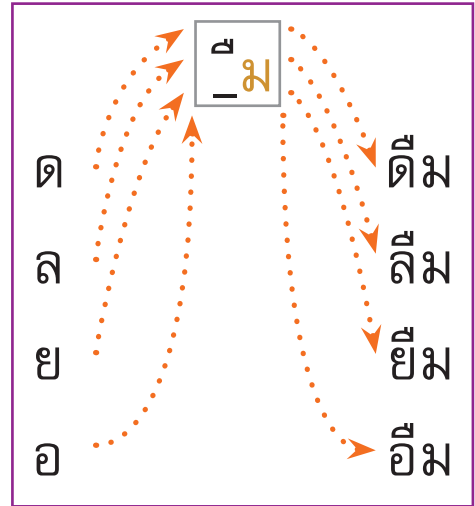
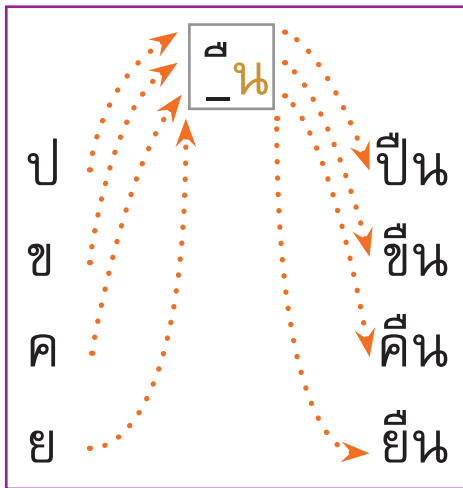
อ่านว่า

อือ

สระอือที่ไม่มีตัวสะกด จะมีตัว อ เคียง
สระอือที่มีตัวสะกด จะไม่มีตัว อ เคียง

อ่านแจกลูก

อ่านสะกดคำ

มีด

พยัญชนะ

สระ

ตัวสะกด

สะกดว่า

อ่านว่า

ม

เ

ด

มอ-อือ-ดอ

มีด

พีน

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ฟ	ี	น	ฟอ-อื่อ-นอ	พีน

ยีน

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ย	ี	น	'	ยอ-อื่อ-นอ-ยีน-ไม้เอก	ยีน

กลีน

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
กล	ี	น	กอ-ลอ-อื่อ-นอ	กลีน

ปลื้ม

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ปล	ี	ม	ุ	ปอ-ลอ-อื่อ-มอ-ปลื้ม-ไม้โท	ปลื้ม

อ่านคำและสังเกตพยัญชนะต้น

ควาญ กว่า กว้าง แกว่ง ขวาน
ความสุข แต่งกวา กวักมือ ข้างขวา
ขวัญใจ ควายป่า กวาดบ้าน ควานหา

อ่านคำและสังเกตตัวสะกด

กต รถ พืช โกรธ เขต บาท
ต้นพืช มีดมืด จิตใจ ไฟมอด
กอดคอ ขอโทษ โกรธจัด ชัดชา
อากาศ อาจกล่าว ปราบกฏ รสเผ็ด
เจ็ดจุด หยุดพัก ผักสด กฎหมาย

คำที่มี จ ช ฎ ฏ ต ต ถ ท ธ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด

เป็นคำแม่ กต

เดี๋ยว แล้ว อ้าว หนาว เหว
ผ้าขาว ก้าวไป ใส่แก้ว แจวเรือ
เลื้อยหิว ปลิวลม ชมดาว สาวสวย
คำที่มี ว เป็นตัวสะกด เป็นคำแม่ เกอว

ฝึกอ่านประโยค

วันนี้ท้องฟ้ามีดครึ้ม
ลูกช้างพากันวิ่งสุดกำลัง
ในถ้ำอากาศค่อนข้างเย็น
ภูผาฉายไฟไปทั่วเพดานถ้ำ
ทุกคนล้อมวงกินอาหารจนอิ่ม
ผู้ใหญ่ก่อไฟที่ปากถ้ำเพื่อป้องกันสัตว์ร้าย
ก่อนนอนทุกคนพนมมือไหว้อธิษฐานขอ
ให้ปลอดภัย

อ่านคล่อง ร้องเล่น

กลัวทำไม

ฝนตกแล้วชวนกันวิ่ง
รวดเร็วจริงลืมหูลืมตา
ทันใดฟ้าที่สว่าง
กลับมืดมิดเหมือนปิดตา
มองทางไหนก็ไม่เห็น
มือเท้าเย็นกลัวนักหนา
ไฟส่องถ้ามจับตา
หัวเราะรำกลัวทำไม

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. เปิดใจ ไขความลับ

ให้นักเรียนแต่ละคนเล่าความลับสิ่งที่ตนกลัว พร้อมบอกเหตุผล ครูและเพื่อนๆ ช่วยแนะนำและหาวิธีแก้ความกลัว และนักเรียนไม่ควรนำสิ่งที่เพื่อนกลัวมาล้อเล่น

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๒.๒ ครูอ่านเรื่อง *กลัวทำไม* ให้นักเรียนฟังจนจบ แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

๒.๓ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *กลัวทำไม* กลุ่มละตอนจนจบแล้วให้แต่ละกลุ่มเล่าเรื่องตอนที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๔ ฝึกอ่านแจกลูก อ่านสะกดคำ อ่านคำและอ่านประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้* และอ่านคำใน *รู้จักคำ นำเรื่อง* มาฝึกอ่านแจกลูก อ่านสะกดคำ ตามความเหมาะสม

๒.๕ ฝึกอ่านออกเสียงใน *อ่านคล่อง ร้องเล่น* ให้เป็นจังหวะจนคล่อง อาจร้องเป็นเพลง และให้นักเรียนคิดท่าทางประกอบ

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน *รู้จักคำ นำเรื่อง* และเลือกคำมาแต่งประโยคปากเปล่า

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน *อธิบายเพิ่ม* *เต็มความรู้* ตามความเหมาะสม

๔. คิดเปรียบเทียบ

นักเรียนคิดเปรียบเทียบสิ่งต่อไปนี้ เช่น

ขาว เหมือน(สำลี).....

มืด เหมือน

สว่าง เหมือน

เรียบ เหมือน

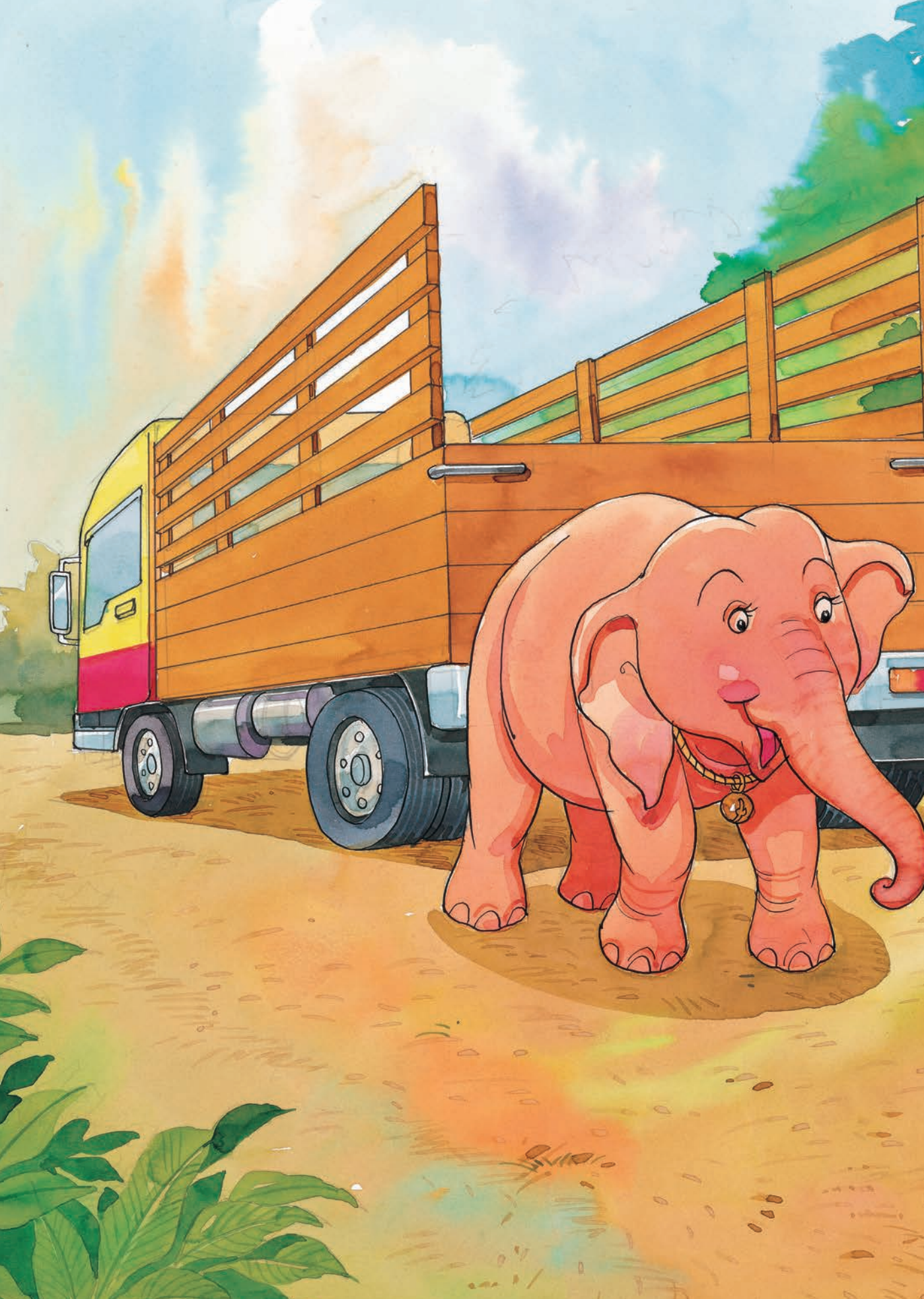
หिनย้อยลงมา เหมือน

๕. ฟังนิทาน

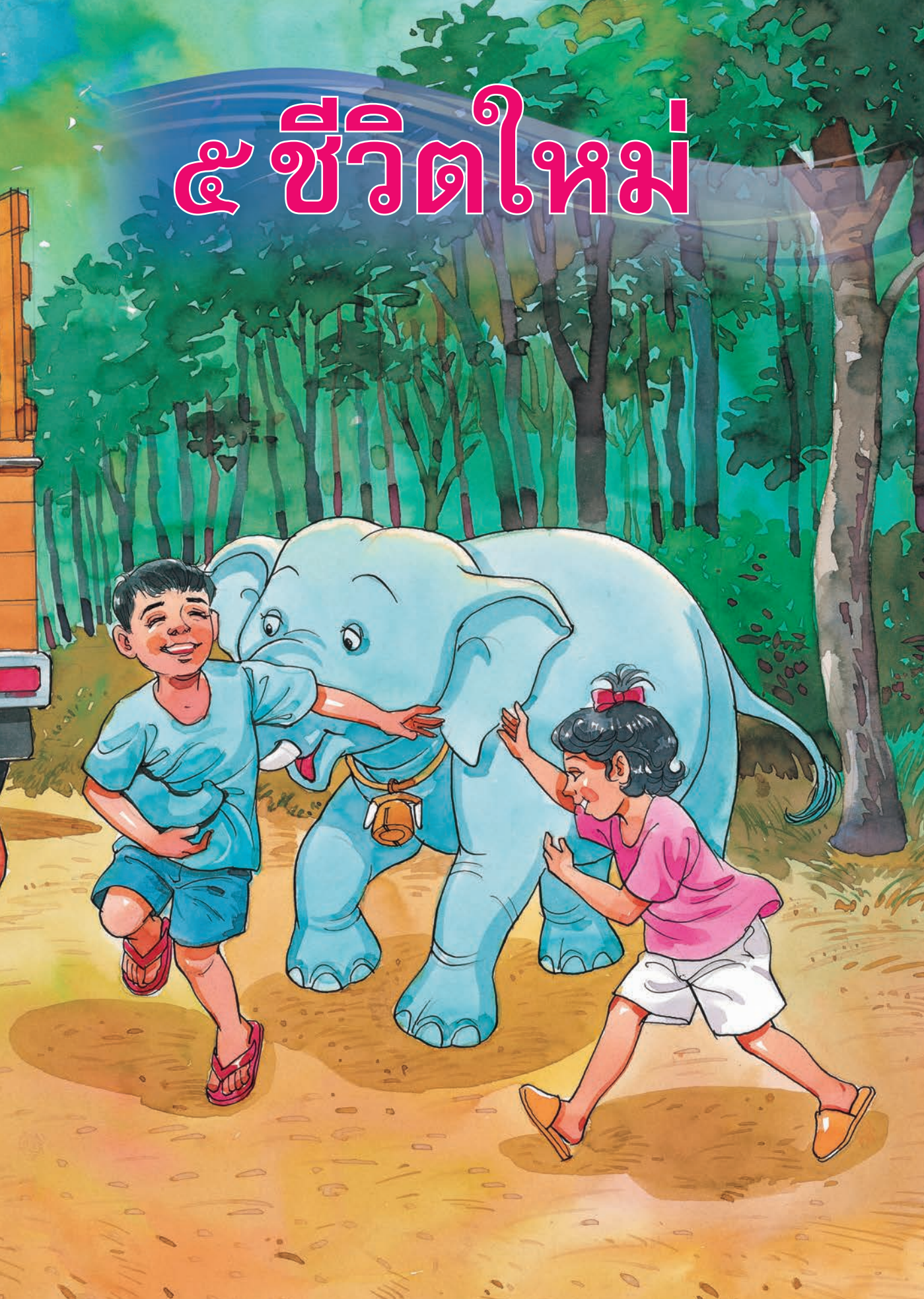
ครูหา นิทานเกี่ยวกับการผจญภัยในป่า หรือในถ้ำ เล่าให้นักเรียนฟังและพูดคุยถึงเรื่องนั้นๆ

๖. วาดภาพ

แบ่งกลุ่มนักเรียน ช่วยกันวาดภาพตามจินตนาการเกี่ยวกับความสวยงามตามธรรมชาติของถ้ำศิลาเพชร หรือถ้ำอื่นๆ พร้อมตั้งชื่อภาพและนำมาจัดป้ายนิเทศ

๕ ชีวิตใหม่

รู้จักคำ นำเรื่อง

คู่

ตู้

ซื้อ

ก้าว

อ่าน

ชิม

เงิน

ส้ม

กะทิ

น้องชาย

มะม่วง

ผักบุ้ง

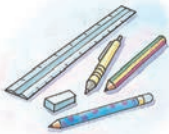
บะหมี่

ขับรถ

ก๋วยเตี๋ยว

เครื่องเขียน

หน้อยหน้า

ธนาคาร

มะพร้าวอ่อน

ไอศกรีม

เย็นตาโฟ

เครื่องปรับอากาศ

ปุ่ม

แลก

เยี่ยม

เทียว

เมือง

เพิ่ม

ส่วน

ถูระ

รู้สึก

ชายป่า

เข้าใจ

เจ้ามือ

รู้จัก

ประจำ

เดียวเดียว

ตื่นเต้น

ตั้มยำ

โอกาส

ตาหวาน

อย่างไร

บัตรแข็ง

เย็นเฉียบ

วิตามินเอ

จุดนัดพบ

จุดพักข้าง

เจ้าหน้าที่

ชีวิตใหม่

ตอนสายๆ ขบวนช้างมาถึงจุดนัดพบที่ หมู่บ้านชายป่า ลุงวันพีชายของควาญโพ ขั้บรถ มารับ**ไบโบก** **ไบบัว** ไปส่งที่ปางช้างหลวงก่อน ส่วนช้างเชือกอื่นๆ รออยู่ที่นี้

ภูผาและน้ำใส
ขอเล่นกับเพื่อนช้างก่อน
ขึ้นรถ เมื่อนั่งรถแล้วทั้ง
ช้างทั้งคนยังคงเล่นกัน
อย่างสนุกสนาน ภูผารู้สึกสบายใจขึ้น เมื่อคิดว่า
มาส่งเพื่อนรักเข้าโรงเรียนประจำ ถ้าคิดถึงเมื่อไร
ก็มาเยี่ยมกันได้

ที่ปางช้างหลวง เจ้าหน้าที่รู้จักดาราช้างน้อย
คู่นี้ดี ตั้งแต่แสดงงานช้างที่จังหวัด ก่อนจะเดิน
เข้าโรงเรียน **ไบโบก** และ **ไบบัว** ใช้วงกอดภูผา

แล้วค่อยๆ ก้าวเดินช้าๆ ตามเจ้าหน้าที่ไป หันมา
มอง ไม่ซุงว่ง ไม่โบกหู ไม่แกว่งหาง ไม่ร้องเอี๊ยกๆ
เอี๊ยกๆ มีแต่เสียงโป๊กแป๊กและกรूंกรूंเท่านั้น
ลุงวันเข้าใจว่า เด็กๆ รู้สึกอย่างไร จึงหันมา
ชวน

“ไป ไปเที่ยวในเมืองกัน ไปดูอะไรสนุกๆ
หาอะไรอร่อยๆ กินกันดีกว่า ไป ไปขึ้นรถ”

ผู้ใหญ่ขอแวะทำธุระที่ธนาคารก่อน เด็กๆ
ตื่นเต้นมากเพราะไม่เคยไป ในธนาคารเย็นเฉียบ
เพราะมีเครื่องปรับอากาศ พ่อของเด็กทั้งสองคน
หยิบบัตรแข็งสอดเข้าไปในตู้ กดปุ่มโน้นปุ่มนี้

เดียวเดียวได้เงินออกมา เต็กๆ อยากรู้ว่าเงินออกมาได้อย่างไร

ทุกคนอยากกินก๋วยเตี๋ยว เพราะนานๆ จะได้มีโอกาสกินของชอบ ผู้ใหญ่สั่งก๋วยเตี๋ยวต้มยำ ภูผาสั่งบะหมี่แห้ง แต่น้ำใสสั่งเย็นตาโฟ แล้วบอกว่า “ดีนะ ได้กินผักบุ้ง มีวิตามินเอด้วย ตาจะได้ หวานใจ” แล้วทำท่าตาหวาน ทุกคนเลยได้ หั้วเราะกัน มื้อนี้พ่อของภูผาขอเป็นเจ้ามือ

พ่อของน้ำใสไม่ยอมม້อยหน้า พาทุกคนไป
เลี้ยงไอศกรีมที่ร้านใกล้ๆ ไอศกรีมมีหลายรส ทั้ง
รสทุเรียน กะทิ มะพร้าวอ่อน มะม่วง และส้ม
ใครอยากกินอะไรสั่งเอง พอชิมคำแรก ภูผาพูด
ขึ้นว่า “อร่อยกว่าน้ำแข็งกदनะน้ำใสนะ” น้ำใส
พยักหน้าเห็นด้วย แล้วสั่งเพิ่มอีกคนละถ้วย

ภูผาและน้ำใสขอไปร้านหนังสือ เพื่อซื้อ
เครื่องเขียนและหนังสือที่ชอบ ทั้งสองคนใช้เวลา

เลือกหนังสืออยู่นาน ต่างคนต่างซื้อหนังสือไม่ซ้ำ
กัน จะได้แลกกันอ่าน

หมดเวลาแล้ว ลุงวันต้องขับรถไปส่ง
น้องชายและความมึ่งที่จุดพักช้าง เพื่อจะได้
เดินทางไปทำงานต่อ ส่วนเด็ก ๆ ต้องค้างคืนที่
บ้านลุงวัน เพราะวันรุ่งขึ้นลุงวันจึงจะไปส่งเด็ก ๆ
กลับบ้านได้

ไบโบก และ ไบบัว มีชีวิตใหม่ ภูเขาและ
น้ำใสก็มีอะไรใหม่ๆ ในชีวิตเหมือนกัน

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

อ่านสระ

เ

อ่านว่า

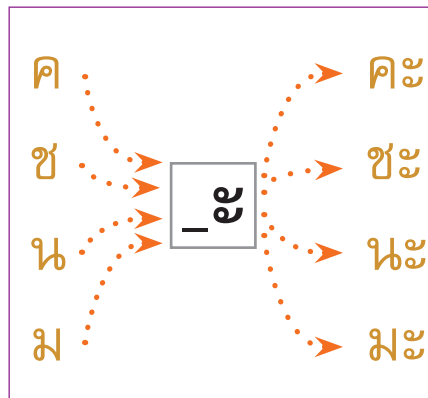
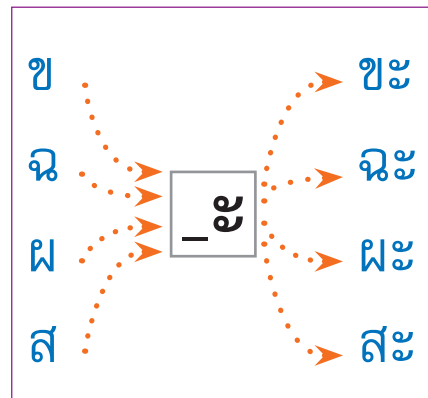
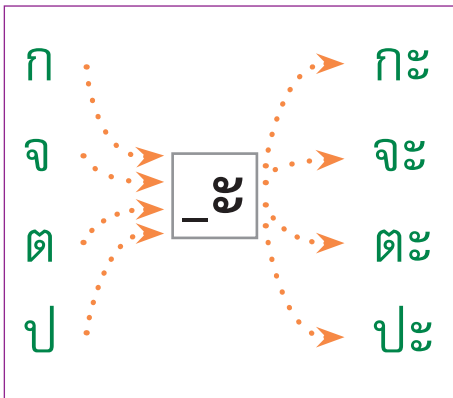
อะ

เ

เรียกว่า

ไม้หันอากาศ

อ่านแจกลูก

สระ อะ มีตัวสะกด เปลี่ยนรูป _ะ เป็น _ั (ไม้หันอากาศ)

	_ะ	_ิง	_็น	_ัก	_ัด	_ับ
ก	กะ	กัิง	กั็น	กัก	กัต	กัับ
จ	จะ	จัิง	จั็น	จัก	จัต	จัับ
ต	ตะ	ตัิง	ตั็น	ตัก	ตัต	ตัับ
ป	ปะ	ปัิง	ปั็น	ปัก	ปัต	ปัับ
ข	ชะ	ขัิง	ขั็น	ขัก	ขัต	ขัับ
ฉ	ฉะ	ฉัิง	ฉั็น	ฉัก	ฉัต	ฉัับ
ผ	ผะ	ผัิง	ผั็น	ผัก	ผัต	ผัับ
ส	สะ	สัิง	สั็น	สัก	สัต	สัับ
ค	คะ	คัิง	คั็น	คัก	คัต	คัับ
ช	ชะ	ชัิง	ชั็น	ชัก	ชัต	ชัับ
น	นะ	นัิง	นั็น	นัก	นัต	นัับ
ม	มะ	มัิง	มั็น	มัก	มัต	มัับ

อ่านสะกดคำ

วัน

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ว	ะ	น	วอ-อะ-นอ	วัน

ทั้ง

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ท	ะ	ง	่	ทอ-อะ-งอ-ทั้ง-ไม้โท	ทั้ง

หวัด

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
หว	ะ	ด	หอ-วอ-อะ-ดอ	หวัด

หยิบ

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
หย	ิ	บ	หอ-यो-อิ-บอ	หยิบ

เหมือน

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
หม	เ	น	หอ-มอ-เอื้อ-นอ	เหมือน

หน้า

พยัญชนะ

สระ

วรรณยุกต์

สะกดว่า

อ่านว่า

หน

า

หอ-หอ-อา-หนา-ไม้โท หน้า

หมั่น

พยัญชนะ

สระ

ตัวสะกด

วรรณยุกต์

สะกดว่า

อ่านว่า

หม

ะ

น

หอ-มอ-อะ-หน-หมั่น-ไม้เอก หมั่น

อ่านคำและสังเกตพยัญชนะต้น

หนา หนู หนี นอ ไหน

หมา หมู หนี หมอ ไหม

ใบหน้า ผ้าไหม ให้หยุด ชุดใหญ่

ไขหวาน วานหีบ ริมหมด จดหมาย

หลายคน ฝนหลวง ทวงหนี้ หนีดำ

สำหรับ จับหนอน หมอนอิง หญิงชาย

อ่านและสังเกตคำที่มีรูป _ะ อยู่พยางค์หน้าและออกเสียงอะครึ่งเสียง

อะไร	มะปิ่น	มะขาม	มะเขือ
สะอาด	ตะเกียง	บะหมี่	กะทิ
กระดิ่ง	กระพรวน	กระตึก	กระต่าย
กระบอก	กระทง	ประชุม	ประจำ

อ่านและสังเกตคำที่ไม่มีรูป _ะ อยู่พยางค์หน้าและออกเสียงอะครึ่งเสียง

ขบวน	ขนม	อร่อย	สลัป
สนุก	แสดง	สนาม	สละ
ขยะ	ขยาย	ฉลอง	ฉลาด
ถนน	ถวายเป็น	ตลาด	ตลอด

ฝึกอ่านประโยค

ลุงวันพาเด็กกลับบ้าน
ขบวนช้างเดินทางมาถึงชายป่า
ใบโบก ใบบัว เป็นดาราช้างน้อย
เด็ก ๆ ชอบกินไอศกรีมรสต่าง ๆ
ภูผาและน้ำใสซื้อหนังสือที่ร้าน

อ่านคล่อง ร้องเล่น

จำลาจาก

ส่งเพื่อนเข้าปางช้าง	แสนอ้ากว้างอาลัยหา
น้ำใสและภูผา	เช็ดน้ำตาใจอาวรณ์
เพื่อนช้างคงโคกเศร้า	ท่าทางเหงาต้องลาก่อน
เหลียวมาจำลาจร	ขออวยพรให้โชคดี

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. อ่านคำคล้องจอง และร้องเล่น

นักเรียนอ่านคำคล้องจอง และร้องเล่นเป็นจังหวะ แล้วบอก
ชื่ออาหารที่นักเรียนชอบ

ถ้วยเตี๋ยวะหมีแห้ง	ใส่หมูแดงรสถูกใจ
พริกป่นน้ำปลาใส	ฉันกินได้เอากินดี
เย็นตาโฟร่อยลิ้น	ใส่ลูกชิ้นผักก็มี
ได้ประโยชน์ลองกินซี	ของหวานนี่คือไอศกรีม

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๒.๒ ครูอ่านเรื่อง *ชีวิตใหม่* ให้นักเรียนฟังจนจบ แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

๒.๓ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *ชีวิตใหม่* กลุ่มละตอนจนจบ แล้วแต่ละกลุ่มเล่าเรื่องตอนที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๔ ฝึกอ่านแจกลูก อ่านสะกดคำ อ่านคำและอ่านประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้*

๒.๕ ฝึกอ่านออกเสียงใน *อ่านคล่อง ร้องเล่น* ให้เป็นจังหวะจนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้* ตามความเหมาะสม

๓.๓ นักเรียนเลือกหนังสือในห้องสมุดเล่มที่ชอบ พร้อมเขียนเหตุผลที่ชอบลงในสมุด

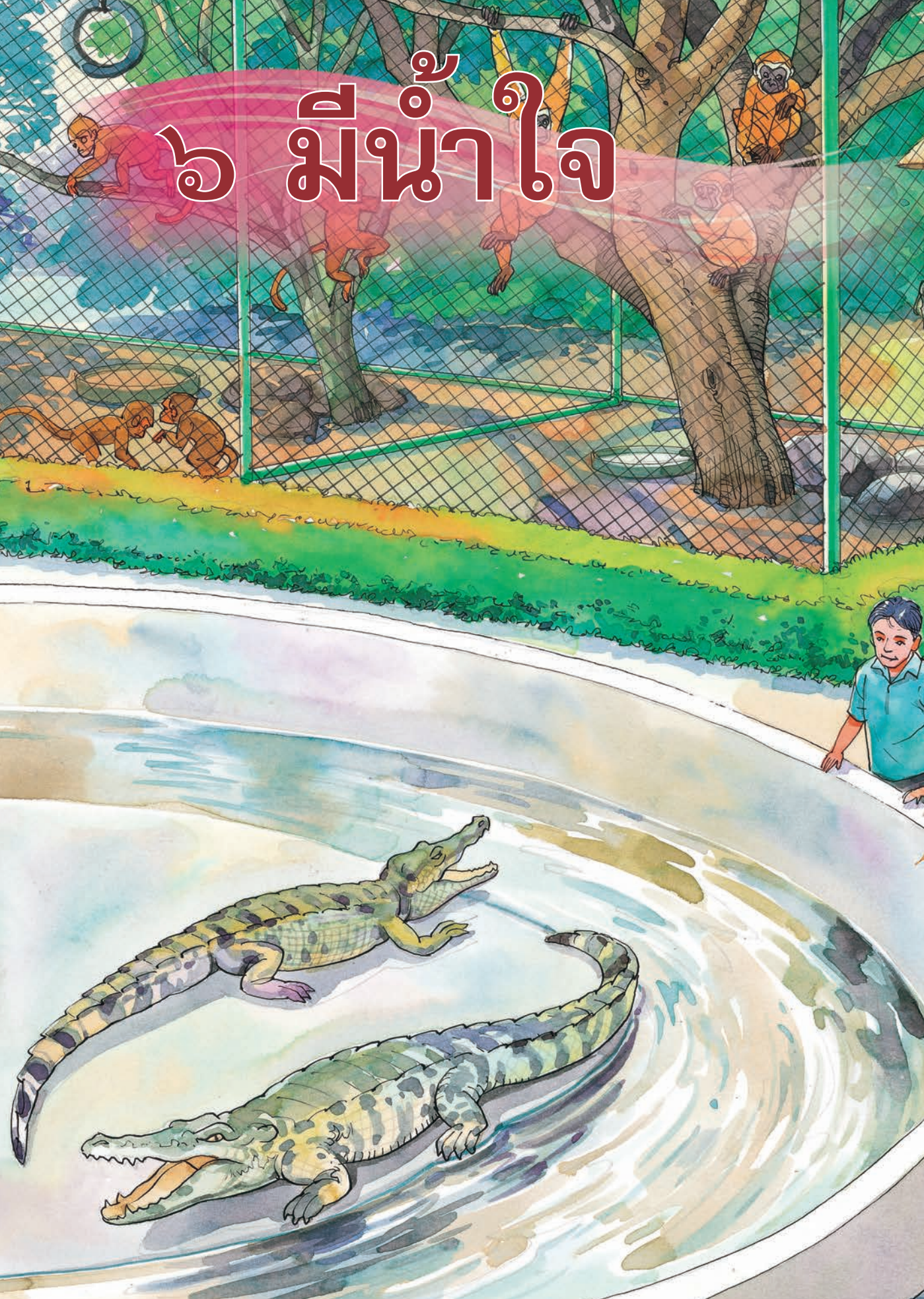
๔. ทำป้ายโฆษณา

ให้นักเรียนทำป้ายโฆษณา *ไอศกรีมแสนอร่อย* โดยวาดภาพประกอบให้สวยงาม

๕. แข่งขันหาคำ

แบ่งกลุ่มแข่งขันหาคำที่มีตัวสะกด แม่กก แม่กต และแม่กบ จากคำในเรื่อง *ชีวิตใหม่*

๖ มีน้ำใจ

รู้จักคำ นำเรื่อง

เสือ

จาน

ลิง

แอบ

สอน

โหน

พับ

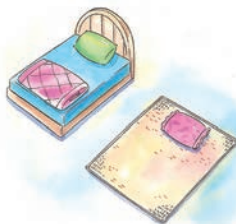
คลาน

หมี

ชะนี

ที่นอน

งานบ้าน

แบ่งปัน

ยอดไม้

ฮิปโป

ยีราฟ

นกขุนทอง

สาธารณะ

จระเข้

แท่ง	ห้อง	ตอบ	รับ	ชน
วน	กรง	เคลื่อน	คลุม	เสร็จ
เสริม	พอใจ	น้ำใจ	ท่าทาง	
บ้านเมือง	นั่งเฉย	ผึ่งแดด	ลูกชาย	
ลูกสาว	ผ้าห่ม	วัยรุ่น	รักษา	
ตัดสิน	กับข้าว	เอ็นดู	คำหยาบ	
ช่วยเหลือ	ชยะ	มารยาท		

มีน้ำใจ

ลุงวันและป้ามาลี มีลูกชายคือพี่หมอกและลูกสาวคือพี่ไหม ทั้งครอบครัวดูแลต้อนรับญาติและน้ำใสเป็นอย่างดี

ญาติและน้ำใสไม่อยู่หนึ่งเฉย ช่วยงานบ้านทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ ตื่นขึ้นมาก็เก็บที่นอนเอง พับผ้าห่ม เอาผ้าคลุมไว้ ถึงเวลากินอาหารก็ช่วยยกกับข้าว กินเสร็จแล้วยังช่วยกันล้างจาน

ป้ามาลีพอใจหลานทั้งสองคนนี้มาก ชวนให้หลานมาหาอีก พี่หมอกกับพี่ไหม ดีใจที่มีน้อง

น่ารัก พูดเพราะ ไม่ชน มีน้ำใจ จึงอยากให้น้องๆ
อยู่ที่บ้านนี้นานๆ

ก่อนจะส่งหลานกลับบ้าน ลุงวันพาเด็กๆ
ไปเที่ยวสวนสัตว์ ลุงวันขับรถไปส่ง ให้พี่หมอก
และพี่ไหมพาน้องๆ เที่ยว แล้วนัดเวลามารับกลับ

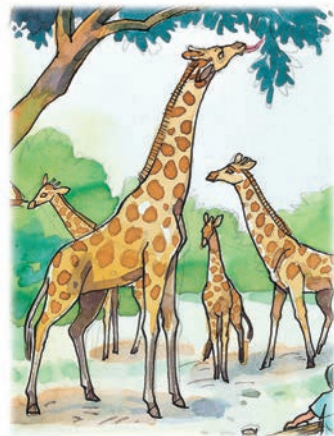
ตอนเช้าๆ ในสวนสัตว์มีคนไม่มากนัก พี่
หมอก และพี่ไหมดูน้องด้วยความเอ็นดูที่เห็นทั้ง
สองคนตื่นเต้น เมื่อได้มาเที่ยว

โน่นแน่ะ! ฮิปโป*นอนแช่น้ำ อ้าปากกว้าง
เลือนนอนหมอบอยู่หน้าถ้ำ หมีดำเดินไปเดินมา

*ฮิปโปโปเตมัส ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในน้ำมากกว่าบนบก หนึ่งนาสีน้ำตาล
ริมฝีปากหนา ฟันหน้าและเขี้ยวยาวมาก ถิ่นกำเนิดอยู่ในทวีปแอฟริกา

จระเข้นอนฝั่งแดดบนลานหิน
ยี่ราฟยืดคอยาวกินยอดไม้ ลิง
และชะนีโหนต้นไม้อยู่ในกรง
เด็ก ๆ ทั้งหมดเดินวนไปวนมา
จนมาถึงกรงสุดท้าย

“เยี่ยม เยี่ยม มอง มอง
นกขุนทองร้องวู้” พี่ไหมร้องเสียงใส ชี้ให้นกใน
กรง เป็นนกขุนทองจริงๆ แต่ไม่พูดไม่ร้อง

พี่หมอกพาน้อง ๆ ไปซื้อไอศกรีม แทนที่จะ
ซื้อเท่าจำนวนน้องแต่พี่หมอกกลับซื้อ ๕ แท่ง ใคร
จะได้กินแท่งที่ ๕ นะ ทั้งญาติและน้ำใสคิดอยู่ในใจ

พี่หมอกยื่นไอศกรีมแท่งที่ ๕ ให้เด็กชาย เล็กๆ คนหนึ่ง ซึ่งยืนแอบอยู่หลังต้นไม้ ท่าทาง อยากกินไอศกรีม เด็กน้อยยกมือไหว้ขอบคุณ นั่ง ลงดูดไอศกรีมอย่างเอร็ดอร่อย ทั้งสี่คนยิ้มอย่าง มีความสุข ที่ได้แบ่งปันให้ผู้อื่น

ทางไปจุดนัดพบ วัลย์รุ่นกลุ่มหนึ่งกำลังแย่ง ขนมหินกัน ส่งเสียงเอะอะ พุดคำหยาบ แล้วทั้ง กลุ่มก็ลุกขึ้นวิ่งตามกันไป ทั้งขยะไว้บนถนนสวยๆ ของสวนสัตว์

พี่หมอกชี้ให้น้องๆ ดู “อย่าทำตัวอย่างนั้นนะ ไม่มีมารยาท ใครๆ เห็นก็ต้องพูดว่า เป็นเพราะ พ่อแม่ไม่สั่งไม่สอน พ่อแม่อยู่ดีๆ ต้องถูกคนว่า เพราะลูก”

“จริงด้วย” พี่ไหมเสริม “ดูซิ กินแล้วทิ้ง ขยะไว้เกลื่อนอีก แล้วใครจะมาเก็บ”

“ผูกกับน้ำใส่เก็บเอง” ทั้งสองคนยกมือ

ขึ้นตอบพร้อมกัน

“ไม่เป็นไร เรามาช่วยกันเก็บก็แล้วกัน”
พี่หมอกตัดสิน

“ที่สาธารณะอย่างนี้ เป็นของเราทุกคน
ต้องช่วยกันรักษาความสะอาด” พี่ไหมเสริม
บ้านเมืองสะอาด มองไปทางไหนก็สวยงาม
คนในชาติมีความสุข

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

อ่านสระ

โ-ะ

อ่านว่า

โอะ

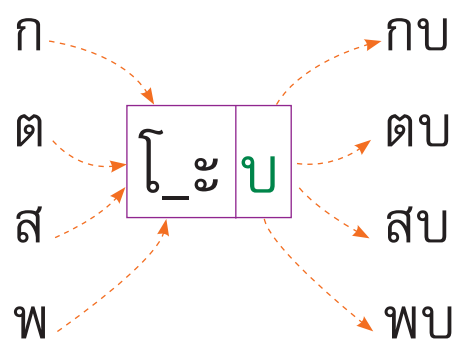
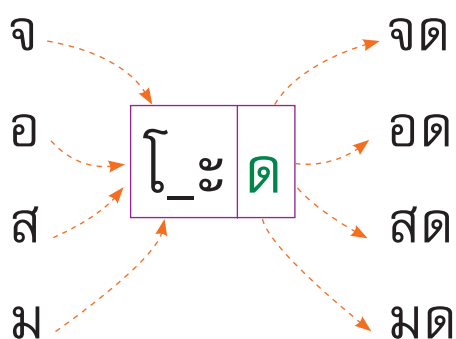
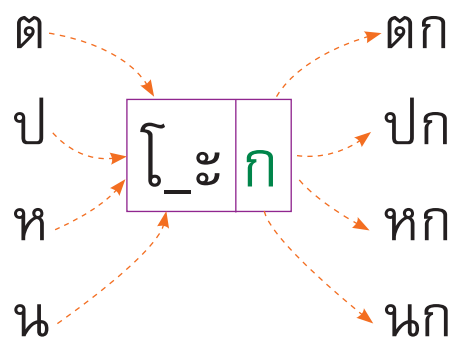
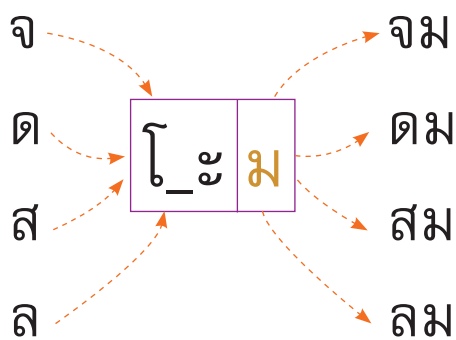
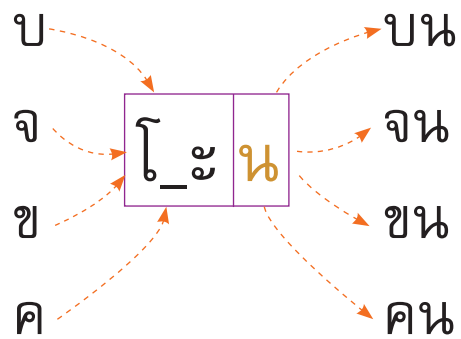
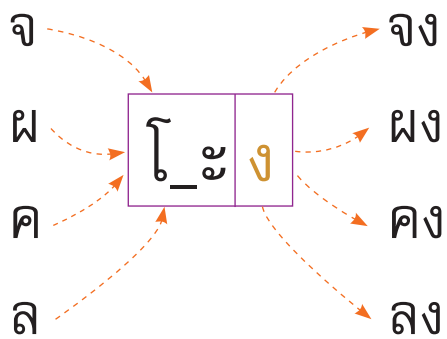
อ่านแจกลูก

	โ-ะ
ก	โกะ
ต	โตะ
ป	โปะ

	โ-ะ
ข	โชะ
ผ	โผะ
ห	โหะ

	โ-ะ
ค	โคะ
น	โนะ
ล	โละ

สระ โะ เมื่อมีตัวสะกด จะลดรูป ไม่มีรูปสระปรากฏ

อ่านสะกดคำ

รถ

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ร	โ-ะ	ถ	รอ-โอะ-ถอ	รด

*ถ ออกเสียง ด

ส้ม

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ส	โ-ะ	ม	◌ุ	สอ-โอะ-มอ-สม-ไม้โท	ส้ม

คัน

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
ค	โ-ะ	น	◌ุ	คอ-โอะ-นอ-คน-ไม้โท	คัน

ไหม

พยัญชนะ	สระ	สะกดว่า	อ่านว่า
ห	ไ-	หอ-มอ-ไอ	ไหม

หยุด

พยัญชนะ

สระ

ตัวสะกด

สะกดว่า

อ่านว่า

หยุด

จ

ด

หือ-ยือ-อุ-ดือ

หยุด

หมอก

พยัญชนะ

สระ

ตัวสะกด

สะกดว่า

อ่านว่า

หม

อ

ก

หือ-มือ-อือ-กือ

หมอก

หลาน

พยัญชนะ

สระ

ตัวสะกด

สะกดว่า

อ่านว่า

หล

า

น

หือ-ลือ-อา-นือ

หลาน

อ่านคำและสังเกตพยัญชนะต้น

ไ้หม หมอก หลาย หลอก

ไ้หน เหนือ หยาบ หยุด

คำเหล่านี้มี ห นำ

อย่า อยู่ อย่าง อยาก

คำเหล่านี้มี อ นำ

อ่านคำ สังเกตพยัญชนะต้นและเสียงสระ

ฝน นก กด ลง หมด หมก หยด

หยก หลง หลบ หล่น หล่ม

อ่านผันวรรณยุกต์

หนา	หน่า	หน้ำ
หมอ	หม่อ	หม้อ
หมู	หมู๋	หมู້
หลา	หล่า	หล้ำ
หมี	หมี๋	หมี๊
เหงา	เหง่า	เหง้ำ
โหล	โหล่	โหล້

ฝึกอ่านประโยค

พี่ๆ พาน้องๆ ไปเที่ยว
ฮิปโปในสวนสัตว์นอนแช่น้ำ
จระเข้นอนฝั่งแดดบนลานหิน
ภูผาและน้ำใสช่วยกันเก็บขยะ
เราทุกคนควรมีน้ำใจช่วยเหลือกันและกัน

อ่านคล่อง ร้องเล่น

ช่วยกัน

ถ้าคนเรามีน้ำใจ
รู้จักให้รู้แบ่งปัน
ต่างดูแลความสะอาด
มองทางไหนดูสวยดี

มีอะไรช่วยเหลือกัน
ล้วนผูกพันด้วยไมตรี
ช่วยเก็บกวาดไปทุกที่
บ้านเมืองนี้เป็นของเรา

รู้จักคำ นำเรื่อง

๑. ร่วมร้อง ร่วมเล่น

นักเรียนร้องเพลง เด็กดีมีน้ำใจ พร้อมทำท่าประกอบจังหวะ

เด็กดีมีน้ำใจ

ทำนอง เพลงแคนลำโขง

เด็กดีมีน้ำใจ	ไปไหนใครก็ชม
ช่วยงานใจรีนรมย์	ต่างระดมร่วมมือพลัน
ยากเพียงไหน	ร่วมใจช่วยกัน
เธอและฉันมุ่งทำสิ่งดี (ซ้ำ)	

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน รู้จักคำ นำเรื่อง

๒.๒ ครูอ่านเรื่อง มีน้ำใจ ให้นักเรียนฟังจนจบ แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง

๒.๓ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง มีน้ำใจ กลุ่มละตอนจนจบ แล้วแต่ละกลุ่มเล่าเรื่องตอนที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๔ ฝึกอ่านแจกลูก อ่านสะกตคำ อ่านคำและอ่านประโยคใน อธิบายเพิ่ม เติมความรู้

๒.๕ ฝึกอ่านออกเสียงใน อ่านคล่อง ร้องเล่น ให้เป็นจังหวะจนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน รู้จักคำ นำเรื่อง

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้
ตามความเหมาะสม

๔. อภิปรายและหาวิธีปฏิบัติ

นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความหมายของคำว่าสาธารณะ
และผลัดกันบอกชื่อสิ่งที่เป็นของส่วนตัวและของสาธารณะ พร้อม
บอกวิธีดูแลรักษาของสาธารณะ

๕. แต่งนิทานและวาดภาพประกอบ

นักเรียนช่วยกันแต่งนิทานตามจินตนาการ โดยผูกเรื่องให้
มีสัตว์เป็นตัวละคร เช่น ฮิปโปโปเตมัส เสือ หมี จระเข้ ยีราฟ
ลิง ชะนี ครูช่วยเขียนเรื่องบนกระดานตามที่นักเรียนเล่า แล้วให้
นักเรียนเขียนลงสมุดและวาดภาพประกอบ

๖. คิดและบอก

นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่า เทียบสวนสัตว์อย่างไร
จึงจะสนุกและปลอดภัย

๗ นักคิดสมองใส

รู้จักคำ นำเรื่อง

ตี

ชี้

ชุ่ม

เขี่ย

มีด

ฉีด

ปิบ

ดื่ม

โยน

ห่วง

ขวด

มะนาว

นกกระจอก

นักวิทยาศาสตร์

รุ้งกินน้ำ

จำ	เปื้อ	แผด	ฝอย	ผล
เต็ม	กลาย	เกลื้อ	เปลี่ยน	ผลัด
เปรี้ยว	เหยาะ	เฉพาะ	นักคิด	
วางแผน	แสงแดด	นอกชาน	ยืนยั้น	
น้ำเชื่อม	หัวใจ	กระทบ	กรีดกรีด	
กลางแจ้ง	พรมผ้า	ครู่เดียว	นิดหน่อย	
นัดหมาย	ละอองน้ำ	อธิบาย		
ปฏิเสธ	การทดลอง	ส่องใส		
ความภูมิใจ	โทรทัศน์	ดวงอาทิตย์		

นักคิดสมองใส

ภูผาและน้ำใสมีเพื่อนที่สนิทกันมาก คือ พี่ส้มป่อย โหม่ง และน้องข้าวเม่า เพราะบ้านของแต่ละคนอยู่ใกล้ๆ กัน ถ้าวันไหนไม่ไปโรงเรียน หลังจากช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านแล้ว ก็จะไปเล่นหรืออ่านหนังสือที่บ้านของแต่ละคนผลัดเปลี่ยนกันไป

เข้าวันนี้ ทุกคน
มาบ้านพี่ส้มป่อย
วางแผนกันว่า
หลังจากดูโทรทัศน์
รายการ “เด็กสมอง
ใส หัวใจนักคิด”

แล้ว จะลงไปเล่นโยนห่วงที่หน้าบ้าน แต่ยังไม่ทัน
ได้ลงไปเล่น ฝนก็ตกลงมาชุกใหญ่ ครูเดี๋ยวก็นหยุด
แสงแดดแผดจ้าทันที

ทุกคนร้องออกมาโดยไม่ได้นัดหมายพร้อม
ตบมือเป็นจังหวะ “ฝนตกแดดออก นกกระจอก
เข้ารัง” พี่สัมป่อยร้องต่อทันทีว่า “เด็กดีดีถึง เสียง
ดังโป๊งเป้ง โป๊งเป้ง โป๊งเป้ง” เด็กๆพากันหัวเราะ
และร้องตามพี่สัมป่อย

น้องข้าวเม่าออกไปยืนที่นอกชาน “โอ้โฮ!
รุ่งกินน้ำสวยจัง มีตั้งหลายสีแน่ะ” พูดพร้อมกับ
ชี้ให้พี่ๆดู “อยากเล่นกับรุ่งจังเลย” พวกพี่ๆ ยิ้ม
คิดว่าน้องพูดเล่น แทนที่พี่สัมป่อยจะปฏิเสธ
กลับบอกว่า “ตกลง เดี่ยวจัดให้”

พี่ส้มป่อยเดินไปหยิบขวดฉีดน้ำพรมผ้า
“ไป ลงไปข้างล่าง เราจะไปทำรู้งเล่นกัน” น้องๆ
ทำหน้าสงสัย

ทั้งหมดลงไปยังกลางแจ้ง พี่ส้มป่อยบอก
ให้ทุกคนหันหลังให้ดวงอาทิตย์ แล้วพี่ส้มป่อยก็
ยกขวดขึ้นสูง ฉีดน้ำออกมาเป็นฝอย ละอองน้ำ
เมื่อกระทบกับแสงแดด กลายเป็นรู้ง ๗ สีสวยงาม

น้องข้าวเม่าและน้ำใสส่งเสียงกรีดกร๊าด
ตื่นเต้น ทุกคนผลัดกันฉีดน้ำ โหม่งถึงกับ
ออกปาก “เล่นได้ทั้งวันก็ไม่เบื่อนะ” แต่พี่ส้มป่อย
บอกว่า “ถ้าเล่นทั้งวัน ก็ไม่ประหยัดน้ำนะซี
นี้หมดไปตั้งหลายขวดแล้ว” น้องๆ หัวเราะ

“แล้วพี่สัมป่อยรู้ได้ยังไง ว่าทำอย่างนี้แล้ว
เกิดรู้จักกินน้ำ” ภูผาถาม

“พี่ก็อ่านหนังสือนะสิ อยากรู้อะไร สงสัย
อะไร หาหนังสือมาอ่าน แล้วพี่ก็ทดลองทำด้วย
ตัวเอง รู้ใหม่ว่า รุ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินั้น
จะเกิดหลังฝนตกเฉพาจะตอนเช้าหรือตอนเย็น”
พี่สัมป่อยอธิบาย

“พี่สัมป่อยเก่งจังเลย” น้ำใสตบมือหน้า ทำให้
เพื่อน ๆ ทำตาม พี่สัมป่อยเลยยิ้มหน้าบาน

“เฮ้อ! ขึ้นบ้าน พี่จะทดลองอะไรให้ดูอีก
อย่าง” พี่สัมป่อยบอก น้อง ๆ รีบเดินตาม ต่าง
สงสัยใคร่รู้ว่าพี่สัมป่อยจะทดลองอะไรอีกนะ

พี่สัมป่อยบอกว่า “พี่จะทดลองทำให้
น้ำมะนาวเปรี้ยวกลายเป็นน้ำมะนาวหวานได้”
แล้วนักวิทยาศาสตร์สัมป่อย ใช้มีดผ่ามะนาว เชีย
เมล็ดออก บีบน้ำมะนาวใส่ถ้วย แล้วให้ทุกคน

ลองชิม เป็นการยืนยัน
ว่าน้ำมะนาวเปรี้ยวจริง
จากนั้นพี่สัมป่อยก็เติม
น้ำเชื่อม เหยาะเกลือ
นิดหน่อย ใช้ช้อนคน
เติมน้ำแข็ง แบ่งใส่ถ้วย
ให้ทุกคนดื่ม

“อ้อฮือ! หวานดี มีเปรี้ยวนิดๆ อร่อยจัง”
โหม่งพูดออกมาเป็นคนแรก

ญาติผู้ใหญ่เหมือนจะคิดได้ทัน หัวเราะดังลั่น
“นักวิทยาศาสตร์สัมป่อยทำน้ำมะนาวให้เรากิน
นี่เอง” ทุกคนคิดได้ เลยหัวเราะกันอย่าง
สนุกสนาน

“แต่นี่ก็เป็นผลจากการทดลองนะ พี่ทดลอง
ทำมาหลายครั้งแล้ว ถึงได้รสชาติที่อร่อยอย่างนี้”
พี่สัมป่อยบอกด้วยความภูมิใจ

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

อ่านสระ

เ_ะ

อ่านว่า

เอะ

แ_ะ

อ่านว่า

แอะ

เ ล

เรียกว่า

ไม้ไต่คู้

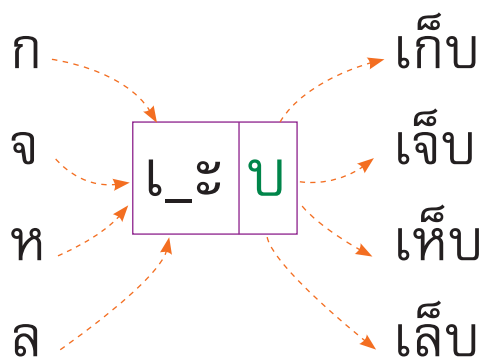
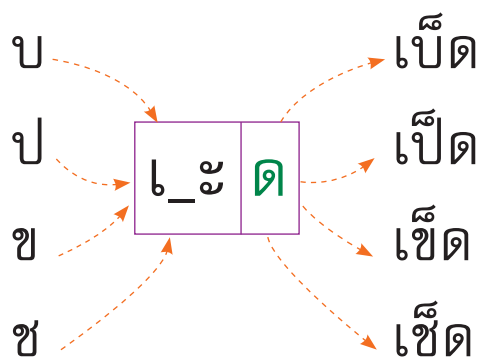
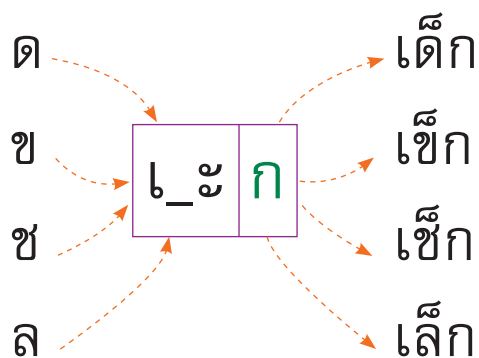
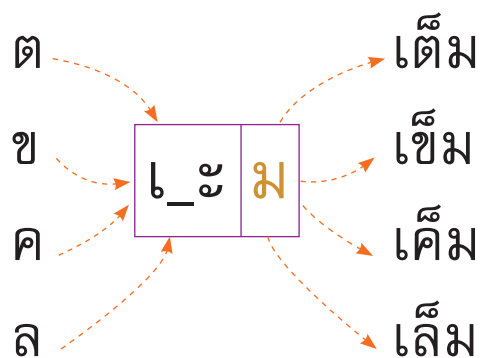
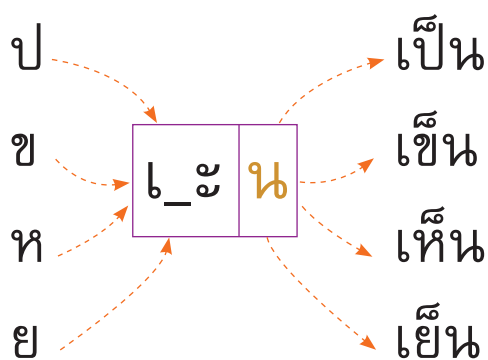
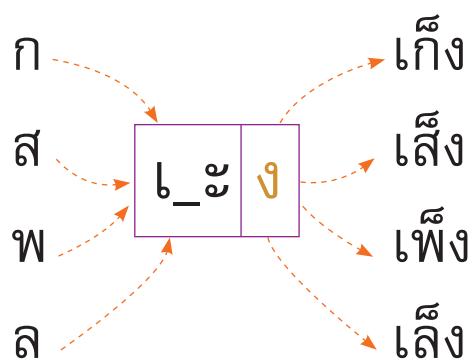
อ่านแจกลูก

	เ_ะ	แ_ะ
ก	เกะ	แกะ
ต	เตะ	แตะ
ป	เปะ	แพะ

	เ_ะ	แ_ะ
ข	খেะ	แখেะ
ฌ	জেহะ	แজেหะ
ผ	মেহะ	แเมหะ

	เ_ะ	แ_ะ
ค	কেহะ	แคะหะ
ห	হেহะ	แหะหะ
ล	লেহะ	แเลหะ

สระ ะ มีตัวสะกด เปลี่ยนรูป ะ เป็น ื (ไม่ได้คู่)

สระ แะ มีตัวสะกด เปลี่ยนรูป ะ เป็น ื (ไม่ได้คู่)

อ่านสะกดคำ

เด็ก

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ด	เ-ะ	ก	ดอ-เอะ-กอ	เด็ก

เก็บ

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ก	เ-ะ	บ	กอ-เอะ-บอ	เก็บ

เห็น

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ห	เ-ะ	ด	หอ-เอะ-ดอ	เห็น

เกล็ด

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ก ล	เ-ะ	ด	กอ-ลอ-เอะ-ดอ	เกล็ด

เหม็น

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ห ม	เ-ะ	น	หอ-มอ-เอะ-นอ	เหม็น

เหล็ก

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ห	เ	ก	หอ-ล่อ-เอะ-กอ	เหล็ก

แข็ง

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ข	แ	ง	ขอ-แอะ-งอ	แข็ง

อ่านคำและสังเกตเสียงสระ

เตะ ตะ เละ และ เกะ แกะ

เด็กเล็ก เก็บเห็ด เช็ดเล็บ เห็นเป็ด

น้ำแข็ง แข็งแรง เข้มแข็ง ดินแข็ง

ฝึกอ่านประโยค

รุ่งกินน้ำบนท้องฟ้ามี ๗ สี

วันนี้เด็กๆ มาเล่นที่บ้านพี่ส้มป่อย

ภูผาและน้ำใสมีเพื่อนสนิทหลายคน

น้องข้าวเม่าอยากทดลองทำรุ่งกินน้ำ

พี่ส้มป่อยทดลองทำน้ำมะนาวให้เด็กๆ ชิม

อ่านคล่อง ร้องเล่น

สายรุ้ง

สายรุ้งมีเจ็ดสี
แดง แสด เหลือง เขียวตาม
สายรุ้งทาบท้องฟ้า
บอกฟ้าแม่ลาไป

ดูให้ดีสีสวยงาม
น้ำเงิน คราม ม่วงเรียงไป
งามจับตาที่สุดใส
ฝนตกใหม่จะกลับมา

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. ร้องเพลงพร้อมทำท่าทางประกอบ

ร้องเพลงเกี่ยวกับฝน หรือรู้งินน้ำ พร้อมคิดท่าทางประกอบ

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๒.๒ ครูอ่านเรื่อง *นักคิดสมองใส* ให้นักเรียนฟังจนจบ แล้วจับคู่กันฝึกอ่านเบาๆ จนจบเรื่อง

๒.๓ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *นักคิดสมองใส* กลุ่มละตอนจนจบ แล้วแต่ละกลุ่มเล่าเรื่องที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๔ ฝึกอ่านแจกลูก อ่านสะกตคำ อ่านคำและอ่านประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้*

๒.๕ ฝึกอ่านออกเสียงใน *อ่านคล่อง ร้องเล่น* ให้เป็นจังหวะจนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้* ตามความเหมาะสม

๓.๓ เลือกเขียนคำและประโยคตามคำบอก

๔. ลองทำ

ทดลองทำรังกินน้ำจากบทเรียน หรือวิธีอื่นๆ

๕. แสดงความคิดเห็น

๕.๑ นักเรียนช่วยกันคิดว่า ทำไมรังกินน้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ จึงเกิดหลังฝนตก เฉพาะตอนเช้า หรือตอนเย็นเท่านั้น

๕.๒ นักเรียนช่วยกันคิดชื่อผลไม้ที่สามารถนำมาทำน้ำผลไม้ดื่มได้

๖. วาดรูป

นักเรียนแบ่งกลุ่มวาดภาพรังกินน้ำ และธรรมชาติโดยรอบระบายสีให้สวยงาม แล้วนำมาจัดป้ายนิเทศ

An artistic illustration of a polar bear family on a melting ice floe. One adult bear is lying down on the left, while a group of four cubs are gathered on the right. The background shows more ice and a pale sky. The foreground is a vast expanse of blue water with white-capped waves.

๘ โลกร้อน

รู้จักคำ นำเรื่อง

ถุง

จอ

ห้อง

โลก

พัง

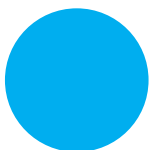
ผัก

ต้ม

ทะเล

สีฟ้า

ปลูก

ตะเกียบ

โรงงาน

เปลวไฟ

หลอดไฟ

ลูกไหม้

จมูก

เสื้อกันหนาว

ห้องสมุด

จน-	แค่	ยาง	ติด	ปิด
ซึก	อุด	แบบ	โฟม	ร้อน
เดียว	เดือน	ภัย	ดับ	ชม
คว้น	เศร้า	หนอ	เหม็น	ละลาย
ฝีมือ	คำถาม	คำตอบ	ทำลาย	
อาคาร	กังวล	ก๊าซพิษ	เย็นจัด	

ท่อไอเสีย

อุตสาหกรรม

(อุต-สา-หะ-กำ)

ชั่วโลก

ทลาย

สภาพ

รวดเร็ว

แปรปรวน

เปลี่ยนแปลง

ควบคุม

มนุษย์

สัปดาห์

(สัปดาห์, สัปดาห์-ปะ-ดา)

ปรกติ

(ปรกติ-กะ-ติ)

สุดสายตา

กะทันหัน

ฤดูร้อน

ฤดูฝน

ฤดูหนาว

อันตราย

(อัน-ตะ-ราย)

พลาสติก

(พลาส-ติค)

น้ำมันรถ

สารคดี

(สา-ระ-คะ-ดี)

ภาพยนตร์

(พาบ-พะ-ยณ)

อัจฉริยะ

(อิต-สะ-จัน)

โลกร้อน

เมื่อต้นเดือน ฎุฮา น้ำใสและเพื่อนๆ ยังไล่
เลื้อยกันหนาวอยู่ แต่สัปดาห์ต่อมามีฝนตกหนัก
จนน้ำท่วม แล้วอากาศก็ร้อนขึ้นอย่างกะทันหัน
ร้อนเสียจนเตี๊ยกๆ อยากนั่งแช่น้ำแข็ง

เพียงแค่เดือนเดียวอากาศเปลี่ยนแปลง
อย่างรวดเร็ว มีทั้งฤดูหนาว ฤดูฝน และฤดูร้อน
เป็นไปได้อย่างไร อัศจรรย์ใจจริง ๆ

คนที่จะให้คำตอบได้ดีที่สุด คือ ครูกิตติ
ครูกิตติพานักเรียนไปอาคารห้องสมุด ขณะเดิน
ผ่านสนาม ทุกคนเห็นควันและเปลวไฟลุกไหม้
กองขยะที่หลังโรงเรียน เด็กๆ
เอามืออุดจมูกเพราะเหม็นกลิ่น
ยาง พลาสติกและโฟมที่ไหม้ไฟ
แต่ในไม่ช้า ครูหลายคนออกมา
ช่วยกันสาดน้ำจนไฟดับ

ก่อนเข้าห้องสมุด ครูกิตติเตือนให้เด็ก ๆ
ทำตามระเบียบการใช้ห้องสมุด ที่มุมหนึ่งของห้อง
นักเรียนได้ชมภาพยนตร์สารคดีจากโทรทัศน์
ภาพที่เห็นบนจอทำให้เด็ก ๆ จ้องดูอย่างสนใจ

ภูเขาน้ำแข็งสีขาวลอยอยู่ในน้ำทะเลสีฟ้า
บนภูเขามีหมีขั้วโลกสีขาวหลายตัว บางตัวกำลัง
เดิน บางตัวกำลังนอน แล้วจู่ๆ ภูเขาน้ำแข็งซีก
หนึ่งก็พังทลายลง มีหมีตัวหนึ่งติดอยู่บนน้ำแข็ง

ก่อนหน้านี้ หมี่ที่อยู่บนภูเขา ยืนมองดูเพื่อนซึ่งลอย
ห่างออกไปทุกทีๆ จนสุดท้ายตา ถ้ำน้ำแข็งก่อน
นั้นละลาย จะมีใครช่วยหมี่ที่นำส่งสารตัวนั้นได้
ไหมหนอ

ครูกิตติปิธโททัศน์ เด็กๆ หน้าเศร้า “ครู
รู้ว่านักเรียนคงส่งสารหมี่ตัวนั้น แต่นี้เป็นเรื่องจริง
ชั่วโลกซึ่งอากาศเย็นจัดจนกระทั่งน้ำในมหาสมุทร
กลายเป็นน้ำแข็งและมีภูเขาน้ำแข็งมากมาย ใคร
จะคิดบ้างว่า ภูเขาน้ำแข็งจะละลายได้”

“แล้วมันละลายได้ยังไงคะ” น้ำใสยกมือถาม

“ก็เพราะโลกร้อนขึ้นนะสิ” ครูกิตติตอบ

“แล้วทำไมโลกจึงร้อน ใครทำล่ะครับ”

ภูผาถาม ขณะที่ใจกำลังคิดเล่นๆ ว่า ใครนะ เอา
น้ำแข็งไปต้มจนละลาย

“เป็นคำถามที่ดีมาก” ครูกิตติชม “ใคร
ทำล่ะ ก็ฝีมือมนุษย์ทำทั้งนั้นแหละ นักเรียนเห็น

ไฟไหม้กองขยะที่หลังโรงเรียนไหม มีทั้งควัน
ทั้งกลิ่นเหม็นซึ่งเป็นก๊าซพิษ ก๊าซพิษเหล่านี้
ยังมาจากโรงงานอุตสาหกรรม
ท่อไอเสีย เครื่องปรับอากาศ
อีกด้วย พวกนี้แหละที่ทำให้
โลกร้อน ยิ่งถ้าทุกคน
ในโลกไม่ช่วยกันควบคุม

ต่างปล่อยก๊าซพิษออกมา ก็ยิ่งทำให้โลกร้อน
มากขึ้น อากาศก็จะแปรปรวนอย่างที่เราเห็น
แล้วคนเราจะได้รับอันตรายจากภัย
ธรรมชาติยิ่งขึ้น”

“แล้วเราจะทำยังไงดีครับ” เด็กๆ พุดด้วยความ
กังวล

“ทำได้แน่นอน” ครูกิตติให้กำลังใจ “เราต้อง
ช่วยกันลดก๊าซพิษที่ทำให้โลกร้อน อย่างพวกเรา
ทำได้ง่ายๆ ด้วยการประหยัดน้ำ ประหยัดไฟ

ไม่เผาขยะ ช่วยกันปลูกต้นไม้ ไม่ตัดไม้ทำลายป่า
ลดการใช้โฟม หรือพลาสติก แล้วใครคิดว่า จะ
ช่วยทำอะไรได้อีก”

เด็ก ๆ ยกมือตอบทีละคน

“หนูจะใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกค่ะ”

“ผมจะล้างหน้าที่แปลง
ผักครับ จะได้รดน้ำต้นไม้
ไปด้วย”

“หนูจะปิดไฟเมื่อไม่ใช้ค่ะ”

“ผมจะบอกพ่อให้เปลี่ยน
แบบหลอดไฟเป็นหลอดตะเกียบครับ”

“หนูจะบอกพ่อให้ประหยัดน้ำมันรถค่ะ”

“ดีมาก” ครูกิตติพูด

“เมื่อธรรมชาติกลับคืนสู่สภาพปกติ โลกก็
จะไม่ร้อน พวกเราก็จะมีชีวิตอย่างมีความสุข”

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

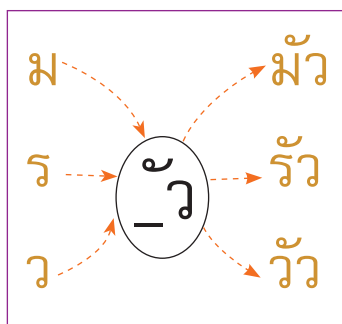
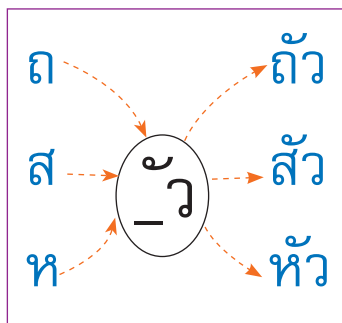
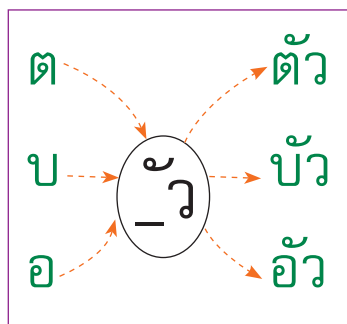
อ่านสระ

เ-ว

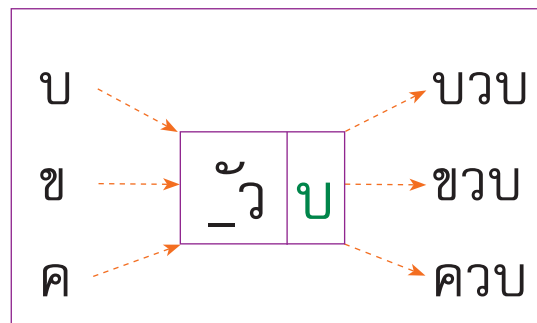
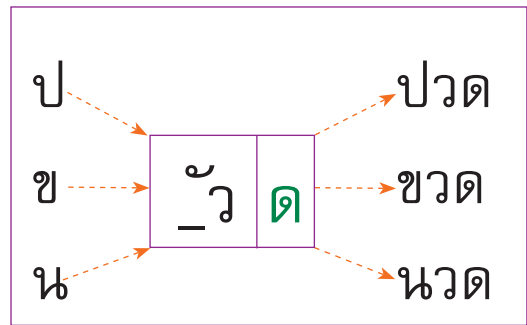
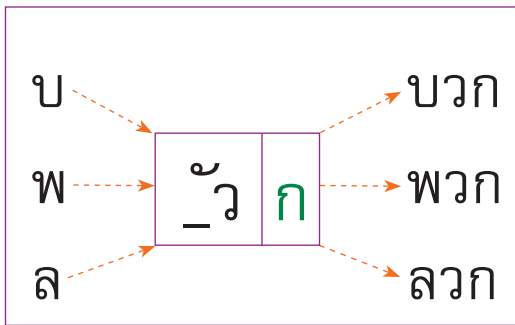
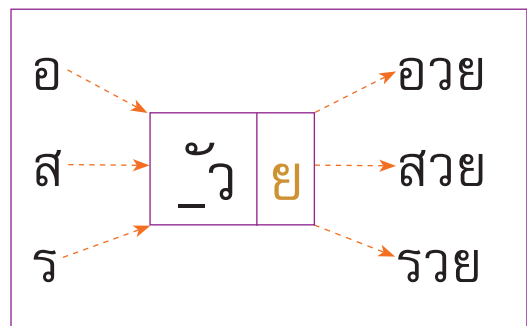
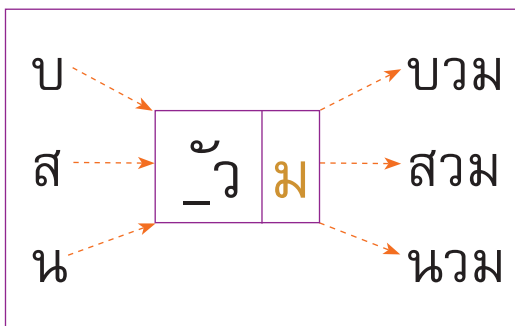
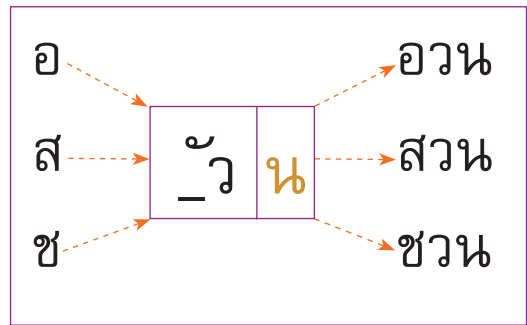
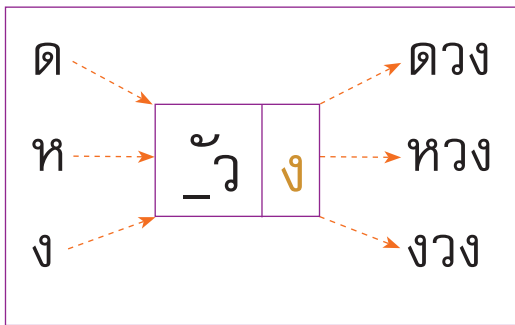
อ่านว่า

อ้าว

อ่านแจกลูก

สระ ัว มีตัวสะกด ลดรูป ัว (ไม่หันอากาศ) เหลือ ัว

อ่านสะกดคำ

ตัว

พยัญชนะ

ต

สระ

ัว

สะกดว่า

ตอ-อัว

อ่านว่า

ตัว

ชั่ว

พยัญชนะ

ช

สระ

ัว

วรรณยุกต์

สะกดว่า

ขอ-อัว-ชั่ว-ไม้โท

อ่านว่า

ชั่ว

ช่วย

พยัญชนะ

ช

สระ

ัว

ตัวสะกด

ย

วรรณยุกต์

สะกดว่า

ขอ-อัว-ยอ-ช่วย-ไม้เอก

อ่านว่า

ช่วย

กลัว

พยัญชนะ

กล

สระ

ัว

สะกดว่า

กอ-ลอ-อัว

อ่านว่า

กลัว

ครัว

พยัญชนะ

คร

สระ

ัว

สะกดว่า

คอ-ร่อ-อัว

อ่านว่า

ครัว

หลวง

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
หล	ัว	ง	หอ-ลอ-อัว-งอ	หลวง

กล้วย

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
กล	ัว	ย		กอ-ลอ-อัว-यो-กลวย-ไม้โท	กล้วย

อ่านคำและสังเกตเสียงสระ

ตัว หัว มัว ปวด พวก รวย

น้ำกล้วย ตัวบาง ช้างหลวง หวงแหน

แสนสวย ช่วยกัน ฟันร่วง ห่วงนัก

ชักชวน สวนสัตว์ ตัดลวด ขวดน้ำ

อ่านคำและสังเกตพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง

บัตรแข็ง อ่านว่า บัด-แข็ง

มหาสมุทร อ่านว่า มะ-หา-สะ-หฺมุด

สัตว์ร้าย อ่านว่า สัต-ร้าย

โทรทัศน์ อ่านว่า โต-ระ-ทัด

มนุษย์ อ่านว่า มะ-นุด
วิทยาศาสตร์ อ่านว่า วิด-ทะ-ยา-สาด

อ่านคำ สังเกตสระ และเครื่องหมายที่ไม่ออกเสียง

รสชาติ	อ่านว่า	รด-ชาด
ภูมิใจ	อ่านว่า	พุม-ใจ
สาเหตุ	อ่านว่า	สา-เหด
พืชพันธุ์	อ่านว่า	พีด-พัน
ธรรมชาติ	อ่านว่า	ท่า-มะ-ชาด

ฝึกอ่านประโยค

ฝนตกหนักจนน้ำท่วม
ครูกิตติพาเด็กไปห้องสมุด
ก๊าซพิษทำให้โลกร้อนมากขึ้น
บนภูเขาน้ำแข็งมีหมีขั้วโลกหลายตัว
พวกเราช่วยกันปลูกต้นไม้และจะไม่ทำลายป่า

อ่านคล่อง ร้องเล่น

ร่วมแก้ไข

โลกร้อนขึ้นทุกวัน
แม้เราตัวน้อยนิด

ร่วมกันประหยัดน้ำ
ถุงผ้านำมาใช้

หากพากันปล่อยก๊าซพิษ
ก็มีจิตคิดแก้ไข

ปลูกพืชงามประหยัดไฟ
ฝึกนิสัยให้เคยชิน

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. สนทนา

ครูพูดคุยกับนักเรียนเกี่ยวกับโลกร้อนจากภาพ หรือชมวีดิทัศน์เกี่ยวกับโลกร้อน

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๒.๒ ครูอ่านเรื่อง *โลกร้อน* ให้นักเรียนฟัง แล้วจับคู่กันฝึกอ่านเบาๆ จนจบเรื่อง

๒.๓ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *โลกร้อน* กลุ่มละตอนจนจบ แล้วแต่ละกลุ่มเล่าเรื่องที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๔ ฝึกอ่านแจกลูก อ่านสะกตคำ อ่านคำและอ่านประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้*

๒.๕ ฝึกอ่านออกเสียงใน *อ่านคล่อง ร้องเล่น* ให้เป็นจังหวะจนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้* ตามความเหมาะสม

๓.๓ เลือกเขียนคำและประโยคตามคำบอก

๔. เล่นเกม

นักเรียนเล่นเกมจับคู่คำศัพท์กับคำอ่าน เช่น

โทรทัศน์	โท-ระ-ทัด
รสชาติ	รด-ชาด

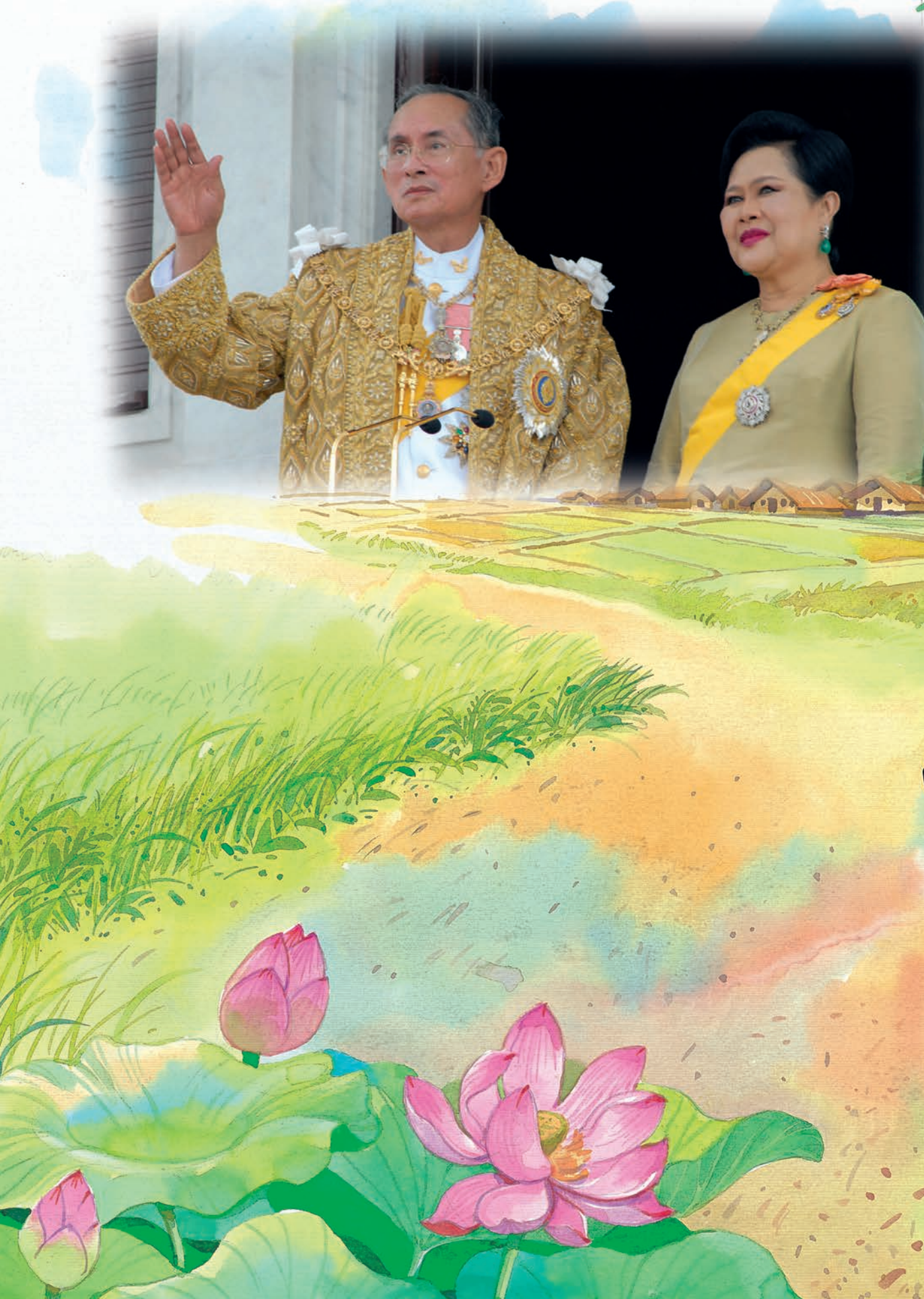
๕. คิดคำขวัญ

ช่วยกันคิดคำขวัญเชิญชวนร่วมกันลดภาวะโลกร้อน และเขียนป้ายติดในห้องเรียน หรือบริเวณโรงเรียน

๖. เล่าเรื่องตามจินตนาการ

นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องตามจินตนาการของนักเรียน ว่าจะช่วยหมีที่ติดอยู่บนก้อนน้ำแข็งจากภาพหน้าเรื่องได้อย่างไร

๕ รักพ่อ รักแม่

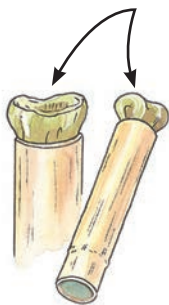

รู้จักคำ นำเรื่อง

ฝิ่น

จุก

ทอ

นั่ง

หนู

ชาวนา

ชาวเขา

ชาวไร่

แผนที่

ผ้าไหม

ทหาร

ตำรวจ

เจ็บป่วย

งานฝีมือ

รับประทานอาหาร

กะ นิ่ม ลึก แพง ยอม

โถม เรือง ฟัง ตั้ง เลิก

หลุม หมด ราคา ละเอียด

ลำบาก แฉะน้ำ ชายแดน สุดเลียง

เดือดร้อน ประเทศ หมดแรง

หน่วยงาน เสมอ ความทุกข์

พระเจ้าอยู่หัว

พระราชินี

ในหลวง

พระราชทาน

(พระ-ราด-ชะ-ทาน)

ถวายพระพร

ทรงพระเจริญ

(ชง-พระ-จะ-เร็น)

ทรงงาน

ตามเสด็จ

(ตาม-สะ-เด็จ)

ฝนเทียม

ฝนหลวง

โครงการหลวง

ที่ทำกิน

ประชาชน

ราชการ

(ราด-ชะ-กาน)

ราษฎร

(ราด-สะ-ดอน)

พลังงาน

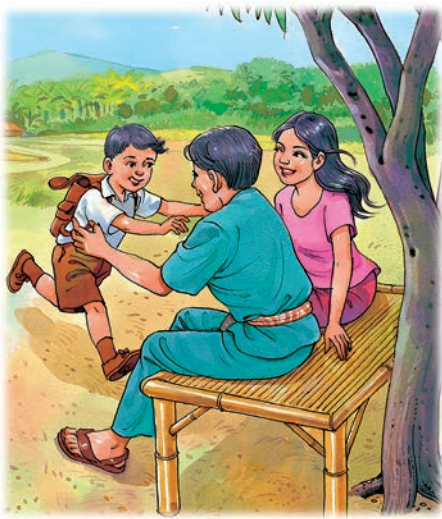
(พะ-ลัง-งาน)

สัตวแพทย์

(สัต-ตะ-วะ-แพด)

รักพ่อ รักแม่

โรงเรียนเลิกแล้ว ภูผารีบกกลับบ้าน เมื่อ
เดินเข้าบ้านเห็นใครคนหนึ่งนั่งรออยู่

“พ่อ” ภูผาตะโกน
สุดเสียง โถมเข้ากอดพ่อ

“พ่อกลับมาแล้ว คิดถึง
พ่อ คิดถึงพ่อจังเลย” แม่หนึ่ง
ยิ้มดูพ่อลูกกอดกัน คู่กัน
อย่างมีความสุข

สักพักหนึ่ง แม่จึงบอกภูผาให้ไปอาบน้ำ
แล้วมาช่วยแม่จัดกับข้าว เพราะครอบครัวของ
น้ำใสจะมารับประทานอาหารเย็นด้วย

ภูผาและน้ำใสนั่งติดกับพ่อของตัวเอง ฟัง
ผู้ใหญ่คุยไป รับประทานไป ตอนหนึ่งพ่อของภูผา
เล่าว่า

“พลายซอนเกิดพลาตตกหลุมลึก ต้องใช้
ทั้งคน ทั้งช้าง และรถมาช่วยกันดึง กว่าจะช่วยได้
ก็ค่ำ จนหมดแรงหุงข้าวกันเลย”

“ใช่ ใช่” พ่อของน้ำใสพูด “มีข้าวหلام
เหลืออยู่กระบอกรเดียว พ่อจะแบ่งกันกินกับ
ลุงโพ เอ๊ะ! ทำไมจุกข้าวหلامนี้มๆ มันมืดมอง
อะไรไม่เห็น พ่อตั้งออกมา กลายเป็นหนูเสียนี่”
ทุกคนหัวเราะดังลั่น ทั้งพ่อและลุงโพเกือบได้กิน
หนูแทนข้าว

ฎาและน้ำใสหันไปกอดพ่อด้วยความ
รู้สึกสงสาร พ่อทำงานหนักและเหนื่อยจริงๆ

“พ่อทำงานแค่นี้ ยังไม่หนักหรอกลูก” พ่อ
ของฎาพูด “แต่พระเจ้าอยู่หัวหรือในหลวงของเรา
ทรงงานหนักยิ่งกว่า”

“ทรงงานหนักอย่างไรคะ” น้ำใสถาม ฎา
รอฟังคำตอบ

พ่อของฎาและน้ำใส ต่างผลัดกันเล่าเรื่อง
ให้ลูกๆ ฟัง

“พระเจ้าอยู่หัวทรงยอมลำบาก เพื่อให้
ประชาชนมีความสุข”

“ลูกรู้ไหม ในหลวงของเราเสด็จตามป่า
ตามเขาเพื่อช่วยราษฎรให้มีอาชีพ มีที่ทำกิน
อยู่ดีกินดี”

“ในหลวงทรงมีโครงการหลวง เพื่อหาพืช
เมืองหนาวให้ชาวเขาปลูกแทนฝิ่น”

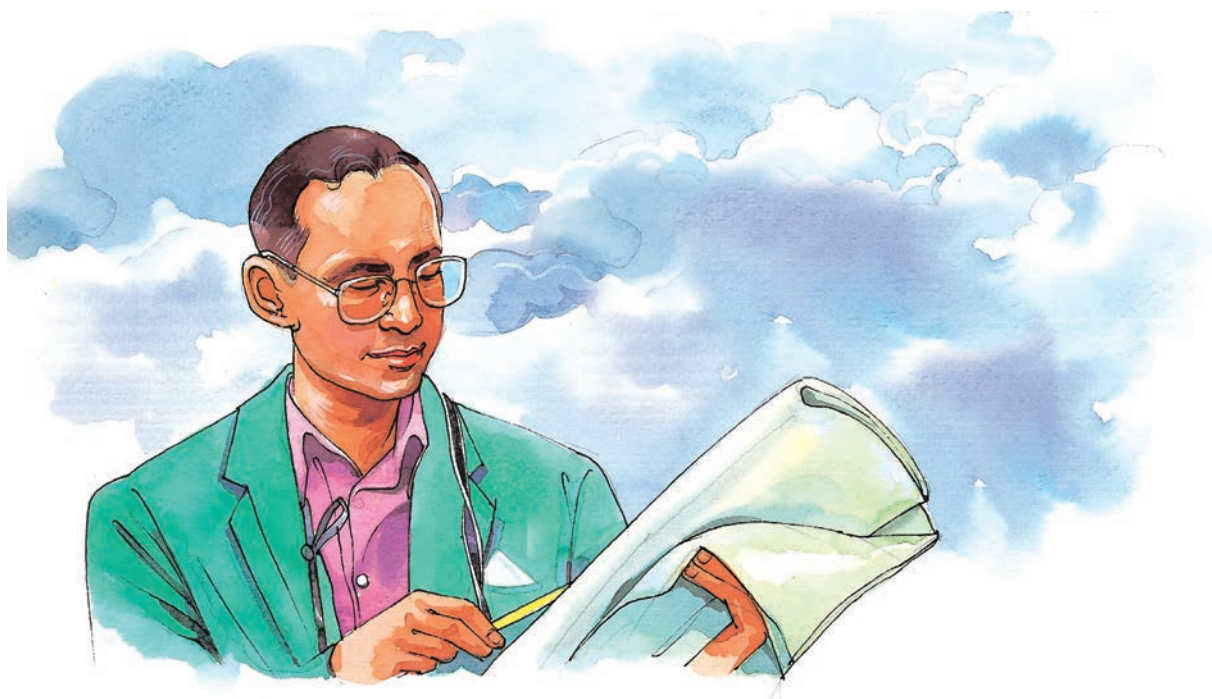

“พระองค์ทรงคิดวิธีทำฝนเทียม ที่เราเรียกว่า
ฝนหลวง ให้ชาวนา ชาวไร่ มีน้ำใช้ทำการเกษตร”

“ไม่ว่าในหลวงจะเสด็จที่ไหนจะทรงนำ
แพทย์ไปรักษาประชาชนด้วยนะ”

“พระองค์ทรงมีของไปพระราชทาน ตำรวจ
ทหาร ที่อยู่ตามชายแดนเสมอ”

“ในหลวงทรงศึกษาแผนที้อย่างละเอียด
เพื่อแนะนำให้หน่วยงานราชการสร้างถนน สร้าง
เขื่อนให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์”

“คนไทยโชคดีที่มีพระมหากษัตริย์ที่เก่ง
พระองค์ทรงคิดค้นพลังงานก๊าซจากพืช เพื่อใช้
แทนน้ำมันที่มีราคาแพงขึ้นทุกวันด้วยนะ”

แม่ของภูผาพูดขึ้นบ้าง “แล้วลูกรู้ไหม
ในหลวงเสด็จที่ไหน พระราชินีจะตามเสด็จด้วย
ทุกที”

แม่ของภูผาและน้ำใส ต่างผลัดกันเล่าเรื่อง
ให้ลูกฟัง

“พระราชินีเสด็จที่ไหน จะไปช่วยราษฎรที่เดือดร้อน ต่อให้ลำบากอย่างไร พระองค์พร้อมที่จะเสด็จ”

“พระองค์ทรงดูแลเรื่องป่า ถ้าไม่มีป่าก็จะไม่มีน้ำ ทำให้ผู้คนเดือดร้อน”

“พระราชินีของเราทรงตั้งศูนย์เรียนรู้สอนงานฝีมือต่างๆ การทอผ้าไหม เพื่อให้ราษฎรมีอาชีพเลี้ยงตัวเองได้”

“พระราชินีทรงรักช้างมาก พระองค์จะส่งสัตวแพทย์ไปรักษาช้างที่เจ็บป่วย”

เมื่อฟังถึงตอนนี้ ภูผาและน้ำใสยิ้มอย่างมีความสุข คิดตรงกัน “**ไบโบก ไบบัว** สบายแล้ว”

เด็กทั้งสองคนต่างคิดว่า พ่อและแม่ของตนทำงานหนักแล้ว แต่ก็ทำเพื่อคนในครอบครัว ส่วนในหลวงและพระราชินีทรงทำเพื่อคนทั้งประเทศ

ขอถวายพระพรให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ
ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

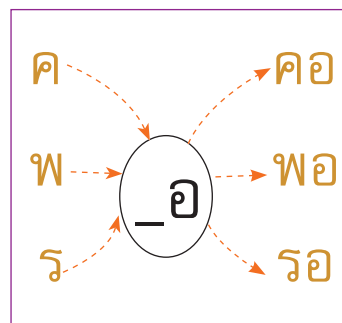
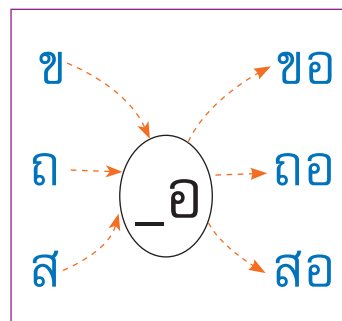
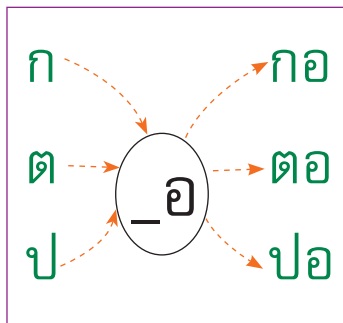
อ่านสระ

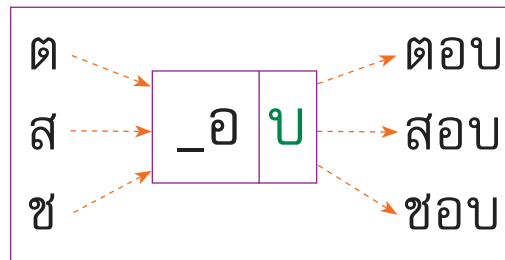
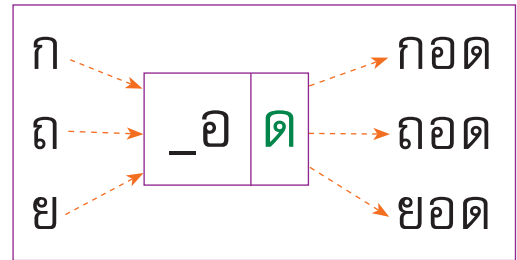
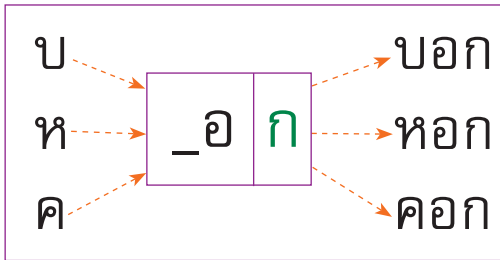
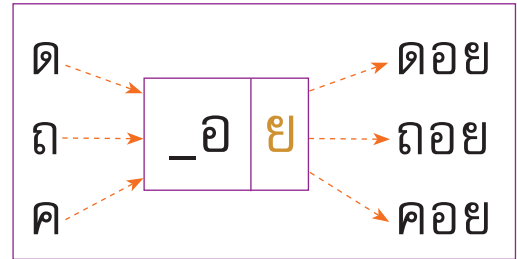
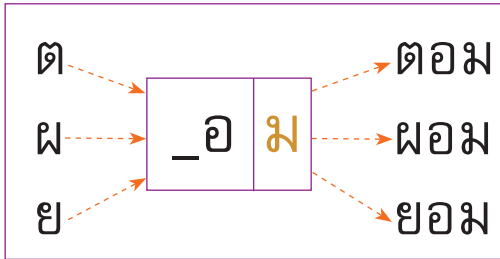
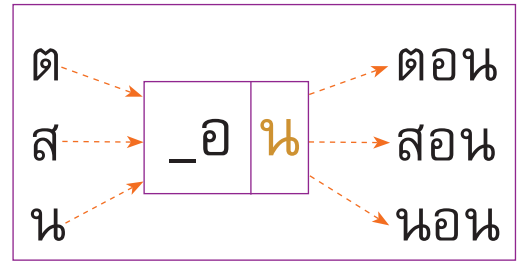
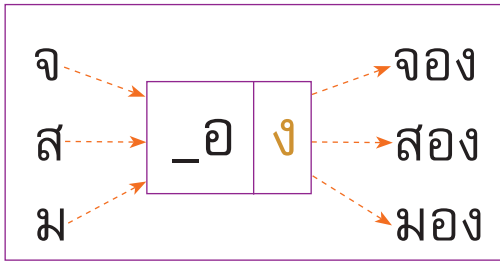
_อ

อ่านว่า

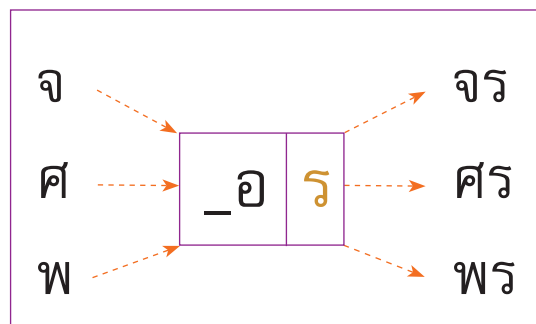
ออ

อ่านแจกลูก

สระ _อ มี ร สะกด จะลดรูป ไม่มีรูปสระปรากฏ

อ่านและสังเกตคำที่มี ฤ ฦ

ฤทธิ	อ่านว่า	ริด
ฤดู	อ่านว่า	รี-ดู
พฤษภาคม	อ่านว่า	พฺรึด-สะ-พา-คม
พฤษบดี	อ่านว่า	พฺรึด-หัด-สะ-บอ-ดี
	หรือ	พะ-รี-หัด-สะ-บอ-ดี
ฤษี	อ่านว่า	รือ-ลี

อ่านและสังเกตคำที่มีความหมายตรงกันข้าม

ดำ	-	ขาว	มืด	-	สว่าง
สุข	-	ทุกข์	หนัก	-	เบา
มาก	-	น้อย	ใหม่	-	เก่า
ร้อน	-	หนาว	หอม	-	เหม็น
ปิด	-	เปิด	กลางวัน	-	กลางคืน
ดีใจ	-	เสียใจ	เสียงดัง	-	เสียงค่อย
หัวเราะ	-	ร้องไห้	ความดี	-	ความชั่ว

ฝึกอ่านประโยค

พ่อลูกกอดกันอย่างมีความสุข
พ่อทำงานหนักและเหนื่อยมาก
เราเรียกพระเจ้าอยู่หัวว่าในหลวง
พ่อบอกว่าพระเจ้าอยู่หัวทรงงานหนัก
พระเจ้าอยู่หัวและพระราชินีเสด็จเยี่ยมราษฎรเสมอ

อ่านคล่อง ร้องเล่น

รักแท้

รักพ่อและรักแม่	รักแน่แท้ปานดวงใจ
พ่อแม่มีแต่ให้	ลูกสดใสทุกเวลา
พ่อแม่งานหนักหน่วง	แต่ในหลวงหนักยิ่งกว่า
ถวายพระพรพระราชา	พระราชินี “ทรงพระเจริญ”

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. ร้องเพลง และสนทนา

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง “สดุดีมหาราชา” ตามครู หรือจากแถบบันทึกเสียงหรือซีดี แล้วพูดคุยเกี่ยวกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๒.๒ ครูเล่าเรื่อง *รักพ่อ รักแม่* ให้นักเรียนฟังจนจบ แล้วจับคู่กันฝึกอ่านเบาๆ จนจบเรื่อง

๒.๓ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *รักพ่อ รักแม่* กลุ่มละตอนจนจบ แล้วแต่ละกลุ่มเล่าเรื่องที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๔ ฝึกอ่านแจกลูก อ่านสะกตคำ อ่านคำและอ่านประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้*

๒.๕ ฝึกอ่านออกเสียงใน *อ่านคล่อง ร้องเล่น* ให้เป็นจังหวะจนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้* ตามความเหมาะสม

๓.๓ เลือกเขียนคำและประโยคตามคำบอก

๔. เล่นเกม

นักเรียนเล่นเกมบอกคำตรงข้าม เช่น ฝ่ายหนึ่งบอกคำ **ดีใจ** อีกฝ่ายหนึ่งบอกคำ **เสียใจ**

๕. เล่าประสบการณ์

นักเรียนเล่าประสบการณ์ที่เคยเห็นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ

๖. ช่วยกันหา ช่วยกันจัด

นักเรียนช่วยกันหาและรวบรวมปฏิทินหรือหนังสือต่างๆ ที่มีภาพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ แล้วนำมาจัดแสดงนิทรรศการ

๔ ๑๐ เช็ดแล้ว

รู้จักคำ นำเรื่อง

ฝุ่

ล้าง

ทิ้ง

ลุก

แบ่ง

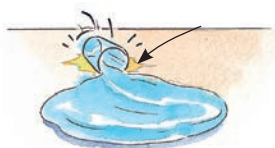
ช้อน

เก็บ

ก้ม

หก

พอม

อ้วน

อ้วก

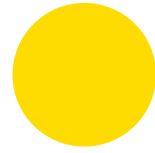
คราบ

กล่อง

กวาด

เหลือง

ลูกอม

กางเกง

ซัก

ขนม

ใช้สูง

นอนชม

เลอะ

ลื้อ

ตาย

พบ

บ้าน

ปวด

อวด

เปล่า

อย่า

เศษ

ตรวจ

แรงๆ

ปิดทอม

ท้องเสีย

สีเงิน

ระวัง

ปะปน

น้ำตาล

ยิงฟัน

สงสัย

ยกเว้น

เชื้อโรค

พยาธิ

กตিকা

ตลก

สกปรก

(พะ-ยาด)

(ตะ-หลก)

(สก-กะ-ปรก)

อารมณ์

โรคติดต่อ

เข็ดแล้ว

ภูผาและน้ำใสมีเพื่อนคนหนึ่งชื่อ โจ้ เพื่อนๆ
ชอบโจ้เพราะโจ้อารมณ์ดี ไม่โกรธใคร ชอบพูดตลก
โจ้อ้วนเพราะกินจุมาก

โจ้ชอบกินขนม ขนมที่ชอบคือลูกอมและ
ขนมกรุบกรอบ เขาไม่กินคนเดียว แต่จะแบ่งปันให้

เพื่อน ๆ ด้วย ภูผาและน้ำใสจะกินบ้างในบางครั้ง
แล้วรีบ้วนปากทันที โຈ้มองอย่างสงสัย

“ขนมพวกนี้ทำให้ฟันผุง่าย น้ำใสเลยต้อง
ระวัง ฟันถึงได้สวยอย่างนี้ไง” น้ำใсыิงฟันให้
เพื่อน ๆ ดู

“ฮ่า ฮ่า ฮ่า” โຈ้หัวเราะเสียงดัง “เอา
น้ำอัดลมล้างปากก็ได้ อร่อยเสียอีก เย็นชื่นใจด้วย”

“แต่น้ำอัดลมมีน้ำตาล ทำให้ฟันผุเหมือนกัน
นะ” ภูผาพูด

“กินมาตั้งนานแล้ว ฟันไม่เห็นผุเลย” โຈ้
ยิ่งฟันให้เพื่อนดูบ้าง เห็นฟันเป็นคราบเหลือง
มีเศษขนมติดตามซอกฟัน ‘อื! สกปรก โຈ้คง
ไม่ได้แปรงฟันละสิ’ น้ำใสคิด

โຈ้ทำท่าอวดเพื่อนมากไป ไม่ทันระวัง ขนม
จึงหกหมดทั้งซอง โຈ้ก้มลงเก็บ

“อย่ากินนะโจ้” น้ำใสห้าม ภูผาเข้ามาดิ่ง
แขน “ขนมสกปรกแล้ว ทิ้งเถอะ”

โจ้ไม่ฟังเพื่อนห้าม
“ไม่เป็นไรหรอก
เชื้อโรคไม่ทันเกาะ
กินได้ไม่เป็นไร”

ว่าแล้วก็เก็บขนมกินต่อจนหมด

โรงเรียนปิดเทอม ทำให้เด็กๆ ไม่ได้พบกัน
หลายวัน ยกเว้นคนที่บ้านอยู่ใกล้ๆ กัน ก็ได้พบ
กันบ้าง พอเปิดเทอม เพื่อนพบว่าโจ้จะไม่พูดคุย
กับเพื่อนๆ ไม่อ้าปากหัวเราะเสียงดังเหมือนเคย

“โจ้เป็นอะไรไป ไม่สบายหรือเปล่า ไม่เห็น
คุยเลย” ภูผาถาม

“ไม่ได้เป็นอะไร” โจ้ปฏิเสธ “ตอนปิดเทอม
เราปวดฟันมาก แม่พาไปหาหมอ หมอบอกว่า
ฟันผุ กินแต่ขนมหวานแล้วไม่แปรงฟัน เลยต้อง

อุดฟันหลายซี่” โจ้้าปากให้เพื่อนดู เห็นจุดสีเงิน
ที่อุดฟันหลายจุด “เราเลยไม่อยากพูด กลัว
เพื่อนล้อ”

โจ้เพื่อนรัก คงไม่มีเพื่อนคนไหนหรอก ที่
อยากสนุกบนความทุกข์ของคนอื่น ภูผานึกอยาก
จะพูดอย่างนี้กับโจ้

ครูกิตติจะเตือนนักเรียนอยู่เสมอว่า ให้
ล้างมือบ่อยๆ เพราะเชื้อโรคอาจมาอยู่ที่มือเรา
โดยที่เราไม่รู้ตัว เมื่อเราใช้มือขยี้ตา หยิบของเข้า
ปาก เกาตามตัว เชื้อโรค
จะเข้าสู่ร่างกายโดยง่าย
การล้างมือให้
สะอาดอยู่เสมอ
เท่ากับล้างเชื้อโรค
ให้ออกไปจากตัว

เด็กๆ ทุกคนทำตามครูกิตติ ยกเว้นโจ้
บางครั้งไปเล่นดิน มื่อยังเลอะ โจ้จะเกาตัว
เช็ดจมูก ขยี้ตา พอเพื่อนๆ เตือน โจ้ก็เอามือเช็ด
ขากางเกงแรงๆ หัวเราะเสียงดังและพูดว่า
“สะอาดแล้ว เชื้อโรคตายหมดแล้ว”

ตอนพักกลางวัน ญาติ น้ำใสและเพื่อนๆ
นั่งล้อมวงกินอาหารที่เตรียมมา ใครอยากจะกิน
อาหารของใคร ก็ใช้ช้อนที่ยังไม่ได้เข้าปาก แบ่ง
อาหารให้เสร็จเสียก่อน เมื่อกินแล้วจะไม่ใช้ช้อน
ไปตักอาหารของคนอื่นอีกเลย ถ้วยน้ำก็ไม่ใช้
ปะปนกัน เป็นการป้องกันโรคติดต่อได้เป็นอย่างดี

โจ้ทำตามกติกาของกลุ่มเพื่อน แต่ถ้าเพื่อน
คนไหนกินไม่หมด โจ้จะกวาดอาหารนั้นมาใส่
กล่องของตนกินจนหมด

โจ้ไม่ได้มาโรงเรียนหลายวันแล้ว โจ้หายไปไหน
เพื่อนๆ จึงไปเยี่ยมโจ้ที่บ้าน

โจนอนชมลูกไม่ขึ้น “เราต้องเสียมาก อ้วนจนหมดแรง หมอบอกว่าอาหารเป็นพิษ และตรวจพบไข้พยาธิด้วย กินอะไรไม่ลงมาหลายวันแล้ว มีไข้สูง ดูซิเราผอมไปเลย” เพื่อนๆ พยักหน้าเห็นใจโจ

ส่งสารโจจังเลย โจไม่ระวังเรื่องอาหาร ไม่รักษาความสะอาด จึงป่วยนาน คราวนี้โจคงเข็ดแล้วนะ

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

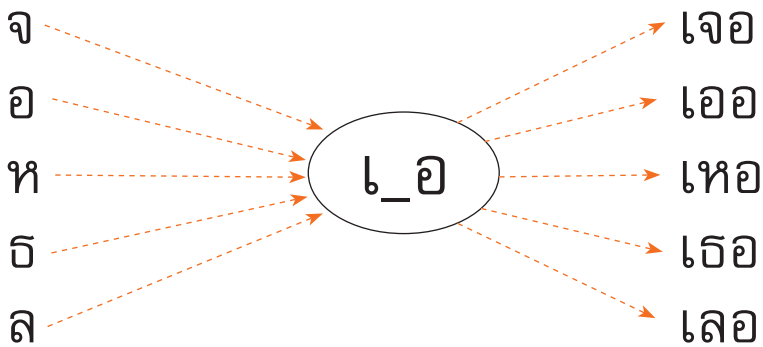
อ่านสระ

เ _ อ

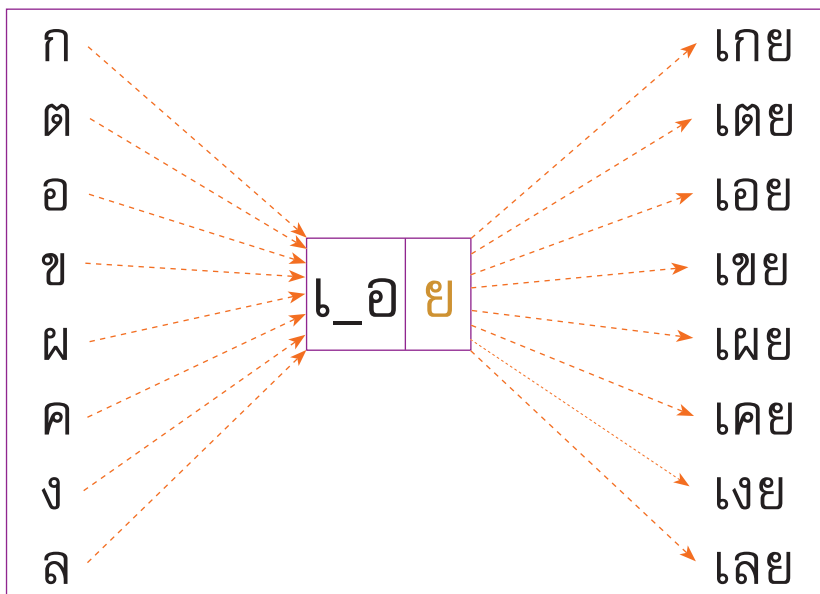
อ่านว่า

เออ

อ่านแจกลูก

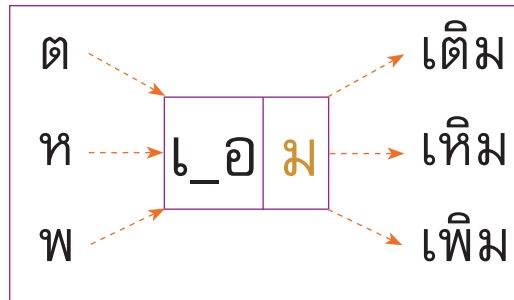
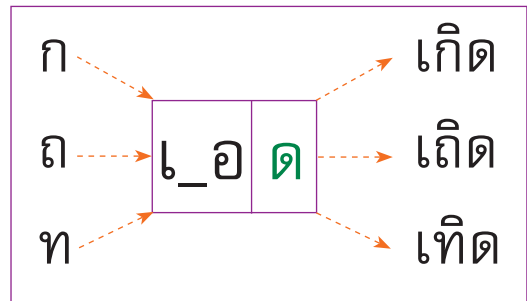
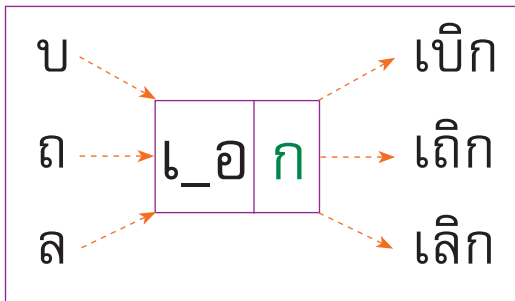
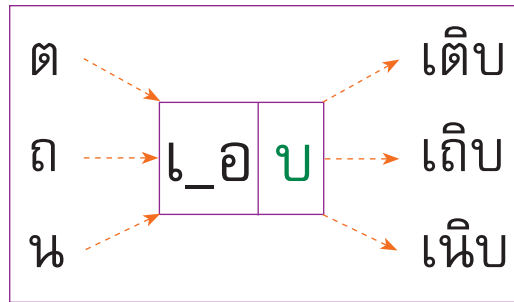
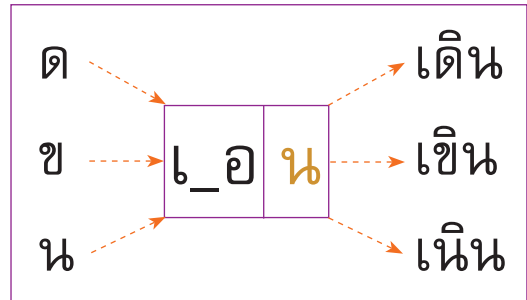
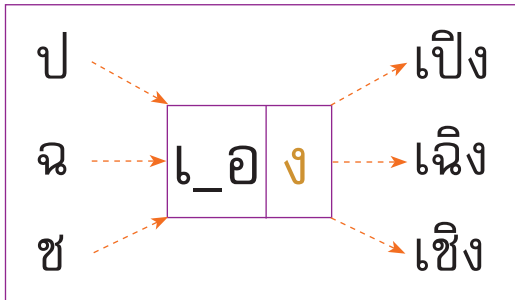

สระ เ_อ มี ย สะกด จะลดรูป เ_อ ใช้รูป เ_ ตามด้วยตัวสะกด ย

อ่านแจกลูก

สระ _อ มีตัวสะกด จะใช้รูป ะ

ยกเว้นคำ **เทอม เทอญ** คงรูป _อ

อ่านสะกดคำ

เลย

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ล	เ_อ	ย	ลอ-เออ-ยอ	เลย

เต็ม

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ด	เ_อ	ม	ดอ-เออ-มอ	เต็ม

เพลิน

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
พล	เ_อ	น	พอ-ลอ-เออ-นอ	เพลิน

เล็ก

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ล	เ_อ	ก	ลอ-เออ-กอ	เล็ก

เปิด

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	สะกดว่า	อ่านว่า
ป	เ_อ	ด	ปอ-เออ-ดอ	เปิด

เพิ่ม

พยัญชนะ	สระ	ตัวสะกด	วรรณยุกต์	สะกดว่า	อ่านว่า
พ	เ_อ	ม		พอ-เออ-มอ-เพิ่ม-ไม้เอก	เพิ่ม

ฝึกอ่านประโยค

ใจอ้วนเพราะกินจุ
เขาฟันผุเพราะกินขนมหวาน
น้ำอัดลมมีน้ำตาลทำให้ฟันผุ
โรงเรียนปิดเทอมเด็กๆ ไม่ได้พบกัน
การกินอาหารไม่สะอาดทำให้ท้องเสีย

อ่านคล่อง ร้องเล่น

กินดี มีสุข

กินขนมไม่แปร่งฟัน	กินทุกวันฟันจะผุ
อ้วนมากเพราะกินจุ	อาจเจ็บป่วยน่าสงสาร
ล้างมือก่อนทุกครั้ง	ไม่พลาดพลั้งก่อนรับประทานอาหาร
ควรระวังเรื่องอาหาร	เห็นตกล่อนอย่าเก็บกิน

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. ประกวดหนูน้อยฟันสวย

จัดประกวด “หนูน้อยฟันสวยประจำห้อง” และให้ผู้ชนะการประกวดเล่าวิธีการดูแลรักษาฟัน

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน *รู้จักคำ* นำเรื่อง

๒.๒ ครูเขียนคำถามจากเรื่อง *เช็ดแล้ว* ไว้บนกระดานเพื่อให้ นักเรียนเตรียมตอบ แล้วครูเล่าเรื่องให้ฟังจนจบ นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม

๒.๓ นักเรียนจับคู่กันฝึกอ่านเรื่อง *เช็ดแล้ว* เบาๆ จนจบเรื่อง

๒.๔ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *เช็ดแล้ว* กลุ่มละตอนจนจบ หรืออ่านเดี่ยวตามความสามารถ แล้วเล่าเรื่องตอนที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๕ ฝึกอ่านแจกลูก อ่านสะกดคำ อ่านคำและอ่านประโยคใน *อธิบายเพิ่ม* *เต็มความรู้*

๒.๖ ฝึกอ่านออกเสียงใน *อ่านคล่อง* *ร้องเล่น* ให้เป็นจังหวะจนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน *รู้จักคำ* นำเรื่อง

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน *อธิบายเพิ่ม* *เติมความรู้* ตามความเหมาะสม

๓.๓ เลือกเขียนคำและประโยคตามคำบอก

๔. เล่นเกมสะกดคำ

ครูแจกบัตรสะกดคำและบัตรคำ แล้วนักเรียนจับคู่ให้ตรงกัน เช่น

ล	เ_อ	ก	เลิก
ค	เ_อ	ย	เคย
พล	เ_อ	น	เพลิน

๕. ร้องเพลง

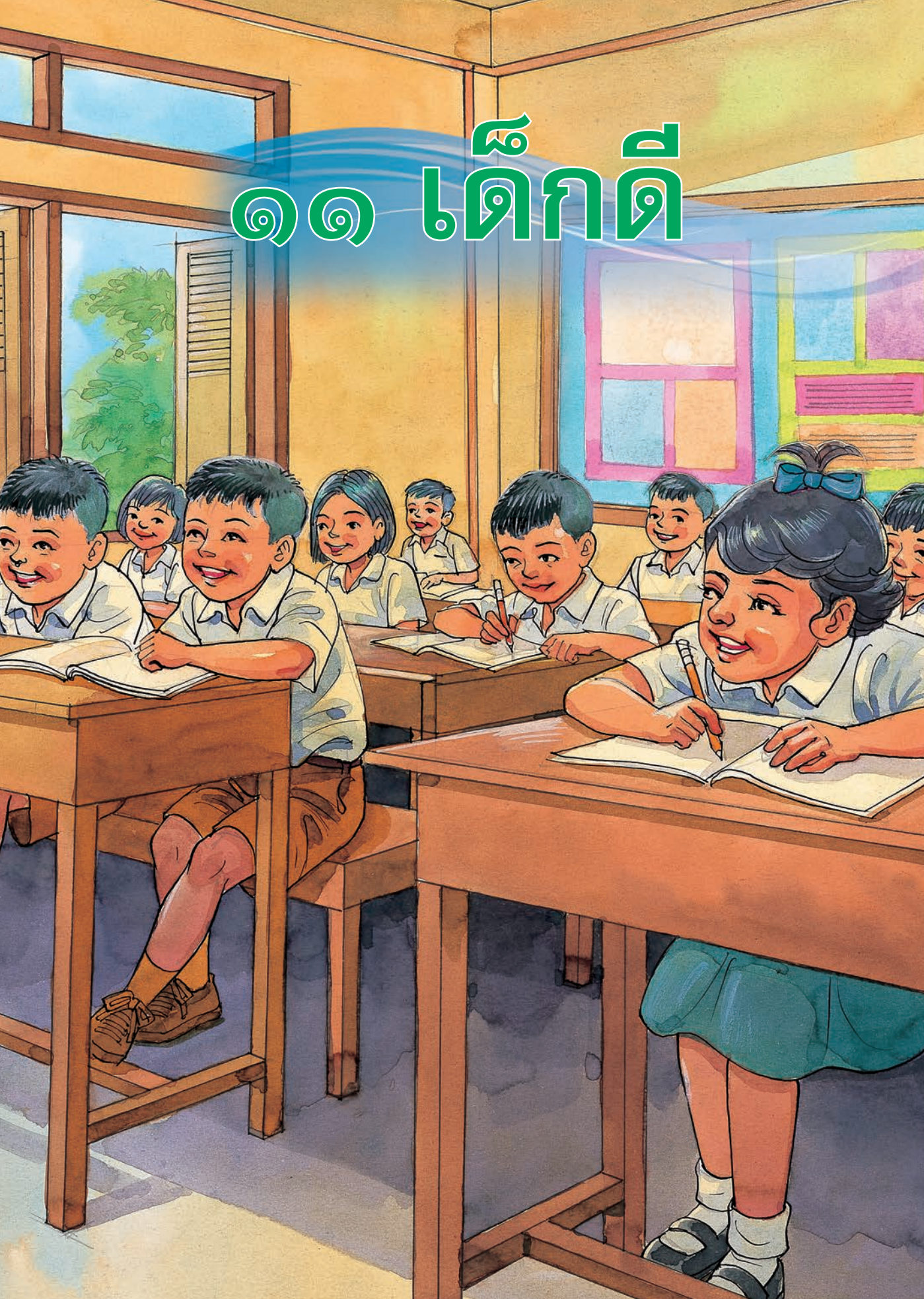
นักเรียนร้องเพลงเกี่ยวกับฟัน หรือการดูแลรักษาฟัน พร้อม ทำท่าประกอบ

๖. คิดและหาวิธี

นักเรียนช่วยกันคิดหาวิธีป้องกันไม่ให้เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปวิธีปฏิบัติ

๘ ๑๑ ได้กต

รู้จักคำ นำเรื่อง

ตึก

น้อง

เลี้ยว

หล่น

ไม้ค้ำ

ทางซ้าย

ทางขวา

พยางค์

อาชีพ

ร่มรื่น

หกล้ม

สมบัติ

กระเป๋าสตางค์

นอก	เพ็ญ	ครบ	ภาวะ	บำรุง
อภัย	สงบ	การบ้าน	ชีวิต	
เดือดร้อน	ชุมชน	ตนเอง	ส่วนรวม	
เป็นห่วง	เต็มแรง	รักใคร่	หน้าที่	
ชื่อเสียง	อนุญาต	กตัญญู	สุจริต (สุต-จะ-หฺริต)	
สามัคคี	แบบฝึกหัด	ประเทศชาติ		

เด็กดี

เมื่อครูกิตติเดินเข้าห้องเรียน เห็นนักเรียน
นั่งรออย่างสงบ เตรียมสมุด หนังสือ เครื่องเขียน
พร้อมที่จะเรียน

เวลาเรียนนักเรียนตั้งใจเรียน ยกมือถาม
เมื่อไม่เข้าใจ ไม่พูดคุยกันหรือแอบกินขนม ทำ
แบบฝึกหัดและทำการบ้านส่งครบโดยไม่ต้องเตือน

เด็กดีต้องมีหน้าที่ต่อตนเอง ตั้งใจเรียน
หนังสือ โตขึ้นจะได้มีอาชีพที่ดี มีเงินเลี้ยงพ่อแม่
และตนเองได้ อย่างมีความสุข

นอกห้องเรียนล่ะ เด็กๆ ทำอะไรกันบ้าง

“แม่จ๋า น้ำใสขอออกไปบ้านพี่สัมปอ ย
แป็บเดียวนะแม่นะ เดียวกลับมา” น้ำใสจะขอ
อนุญาตแม่ หรือพ่อทุกครั้งที่ยากนออกบ้าน น้ำใส
ไม่ยากให้ผู้ใหญ่เป็นห่วง เพราะไม่รู้วาลูกหาย
ไปไหน

น้ำใสช่วยทำงานบ้านด้วยความเต็มใจ เช่น
ล้างจาน พับผ้า ถูบ้าน รดน้ำต้นไม้ พ่อแม่ยาก
ให้ช่วยทำอะไร น้ำใสจะทำให้ทันที

เด็กดีต้องมีหน้าที่ต่อครอบครัว กตัญญู
ต่อผู้มีพระคุณ ไม่ทำให้คนในบ้านต้องเดือดร้อน
เพราะตนเอง

ญาติและเพื่อนๆ กำลังเดินไปที่ริมตลิ่งเพื่อ
เล่นฟุตบอล เด็กๆ เห็นต้นไม้ข้างทางที่เพิ่งปลูก
เอนล้มลงคงเป็นเพราะถูกลมพัดแรง จึงช่วยกัน
หาไม้ค้ำต้นไม้ให้ตรง ต้นไม้จะได้มีชีวิต ให้ความ
ร่มรื่น ลดภาวะโลกร้อน

เด็กดีต้องมีหน้าที่ต่อชุมชน ช่วยกันบำรุง
รักษาสมบัติของส่วนรวม เพื่อให้บ้านเมืองมี
ระเบียบและสวยงาม

พี่สั้มป่อย โหม่ง และน้องข้าวเม่า กำลัง
เดินกลับบ้าน พบกระเป๋าสตางค์ใบหนึ่งหล่นอยู่
พี่สั้มป่อยหยิบมาเปิดดู

“โอ้โฮ! เงินตั้งพັນแน่ะ ของใครนะ” โหม่ง
พูดเสียงดัง

“นั่นนะสิ ของใครก็ไม่รู้” พี่สั้มป่อยพูด
“เอาไปให้ลุงกำนันหาเจ้าของเงินกันดีกว่า”

“ดีค่ะ ดีค่ะ” น้องข้าวเม่าเห็นด้วย
เด็กดีต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่อยาก
ได้ของผู้อื่นมาเป็นของตน

ดูนั่น! ดูนั่น! กำลังจะมีอะไรเกิดขึ้น

น้องผู้ชาย ป.๒ กลุ่มหนึ่ง กำลังเดินมาทาง
ขวาของตึก ขณะที่พี่ ป.๓ กลุ่มหนึ่ง กำลังเดินมา
ทางซ้าย ทั้งสองกลุ่มเดินคุยกัน เล่นกัน หัวเราะ
กันอย่างสนุกสนาน พอเลี้ยวมุมตึก ทั้งกลุ่มพี่
และกลุ่มน้องก็ชนกันเต็มแรงจนหกกลั้ม แต่ไม่มี
ใครโกรธใครต่างฝ่ายต่างขอโทษและช่วยกันพยุง
ลุกขึ้น

เด็กดีต้องมีเหตุผล รู้จักการให้อภัย มี
ความรักใคร่สามัคคีกัน

ถ้าเป็นเด็กดีเมื่อเติบโตขึ้นจะเป็นผู้ใหญ่ที่ดี
และทำสิ่งที่ดีๆ ให้แก่ประเทศชาติ

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

อ่านคำที่มี รร (ร หัน)

รร เรียกว่า รอ-หัน

ธรรมชาติ	อ่านว่า	ท่า-มะ-ชาด
พรรคพวก	อ่านว่า	พัก-พวก
พรรษา	อ่านว่า	พัน-สา
อัครรย์	อ่านว่า	อัด-สะ-จัน

อ่านคำที่มีเครื่องหมายต่าง ๆ

คำที่มีทัณฑฆาต (̣)

̣ เรียกว่า ทัณฑฆาต

วางไว้บนตัวพยัญชนะที่ไม่ออกเสียง

สัปดาห์	อ่านว่า	สั-บ-ดา, สั-บ-ปะ-ดา
ภาพยนตร์	อ่านว่า	พา-บ-พะ-ย่น
สตาลค์	อ่านว่า	สะ-ตาง
สัตว์	อ่านว่า	สัตว์
ชื่อสัตว์	อ่านว่า	ชื่อ-สัตว์

คำที่มีไม้ยมก (ๆ)

ๆ เรียกว่า ไม้ยมก (ไม้-ยะ-มก)

สวยๆ	อ่านว่า	สวย สวย
เด็กๆ	อ่านว่า	เด็ก เด็ก
อื่น ๆ	อ่านว่า	อื่น อื่น
จู่ๆ	อ่านว่า	จู่ จู่
เอิ๊กๆ	อ่านว่า	เอิ๊ก เอิ๊ก
แอ๊กๆ	อ่านว่า	แอ๊ก แอ๊ก
ไกลๆ	อ่านว่า	ไกล ไกล

เพื่อน ๆ อ่านว่า เพื่อน เพื่อน
จริง ๆ อ่านว่า จิง จิง (ไม่ออกเสียง ร)

คำที่มีอัศเจรีย์ (!)

! เรียกว่า อัศเจรีย์ (อัศ-สะ-เจ-รี)
หรือเครื่องหมายตกใจ

อู๊ย! ไก่ตกใจ

โอ้โฮ! น้ำแข็งกุด

อื้อฮือ! หวานอร่อยดี

โอ๊ะ! โอ๊ะ! ใบโบกอย่าแย่ง

โอ้โฮ! เงินตั้งพันแน่ะ ของใครนะ

ดูนั่น! ดูนั่น! กำลังจะมีอะไรเกิดขึ้น

ระวัง! พื้นลื่น

คำที่มีอัญประกาศ (“ ”)

“ ” เรียกว่า อัญประกาศ (อัน-ยะ-ประ-กาด)
หรือเครื่องหมายคำพูด

☞ “ภูผา ภูผา อยู่ไหน” เสียงน้ำใสเรียกหา

☞ “มีอะไรหรือน้ำใส” ภูผาถาม

☞ “จะหุงข้าวป่าให้กิน” พ่อของภูผาบอก

☞ ลุงวันชนวนเด็กๆ “ไป ไปเที่ยวในเมืองกัน”

☞ “นั่นนะสิ เงินใครก็ไม่รู้” พี่สัมป่อยพูด

☞ “ดีค่ะ ดีค่ะ” น้องข้าวเฒ่าเห็นด้วย

ฝึกอ่านประโยค

เด็กดีตั้งใจเรียน

น้ำใสช่วยทำงานบ้านอย่างเต็มใจ

เพื่อน ๆ ช่วยกันรักษาของส่วนรวม

พี่สั้มปอยนำของที่เก็บได้ให้ลุงกำนัน

ถ้าเป็นเด็กดีเมื่อเติบโตขึ้นจะเป็นผู้ใหญ่ที่ดี

อ่านคล่อง ร้องเล่น

เด็กดี ทำดี

เด็กดีรู้หน้าที่

เชื่อฟังคำผู้ใหญ่

งานบ้านช่วยเก็บจัด

รักเพื่อนและพี่น้อง

รักความดีมีน้ำใจ

เก็บของได้คืนเจ้าของ

ทั้งประหยัดใช้เงินทอง

ต่างปรองดองสามัคคี

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. เล่านิทาน

ครูเล่านิทานเกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์ ความมีน้ำใจ หรือความกตัญญู ให้นักเรียนฟัง แล้วพูดคุยถึงข้อคิดที่ได้จากนิทาน

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุย หรือเล่นเกมทายคำ เกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๒.๒ ครูเขียนคำถามจากเรื่อง *เด็กดี* ไว้บนกระดานเพื่อให้ นักเรียนเตรียมตอบ แล้วครูเล่าเรื่องให้ฟังจนจบ นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม

๒.๓ นักเรียนจับคู่กันฝึกอ่านเรื่อง *เด็กดี* เบาๆ จนจบเรื่อง

๒.๔ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *เด็กดี* กลุ่มละตอนจนจบ หรืออ่านเดี่ยวตามความสามารถ แล้วเล่าเรื่องตอนที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๕ ฝึกอ่านและสังเกตคำ ประโยค และเครื่องหมายต่างๆ ใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้*

๒.๖ ฝึกอ่านออกเสียงใน *อ่านคล่อง ร้องเล่น* ให้เป็นจังหวะจนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้* ตามความเหมาะสม

๓.๓ เลือกเขียนคำและประโยคตามคำบอก

๔. เล่นเกมบอกใบ้

นักเรียนเล่นเกมบอกใบ้ด้วยท่าทางจากคำที่ครูให้ เช่น
ล้างจาน กวาดบ้าน ถูบ้าน รดน้ำต้นไม้ ฯลฯ

๕. ร้องเพลง

นักเรียนร้องเพลงเกี่ยวกับเด็กดี แล้วคิดท่าทางประกอบ

๖. ทำสมุดบันทึก

นักเรียนทำสมุดบันทึกความดีพร้อมวาดภาพประกอบบรรยายสี
ให้สวยงาม และนำมาจัดแสดงในห้อง

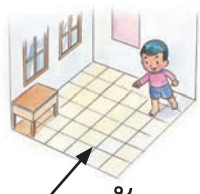

๑๒ ชာติของเรา

รู้จักคำ นำเรื่อง

พื้น

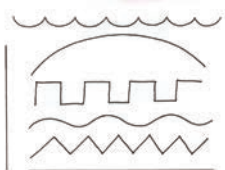
รอย

เรียง

ทับ

เส้น

ผลัก

สร้าง

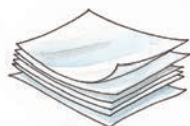
แผ่นดิน

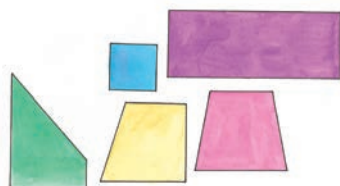
สู้รบ

นักรบ

กระดาษ

สี่เหลี่ยม

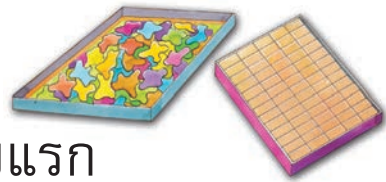
ร้าย	ขึ้น	ยึด	แนว	แยก
ลอง	เพียง	ทาส	เล็ก	เพลอ
หลุด	ใจดี	ผู้นำ	ฮือฮา	แก้ไข
ทำท่าย	ข้าศึก	นิตเดียว	ซาบซึ้ง	
ดินแดน	ปีกแผ่น	รุกราน	ติดกัน	
ชื่นชม	ส่งเสียง	รวบรวม	เกี่ยวข้องกับ	
ทำโทษ	ส่วนตัว	สำเร็จ	โบราณ	
ปัญหา	ผลงาน	ประกอบ	ปกครอง	
กล่าวหา	ความคิด	ปรับปรุง	ปรากฏ	
สมัย	กษัตริย์		กิจกรรม	
ระมัดระวัง	ที่ละเล็กที่ละน้อย			

ชาติของเรา

เด็ก ๆ ชอบครูกิตติ เพราะครูกิตติใจดี
พูดเพราะ ไม่ชอบทำโทษ ชอบให้ออกาสเด็ก ๆ
ได้คิดปรับปรุงตัวเอง ครูกิตติมีกิจกรรมแปลก ๆ
ให้เด็ก ๆ เล่นสนุกอยู่เสมอ

ครูกิตติมาแล้ว ดูซิ! ครูกิตติถืออะไรมา
กล่องใหญ่สองกล่อง ในนั้นมีอะไรนะ

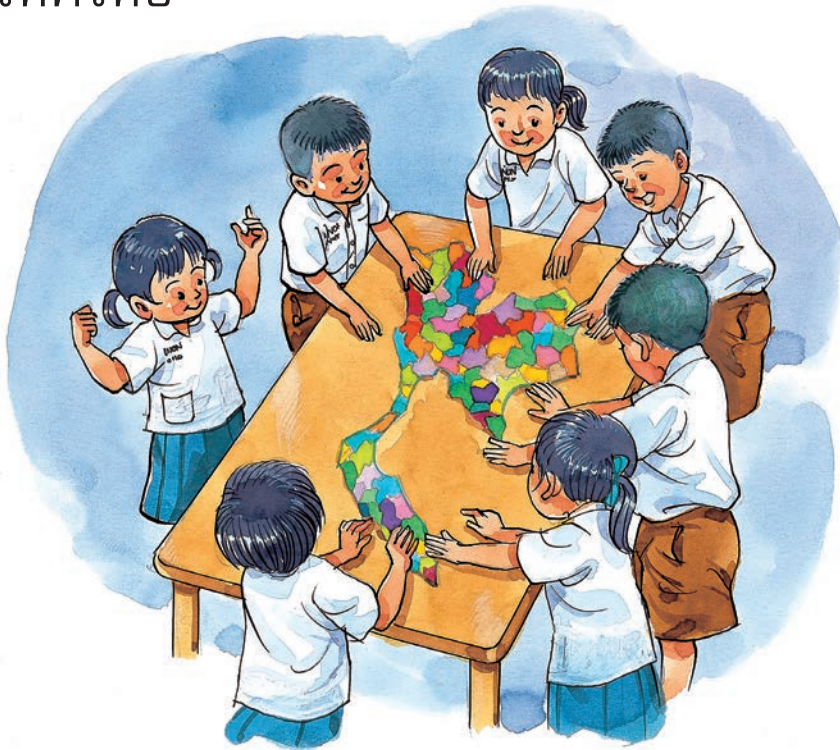
เด็ก ๆ ส่งเสียงฮือฮา
เมื่อเห็นของในกล่อง กล่องใบแรก
เป็นรูปต่อแผนที่ประเทศไทยสีสวยงาม อีกกล่อง
มีกระดาษรูปแผนที่และชิ้นไม้สีเหลี่ยมเต็มกล่อง
ทุกคนเข้าใจวิธีเล่นกล่องแรก แต่กล่องที่
สองนี้สิ เล่นอย่างไร

“ให้นักเรียนวางไม้ตามแนวตั้ง ตามรอย
เส้นแผนที่ วางต่อ ๆ กัน แต่ไม่ต้องติดกัน”
ครูกิตติอธิบาย

หลังจากแบ่งกลุ่มทำงานแล้ว เด็กๆ ทุกคน
ทำงานที่ท้าทายด้วยความตั้งใจ

กลุ่มแรกทำรูปต่อเป็นแผนที่ประเทศไทย
เด็กๆ แบ่งชิ้นรูปตามกลุ่มสี ประกอบเป็นรูป
เล็กก่อน แล้วจึงค่อยนำมารวมกัน เป็นรูปแผนที่
ประเทศไทย

กลุ่มที่สองเรียงชิ้นไม้ ตามรอยเส้นรูป
แผนที่ เด็กๆ แยกพื้นที่ทำกันเป็นส่วนๆ ทุกชิ้น

ต้องวางต่อๆ กันอย่างระมัดระวัง ถ้าเผลอเอา
มือไปกระทบเข้านิดเดียวก็ล้มทั้งแถว แต่ทุกคนมี
ความพยายาม ในที่สุดก็สำเร็จ

ครูกิตติชื่นชมผลงานของนักเรียน ก่อน
จะตั้งคำถาม “ใครอยากรู้เรื่องอะไรที่เกี่ยวกับ
ประเทศไทยบ้าง ถามได้นะ”

ภูผารีบยกมือก่อน
“คุณครูครับ ผมอยาก
ทราบว่า ใครเป็น
คนสร้างชาติไทยครับ”

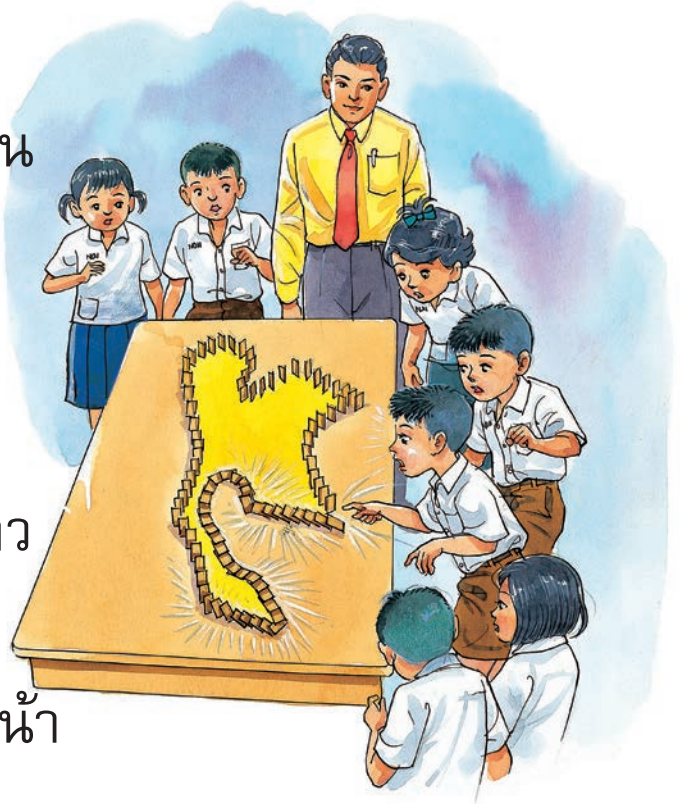

“เป็นคำถามที่ดีมาก” ครูกิตติชม “ใครเป็นคนสร้างชาติไทย ก็คนไทยนี่แหละสร้างตั้งแต่สมัยโบราณนานมาแล้ว เมื่อก่อนคนไทยต่างคนต่างอยู่ แยกเป็นกลุ่มๆ จนกระทั่งมีกษัตริย์ของคนไทยกลุ่มหนึ่ง ทรงเป็นผู้นำและนักรบที่กล้าหาญ ค่อยๆ รวบรวมดินแดนและผู้คนเอาไว้ กษัตริย์องค์ต่อๆ มา ก็ทรงเป็นนักรบเช่นกัน เสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อรวบรวมแผ่นดินให้เป็นปึกแผ่น ป้องกันไม่ให้ข้าศึกมารุกราน จนกระทั่งถึงพระมหากษัตริย์รัชกาลปัจจุบัน ถึงแม้ไม่มีการสู้รบกับข้าศึกเหมือนสมัยโบราณ แต่พระองค์ก็ทรงปกครองแผ่นดินและแก้ไขปัญหาดังๆ เพื่อให้ประชาชนอยู่อย่างมีความสุข”

เด็กๆ ฟังอย่างซาบซึ้ง ชาติไทยโชคดีที่มีพระมหากษัตริย์ที่รักประชาชน ทรงปกครองและรักษาชาติไว้ไม่ให้ตกเป็นทาสของชาติอื่น

ครูกิตติให้นักเรียนคนหนึ่งลองขยับรูปต่อ
แผนที่ประเทศไทย แต่รูปต่อยึดแน่นไม่มีส่วนใด
แยกออก

ครูกิตติให้นักเรียน
อีกคน ผลักชิ้นไม้
ที่เรียงไว้เพียงชิ้นเดียว
ปรากฏว่าไม้ล้มทับกัน
ไล่ไปที่ละอันจนหมดแถว
เด็ก ๆ นั่งเงยบ
มองภาพที่เกิดขึ้นตรงหน้า
ทุกคนใช้ความคิด

“หนูรู้แล้วค่ะ” น้ำใสพูด “รูปที่ต่อไม่หลุด
จากกัน เหมือนคนไทยต้องมีความสามัคคีกัน
ใช้ไหมคะ”

“แล้วถ้าคนไทยไม่รักกัน ไม่สามัคคีกัน ก็
เหมือนชิ้นไม้ที่ล้มไปที่ละชิ้นใช้ไหมครับ” โหม่งพูด

“ถูกต้อง” ครูกิตติชี้ให้เห็น “ถ้าคนไทย
ไม่รักชาติไทย ไม่สามัคคีกัน ทำให้เรื่องราวๆ
เกิดขึ้นที่ละเล็กทีละน้อย ในไม่ช้าประเทศก็จะ
ล่มลงได้เหมือนขึ้นไม้ที่ล้มที่ละขึ้น”

คนไทยเท่านั้นที่จะรักษาชาติไทยให้คงอยู่
ตลอดไป

อธิบายเพิ่ม เต็มความรู้

สังเกตและอ่านคำที่มีสระไม่มีตัวสะกดและมีตัวสะกด

รูปสระ	ไม่มีตัวสะกด	มีตัวสะกด
า	มา ว่า	มาก ว่าน
ิ	ติ สิ	ติง สิ้น
ึ	มี ที่	มีน ทิน
ี	ดี หี	ดิง หิง
ุ	ยุ ฟู	ยุ่ง ฝูย
ู	ดู ปู	ดูด ปูน
เ	เท เห่	เอง เบน
แ	แล แผ่	แบ่ง แล้ง
โ	โบ โจ้	โลก โดอน
เ	เรือ เมื่อ	เพื่อน เลื่อย
เ	เสีย เชี่ย	เรือก เลี้ยง
อ	ขอ พ่อ	กอด ร้อน

รูปสระ	ไม่มีตัวสะกด
ำ	คำ น้ำ
เ	ใจ ไส
เ	ไป ได้
เ	เรา เข้า

สังเกตรูปสระที่เปลี่ยนแปลง

รูปสระที่ไม่มีตัวสะกด	รูปสระที่มีตัวสะกด
กะ ตะ	กัณ ตัด
ผะ หะ	ผัก หั่น
คะ พะ	คัณ พัก
สระอะ ใช้รูป ะ	สระอะเปลี่ยนรูปเป็น ั (ไม้หันอากาศ)

รูปสระที่ไม่มีตัวสะกด	รูปสระที่มีตัวสะกด
จื่อ ตื่อ สือ ชือ คื่อ มื่อ สระอือ ใช้รูป ื่อ	จิด ตั้น สิด ชั้น คิด มิด สระอือ ใช้รูป ิน
เกะ เตะ เขะ หะ เมะ เละ สระเอะ ใช้รูป ะ	เก็บ เต็ม เข็น หืด เม็ด เล็ก สระเอะ เปลี่ยนรูปเป็น ึ (ึ เรียกว่า ไม้ไต่คู้)
แกะ แปะ แขะ แฉะ แยะ และ สระแอะ ใช้รูป แะ	แกริน แข็ง แย็บ สระแอะ เปลี่ยนรูปเป็น แ็น

รูปสระที่ไม่มีตัวสะกด	รูปสระที่มีตัวสะกด
เพอ เปอ เดอ ขอ เกอ เถอ เบอ เจอ สระเออ ใช้รูป _อ	เพิง เปิง เดิน เขิน เกิด เถิด เบิก เจิม สระเออ เปลี่ยนรูปเป็น _เ
	เกย เอย เฉย ผวย เขย เสย เคย เลย งอย เนย สระเออ มี ย เป็นตัวสะกด ใช้รูป __

รูปสระที่ไม่มีตัวสะกด	รูปสระที่มีตัวสะกด
เกาะ เบาะ เซาะ เลาะ เถาะ เหาะ เซาะ เงาะ สระเอาะ ใช้รูป ะ	บล็อก ช็อก ล็อก สระเอาะ เปลี่ยนรูปเป็น ็อ
โจะ โปะ โดะ โบะ โฟะ โฮะ โคะ โละ สระโอะ ใช้รูป โะ	จง ปน ดก บก ฝน หก คบ ลม สระโอะ ไม่มีรูปสระปรากฏ
กัว ปัว ชั่ว หั่ว ควัว บั่ว อัว รัว สระอัว ใช้รูป ัว	กวน ปวน ชวด หวด ควบ บวก อวย รวม สระอัว ใช้รูป ูว

อ่านคล่อง ร้องเล่น

ชาติไทย

คนไทยสร้างชาติไทย
ตั้งแต่สมัยเนิ่นนานมา
เรามีนักรบกล้า
รวมคนมาตั้งเป็นเมือง
ผองไทยเป็นปึกแผ่น
เป็นแว่นแคว้นนามประเทือง
ชาติอยู่เกียรติฟูเฟื่อง
เพราะคนไทยสามัคคี

กิจกรรม ชวนทำ ชวนคิด

๑. ร้องเพลงชาติ

นักเรียนอ่านเนื้อเพลงชาติตามครู แล้วร่วมกันร้อง ครูอาจเปิดเพลงให้นักเรียนร้องตามไปพร้อมๆ กัน แล้วพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อเพลง

เพลงชาติ

คำร้อง พันเอก หลวงสารานุกรมประพันธ์ (นวล ปาจิณพยัคฆ์)
ทำนอง พระเจนดุริยางค์ (ปิติ วาทยะกร)

ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน
อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
ด้วยไทยล้วนหมาย รักสามัคคี
ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด
เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
เถลิงประเทศชาติไทยทวีมีชัย ชโย

๒. ฝึกอ่าน

๒.๑ อ่านคำ พูดคุยเกี่ยวกับความหมายของคำและภาพประกอบใน รู้จักคำ นำเรื่อง

๒.๒ ครูเขียนคำถามจากเรื่อง ชาติของเรา ไว้บนกระดานเพื่อให้ให้นักเรียนเตรียมตอบ แล้วครูเล่าเรื่องให้ฟังจนจบ นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม

๒.๓ นักเรียนฝึกอ่านเบาๆ เรื่อง ชาติของเรา ตามลำพังจนจบเรื่อง

๒.๔ แบ่งกลุ่มนักเรียนอ่านเรื่อง *ชาติของเรา* กลุ่มละตอนจนจบ แล้วเล่าเรื่องที่อ่านให้เพื่อนฟัง

๒.๕ ฝึกอ่านและสังเกตคำใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้*

๒.๖ ฝึกอ่านออกเสียงใน *อ่านคล่อง ร้องเล่น* ให้เป็นจังหวะจนคล่อง

๓. ฝึกเขียน

๓.๑ ฝึกเขียนคำใน *รู้จักคำ นำเรื่อง*

๓.๒ เลือกเขียนคำและประโยคใน *อธิบายเพิ่ม เติมความรู้* ตามความเหมาะสม

๓.๓ เลือกเขียนคำและประโยคตามคำบอก

๓.๔ เลือกคำจากบทเรียนมาแต่งประโยค

๔. เล่นเกมทายสระ

แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ บอกคำ กลุ่มที่ ๒ บอกเสียงสระ แล้วสลับกันเล่น เช่น

กลุ่มที่ ๑

ฝึก

กวน

กลุ่มที่ ๒

สระ อะ

สระ อัว

ฯลฯ

๕. คัดคำขวัญ

ครูนำคำขวัญประจำจังหวัดมาให้ให้นักเรียนคัดและวาดภาพประกอบระบายสีให้สวยงาม

๖. ชมวีดิทัศน์หรือภาพ

ครูหาวีดิทัศน์หรือภาพเกี่ยวกับของดีในจังหวัด บุคคลสำคัญของไทย หรือเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับประเทศไทยมาให้นักเรียนชม และพูดคุยสรุปความคิด

รู้ไว้ได้ประโยชน์

อักษรสามหมู่

อักษรกลาง มี ๔ ตัว ได้แก่

ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ

อักษรสูง มี ๑๑ ตัว ได้แก่

ข ข ฉ จ्ञ ถ ผ ฝ ศ ช ส ห

อักษรต่ำ มี ๒๔ ตัว ได้แก่

ค ฅ ฆ ง ช ซ ฌ ญ ท ฒ ท ฒ ฒ
พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ฬ ฮ

ଶରଂ

สระเดี่ยว

၂၃ ၂၄ ၂၅ ၂၆ ၂၇ ၂၈ ၂၉ ၃၀ ၃၁ ၃၂
 ၃၃ ၃၄ ၃၅ ၃၆ ၃၇ ၃၈ ၃၉ ၄၀ ၄၁ ၄၂

สระประสม

เียะ เีย เือะ เือ ัวะ ัว

สระที่มีเสียงพยัญชนะท้าย

ำ ใ ไ ำ

วรรณยุกต์

รูปและเสียงวรรณยุกต์

วรรณยุกต์ มี ๔ รูป ได้แก่

ไม้เอก ไม้โท ไม้ตรี ไม้จัตวา

วรรณยุกต์ มี ๕ เสียง ได้แก่

เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี
เสียงจัตวา

มาตราตัวสะกด

มาตราตัวสะกด ได้แก่

แม่ก ก แม่กด ค แม่กบ บ แม่กง ง แม่กน น แม่กม ม
แม่เกย ย แม่เกอว ว

คณะผู้จัดทำหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย

ชุด ภาษาเพื่อชีวิต

ภาษาพาที

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์กิตติคุณสุนน อมรวิวัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติวดี บุญเชื้อ

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบเครือข่ายและการมีส่วนร่วม

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ปิตินันท์ สุทธสาร

กรรมการ

นางสุชาดา วิทยุณี

นางรัตนา ภาชาฤทธิ์

รองศาสตราจารย์จิระพันธุ์ พูลพัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัลยา ช่างขวัญยืน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิตติรัตน์ ทัดเทียมมรมย์

รองศาสตราจารย์วรรณ สุติวิจิตร

นางสาวละเอียด สดคมขำ

นางปราณี ปราบริปู

กรรมการและเลขานุการ

นางธนาภรณ์ กอวัฒนา

ผู้วาดภาพประกอบและภาพปก

นายเฉลิม อัครกะพู่

กลุ่มงานวาดภาพ องค์การค้ำของ สกสค.

ออกแบบรูปเล่ม

นางปราณี ปราบริปู นางธนาภรณ์ กอวัฒนา
นายกอบสิน ชื่นเจริญ นางสาวกันยารัตน์ แทนวิทยานนท์ นางพนมพร โสภณบรรณวิจิตร

ดำเนินงาน

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐
โทรศัพท์และโทรสาร ๐ ๒๖๒๘ ๕๓๔๓

ช่วยดำเนินงาน

กลุ่มงานวิชาภาษาศาสตร์ องค์การค้ำของ สกสศ.

คณะผู้ร่วมพิจารณาการนำไปใช้

นายวิษณุ ทอแสง	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๓
นางสาวจันทนา ผ่องใส	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต ๒
นางบุญยภัทร สมเพชร	โรงเรียนบ้านวังวิทยา
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต ๒
นางวิลาวัลย์ อธิเดช	โรงเรียนสันป่าตอง (สุวรรณราษฎร์วิทยาคาร)
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔
นางเทียมจันทร์ คำมี	โรงเรียนอนุบาลลำปาง (เฉลิมศรีรัตนอนุสรณ์)
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปาง เขต ๑
นางเนาวรัตน์ เขียวฉออ่อน	โรงเรียนบ้านแม่กาดหลวง ภัยไชยมิตรภาพที่ ๑๘๒
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต ๒
นางอรรณพ ทรัพย์คุณ	โรงเรียนเวตวันวิทยา
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๕
นางวิลาวัลย์ สอนเครือ	โรงเรียนหนองแก่งทราย
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต ๓
นางสุศรี อัครเนตร	โรงเรียนบ้านนาหว้า
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒
นางสมหมาย ขำโพธิ์	โรงเรียนประชารัฐสามัคคี
	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต ๔

นางสาวขวัญใจ อนุกุลพูลลามา	โรงเรียนบ้านก้านเหลือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑
นางอุไรวรรณ ชาญวิทยากร	โรงเรียนบ้านณรงค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๓
นางสาวนวลอนงค์ คำนันต์	โรงเรียนอนุบาลห้วยทับทัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๒
นางเกศริน รอดพล	โรงเรียนชุมชนวัดหน้าไม้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑
นางศิริลักษณ์ สอนเครือ	โรงเรียนบ้านวัดศรีสำราญราษฎร์บำรุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
นางสมสุข ขอบชิต	โรงเรียนวัดตะพงนอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต ๑
นางวัฒนา อินทพลิก	โรงเรียนวัดศิริวิหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด เขต ๑
นางมะลิฉัตร ภูเพชร	โรงเรียนอนุบาลราชบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๑
นางมณี ปานนาค	โรงเรียนวัดอมรญาติสมาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต ๒
นางพเยาว์ ประทีปพิชัย	โรงเรียนวัดหนองปรัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๑
นางสาววรรณภา ไข่มุกข์	โรงเรียนอนุบาลประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑
นางอุไร รุ่งเรือง	โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต ๑
นางศุขมา อ้วนทอง	โรงเรียนวัดท่างาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๑
นางवासนา ธีวกาญจนา	โรงเรียนบ้านค่าย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต ๑
นางปัทมา เทศประเสริฐ	โรงเรียนพระยาประเสริฐสุนทราศรัย (กระจ่าง สิงหเสนี) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร
นางถ้วนชากีณะห์ ลือละ	โรงเรียนพระยาประเสริฐสุนทราศรัย (กระจ่าง สิงหเสนี) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร
นางสุธาสินี วิเวกานนท์	โรงเรียนประชาราษฎร์บำรุง สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร
นางหริสา แสงเพ็ชร	โรงเรียนประชาโนเวชณ์ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เรื่อง อนุญาตให้ใช้สื่อการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต **ภาษาพาที** ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้ในสถานศึกษาได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายชินภัทร ภูมิรัตน)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หนังสือและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
ของ กระทรวงศึกษาธิการ

๑. หนังสือเรียน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที
 ๒. หนังสือเรียน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต วรรณคดีล้านนา
 ๓. แบบฝึกหัด ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ทักษะภาษา

 ๔. หนังสือเรียน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต วรรณกรรมปฏิสัมพันธ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓
 ๕. แบบฝึกหัด ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ทักษะปฏิสัมพันธ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๓
- (รายการที่ ๔ - ๕ เป็นหนังสือสำหรับนักเรียนที่ต้องการพัฒนาความสามารถทางภาษา
และวรรณกรรมเป็นพิเศษ มีได้บังคับสำหรับนักเรียนทั่วไป)

